

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

16036 *Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera.*

I

L'existència d'un mercat de serveis de pagament adequat constitueix un requisit bàsic en la construcció d'un mercat únic eficient dins de la Unió Europea. Per a això, la regulació dels serveis de pagament ha de promoure, en particular, un entorn que propiciï el desenvolupament àgil de les transaccions de pagament, unes regles comunes respecte a la seva operativitat, un ventall suficientment ampli d'opcions de pagament per als usuaris i unes normes de protecció efectiva als usuaris de serveis de pagament. La seguretat i l'homogeneïtat en els processos de pagament són peces clau en la millora de l'eficiència i la reducció dels costos dels processos esmentats, tant en l'àmbit nacional com en els pagaments efectuats entre estats membres.

La Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, va posar els fonaments per assentar les bases comunes en la regulació de la prestació de serveis de pagament dins del nostre ordenament jurídic, i va transposar el contingut de la Directiva 2007/64/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre de 2007, sobre serveis de pagament en el mercat interior, per la qual es modifiquen les directives 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE i 2006/48/CE i per la qual es deroga la Directiva 97/5/CE. A més d'establir un marc de protecció homogeni per als usuaris de serveis de pagament, la Llei esmentada va facilitar considerablement l'aplicació operativa dels instruments de pagament en euros dins de la zona única de pagaments, la *Single Euro Payments Area* o SEPA.

Consolidada la zona única de pagaments, es fa necessari avançar en l'adaptació de la regulació als nous canvis tecnològics que permeten als usuaris disposar de manera més fiable de nous serveis de pagament i nous agents que es van implantant de manera cada vegada més intensa, especialment en el context d'un mercat més ampli que el nacional.

L'aprofitament de les innovacions produïdes en els últims anys i la necessitat de generar un entorn més segur i fiable per al seu desenvolupament són la base de l'aprovació de la nova Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, sobre serveis de pagament en el mercat interior i per la qual es modifiquen les directives 2002/65/CE, 2009/110/CE i 2013/36/UE i el Reglament (UE) núm. 1093/2010 i es deroga la Directiva 2007/64/CE, en substitució de la del 2007, que juntament amb el Reglament (UE) 2015/751 del Parlament Europeu i del Consell, de 29 d'abril de 2015, sobre les taxes d'intercanvi aplicades a les operacions de pagament amb targeta, formen les peces d'acoblament del nou marc regulador dels serveis de pagament. Aquest nou marc europeu, que aquest Reial decret llei incorpora parcialment al nostre ordenament jurídic, té com a objectius principals facilitar i millorar la seguretat en l'ús de sistemes de pagament a través d'Internet, reforçar el nivell de protecció a l'usuari contra frau i abusos potencials, respecte del que preveu la Llei 16/2009, de 13 de novembre, així com promoure la innovació en els serveis de pagament a través del mòbil i d'Internet.

Caracteritzen aquest nou marc aspectes nascuts de l'experiència en l'aplicació d'això, en cadascun dels tres aspectes bàsics que regula: els serveis a prestar, la transparència davant l'usuari i les obligacions de les parts intervinents.

II

Aquest Reial decret llei s'articula sobre la base d'un esquema molt similar al de la Directiva que transposa principalment, opció aquesta que, a més de millorar el grau d'harmonització i homogeneïtat amb el marc europeu comú, facilita la sistematicitat en la

interpretació del conjunt normatiu. Així, el Reial decret llei s'estructura en cinc títols, amb un total de 72 articles, tres disposicions addicionals, nou de transitòries, una de derogatòria i tretze de finals.

El títol preliminar conté les disposicions generals que regulen els aspectes principals del text legal. Des del punt de vista objectiu, es delimita l'àmbit d'aplicació pel que fa als serveis de pagament.

Entre els serveis de pagament que regula aquest Reial decret llei, se n'inclouen dos de nous: iniciació de pagaments i informació sobre comptes. Tots dos serveis suposen l'accés de tercers als comptes dels usuaris de serveis de pagament.

Els serveis d'iniciació de pagaments permeten al seu proveïdor donar al beneficiari de l'ordre de pagament la seguretat que el pagament s'ha iniciat. La finalitat d'aquesta operativa és donar un incentiu al beneficiari perquè lliuri el bé o presti el servei sense dilació des del moment en què es dona l'ordre de pagament. Aquests serveis ofereixen una solució tant als comerciants com als usuaris de serveis de pagament i garanteixen la possibilitat de fer compres en línia encara que no tinguin targetes de pagament.

Els serveis d'informació sobre comptes proporcionen a l'usuari del servei de pagament informació agregada en línia sobre un o diversos comptes de pagament mantinguts en els seus proveïdors de serveis de pagament, fet que permet a l'usuari del servei de pagament tenir en tot moment una informació global i immediata de la seva situació financera.

Cap d'aquests dos serveis ha estat objecte fins ara d'una regulació específica a l'ordenament jurídic espanyol. En un context de creixement de l'oferta, aquesta circumstància ha plantejat certa inseguretat jurídica en aspectes tan rellevants com la protecció dels usuaris de serveis de pagament, els paràmetres de seguretat amb els quals aquests serveis són prestats, així com la responsabilitat, la competència i el règim de protecció de dades.

D'altra banda, des del punt de vista de l'àmbit objectiu d'aplicació, es manté el principi que el Reial decret llei és aplicable a tots els serveis que es presten en el territori espanyol, sigui quin sigui l'origen o la destinació final de les operacions. Per tant, s'estableix un únic sistema per als proveïdors que estiguin subjectes a la llei espanyola, sense que afecti les operacions que tinguin lloc únicament en el territori de la resta dels estats membres de la Unió Europea.

El Reial decret llei estableix un sistema d'autorització per a l'accés a la prestació de serveis de pagament, de conformitat amb el que estableix la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, igual que ja feia la Directiva 2007/64/CE. Totes dues normes consideren necessari l'establiment d'un règim prudencial pel qual s'introdueix una llicència única per a certs proveïdors de serveis de pagament no vinculats a la captació de dipòsits o a l'emissió de diners electrònics. Aquesta autorització està subjecta a una sèrie de requisits estrictes i exhaustius, uniformes a tota la Unió Europea.

A més, s'amplia la protecció prevista per als consumidors a les microempreses en relació amb la transparència de les condicions i els requisits d'informació aplicables als serveis de pagament, resolució i modificació del contracte marc i els drets i les obligacions en relació amb la prestació i utilització de serveis de pagament. No obstant això, s'exceptuen les microempreses de l'aplicació del dret a ordenar la devolució dels càrrecs domiciliats com a conseqüència d'una operació de pagament autoritzada iniciada per un beneficiari o a través d'aquest, durant un termini de vuit setmanes comptades a partir de la data de deute dels fons en el seu compte. El motiu és que l'atribució d'aquest dret a les microempreses distorsionaria el sistema de gestió dels càrrecs domiciliats, i ocasionaria a les microempreses perjudicis derivats del risc de crèdit que haurien d'assumir els proveïdors de serveis de pagament en el període esmentat.

Respecte del títol I, que estableix les línies generals del règim d'autoritzacions d'entitats de pagament, la novetat més rellevant està en el fet que es transfereixen al Banc d'Espanya les competències relatives a la seva tramitació i l'atorgament, que fins en aquest moment tenia el Ministeri d'Economia i Empresa. El Banc d'Espanya, que anteriorment havia

d'emetre un informe preceptiu dins del procediment esmentat, ara assumeix la responsabilitat última d'atorgar l'autorització corresponent.

Amb bastanta freqüència, els proveïdors de serveis de pagament acollits a una exclusió de l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, no consultaven les autoritats competents per determinar si les seves activitats estaven incloses o excloses de l'àmbit d'aplicació de la Llei esmentada, sinó que es basaven en les seves pròpies anàlisis. Això va donar lloc a enormes disparitats en l'aplicació de certes exclusions, també entre els diferents estats membres de la Unió Europea. Per evitar els problemes derivats d'això, aquest Reial decret llei obliga a notificar al Banc d'Espanya els serveis de pagament que es presten acollint-se a les exclusions que recull l'article 4.k), incisos 1r i 2n, i l), de manera que aquest pugui avaluar si es compleixen o no els requisits establerts per ser exclosos de l'aplicació del Reial decret llei i garantir, d'aquesta manera, una interpretació homogènia.

En el títol II es manté en línies generals per a tots els serveis de pagament el sistema de transparència quant a les condicions i els requisits d'informació aplicables als serveis esmentats, i es dona sempre un marge notable a la llibertat contractual.

El títol III estableix els drets i les obligacions dels proveïdors i dels usuaris en relació amb els serveis de pagament. El canvi més rellevant introduït en aquest títol deriva de la regulació dels serveis d'iniciació de pagaments i d'informació sobre comptes de pagament, en particular sobre la delimitació de les responsabilitats derivades de l'ús de tots dos serveis. A més, s'introdueix un nou capítol que regula els riscos operatius i de seguretat dels proveïdors de serveis de pagament.

El títol IV recull el règim sancionador aplicable als proveïdors de serveis de pagament que s'integra dins del corresponent a la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, a través de la disposició final sisena.

Quant a les disposicions addicionals primera a tercera, mantenen el règim aplicable als càrrecs o abonaments corresponents a operacions diferents de les de pagament, el relatiu a la retirada d'efectiu en caixers automàtics i les facultats del Banc d'Espanya com a autoritat competent per determinar la informació que li han de remetre els proveïdors de serveis de pagament.

Les disposicions transitòries primera a novena busquen l'adaptació de les entitats de pagament i entitats de diners electrònics a la nova regulació que conté el títol I, i en particular de les empreses que prestaven els serveis d'iniciació de pagaments i informació sobre comptes de pagament.

La disposició final primera actualitza la llista de sistemes de pagaments i de liquidació de valors després de la integració de la comunitat espanyola en la plataforma paneuropea TARGET2-Securities.

La disposició final segona modifica la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, per adaptar el nostre ordenament al Reglament (UE) núm. 2017/1131, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre fons del mercat monetari, que estableix una regulació harmonitzada per a aquest tipus de fons d'inversió i que imposa als estats membres l'obligació d'establir un règim sancionador. Des del 21 de juliol de 2018 el Reglament esmentat és aplicable, per la qual cosa s'inclou el règim sancionador dels incompliments de la norma europea esmentada a la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, amb vista a establir els tipus infractors que reflecteixin els incompliments de les obligacions del Reglament.

La disposició final tercera adapta a les exigències de la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, la regulació sobre comercialització a distància de serveis financers.

La disposició final quarta modifica la Llei de societats de capital, i afegeix un nou supòsit en què no és possible la separació de l'accionista per falta de distribució de dividends per al cas dels socis de les entitats de crèdit i altres entitats financeres que no siguin societats cotitzades subjectes al Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

La disposició final cinquena modifica la normativa sobre les entitats de diners electrònics en el sentit que estableix la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015.

La disposició final sisena modifica el règim sancionador de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, per adaptar-la a l'activitat de prestació de serveis de pagament i completar l'adaptació de la normativa a la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE, i homologar el règim sancionador espanyol al d'altres estats membres i el Banc Central Europeu. Destaca especialment l'habilitació d'un canal adequat perquè qualsevol persona que disposi de coneixement o sospita fundada d'incompliment de les obligacions en matèria de supervisió prudencial d'entitats de crèdit que preveuen la Llei esmentada i la seva normativa de desplegament tingui la possibilitat i el dret a comunicar-ho al Banc d'Espanya amb les degudes garanties (també conegut per *whistleblowing*).

Aquesta mateixa disposició final també fa ajustos en matèria de supervisió i sanció d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, que garanteixin una millor transposició de l'esmentada Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013. En concret, es tracta de concretar que tots els centres d'activitat establerts en el territori espanyol per entitats de crèdit europees l'administració central de les quals sigui en un altre Estat membre es consideren una única sucursal, i d'assegurar l'intercanvi adequat d'informació entre el Banc d'Espanya i altres autoritats competents de la Unió Europea, en el cas d'entitats espanyoles controlades per una entitat matriu de la Unió Europea.

La disposició final setena modifica la Llei 5/2015, de 27 d'abril, de foment del finançament empresarial, per atribuir al Banc d'Espanya l'autorització dels establiments financers de crèdit híbrids. En la mesura que els establiments financers de crèdit híbrids presten serveis de pagament, aquesta modificació és coherent amb el fet que se li atribueixin al Banc d'Espanya les competències en autorització de les entitats de pagament en aquest Reial decret llei.

La disposició final vuitena modifica la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, pel que fa a la definició de sucursals a Espanya d'entitats subjectes a la Llei esmentada. Aquesta modificació pretén transposar correctament el que es preveu per a les sucursals d'entitats establertes fora de la Unió Europea en la Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i per la qual es modifiquen la Directiva 82/891/CEE del Consell, i les directives 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE, i els reglaments (UE) núm. 1093/2010 i (UE) núm. 648/2012. En aquest sentit, també es fa necessària la modificació de l'article 53 per aclarir que el FROB pot recaptar contribucions de les sucursals a Espanya d'entitats establertes fora de la Unió Europea. Així mateix, aquesta disposició final conté previsions per clarificar les facultats del FROB com a autoritat de resolució executiva en el moment de portar a terme una resolució, respecte a les limitacions i els requisits que exigeix la normativa societària, d'acord amb la Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014.

La disposició final novena modifica el text refós de la Llei del mercat de valors, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre. Els objectius que es persegueixen amb aquesta modificació són els següents: en primer lloc, es porta a terme una adequació formal i tècnica d'algunes de les disposicions. En segon lloc, s'adapta la norma a diferents reglaments europeus recents l'entrada en vigor i aplicació efectiva dels quals ja s'ha produït, en concret:

– el Reglament (UE) núm. 2016/1011 del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, sobre els índexs utilitzats com a referència en els instruments financers i en

els contractes financers o per mesurar la rendibilitat dels fons d'inversió, i pel qual es modifiquen les directives 2008/48/CE i 2014/17/UE i el Reglament (UE) núm. 596/2014;

– el Reglament (UE) núm. 596/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, sobre l'abús de mercat i pel qual es deroguen la Directiva 2003/6/CE del Parlament Europeu i del Consell, i les directives 2003/124/CE, 2003/125/CE i 2004/72/CE de la Comissió;

– el Reglament (UE) núm. 1286/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de novembre de 2014, sobre els documents de dades fonamentals relatives als productes d'inversió detallista vinculats i els productes d'inversió basats en assegurances; i

– el Reglament (UE) núm. 2015/2365 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, sobre transparència de les operacions de finançament de valors i de reutilització i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

En tercer lloc, es completa la transposició de dues directives parcialment transposades. D'una banda, la Directiva d'execució (UE) 2015/2392 de la Comissió, de 17 de desembre de 2015, relativa al Reglament (UE) núm. 596/2014 del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a la comunicació de possibles infraccions o infraccions reals del Reglament esmentat a les autoritats competents, i la Directiva 2013/36/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE.

D'aquesta manera, la norma vertebradora de la regulació aplicable als mercats de valors queda plenament adaptada al dret europeu vigent, i assegura que la Comissió Nacional del Mercat de Valors disposa de tots els instruments de supervisió necessaris per garantir el bon funcionament d'aquests mercats i la protecció adequada de l'inversor.

Les disposicions finals desena a tretzena recullen els títols competencials, la declaració d'incorporació de dret de la Unió Europea, l'habilitació per al desplegament reglamentari i l'entrada en vigor.

III

En aquest cas concorren circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que justifiquen l'aprovació d'aquesta norma com a real decret llei.

En primer lloc, urgeix completar la transposició de la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, atès que el termini de transposició no només està vençut, sinó que la Comissió Europea ha remès una carta de requeriment per infracció per falta de transposició al Regne d'Espanya.

Però, a més, urgeix completar la transposició de la Directiva (UE) 2015/2366 per evitar greus perjudicis a les entitats de crèdit i entitats de pagament espanyoles, així com als usuaris de serveis de pagament. La incertesa reguladora a què estan sotmeses aquestes empreses per la falta de transposició dins del termini els produeix un important cost i una incertesa que afecta la seva competitivitat en els mercats europeus, incertesa que no es dissipa mitjançant el denominat efecte directe de les directives.

Així mateix, la falta de transposició de la Directiva esmentada dins del termini està afectant la capacitat d'atracció del mercat espanyol com a mercat en què es puguin instal·lar nous proveïdors de serveis de pagament procedents d'altres països. En un context de creixent mobilitat d'aquestes empreses, moltes de les quals estan valorant en l'actualitat el trasllat del seu domicili social a altres estats membres de la Unió Europea, l'existència d'un marc regulador cert i estable esdevé una condició absolutament imprescindible que determina les seves decisions d'inversió.

La falta de transposició també concorre en relació amb la Directiva d'execució (UE) 2015/2392 de la Comissió, de 17 de desembre de 2015, relativa al Reglament (UE) núm. 596/2014 del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a la comunicació de possibles infraccions o infraccions reals del Reglament esmentat a les autoritats competents, atès que la Comissió Europea ha remès una carta de requeriment per una

infracció al Regne d'Espanya per falta de transposició, i fins i tot s'ha substanciat un procediment d'infracció davant el Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

Així mateix, urgeix modificar la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, en primer lloc per completar la transposició de la Directiva 2013/36/UE, en la mesura en què la Comissió Europea ha suspès l'execució del recurs d'incompliment condicionada a l'aprovació urgent d'aquesta modificació. Així mateix, és necessari emprendre aquestes modificacions amb promptitud per garantir el nivell d'eficàcia i homogeneïtat amb la normativa d'altres països membres de la Unió Europea projectat per la Directiva. Precisament, a aquest últim aspecte respon també l'ajust del règim sancionador que es porta a terme, que també emana de la Directiva 2013/36/UE esmentada, i que s'homologa amb el dels països del nostre entorn i amb el del Banc Central Europeu.

En la mateixa línia d'assegurar l'aplicació adequada a Espanya de la normativa de solvència de la Unió Europea, es modifica la Llei de societats de capital per garantir el compliment de les condicions imposades pel Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny, pel que fa als requisits de solvència. Aquesta modificació és urgent i necessària atesa la publicació de l'informe de l'Autoritat Bancària Europea, de 20 de juliol de 2018, de seguiment dels instruments de capital ordinari de nivell 1 emesos per entitats de la UE, amb la interpretació del Reglament esmentat, segons el qual els instruments de capital de les entitats financeres subjectes a certes clàusules com la que es regula podrien no ser computables als efectes dels requisits de solvència que s'hi contenen. Així, urgeix emprendre aquesta reforma per garantir la protecció adequada de la solvència de les entitats financeres i, per tant, de l'estabilitat financera i de la protecció del valor a llarg termini del capital a les mans dels accionistes.

Igualment, és de necessitat extraordinària i urgent l'adaptació del text refós de la Llei del mercat de valors als reglaments (UE) núm. 2016/1011 del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, sobre els índexs utilitzats com a referència en els instruments financers i en els contractes financers o per mesurar la rendibilitat dels fons d'inversió, i pel qual es modifiquen les directives 2008/48/CE i 2014/17/UE i el Reglament (UE) núm. 596/2014; el Reglament (UE) núm. 596/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, sobre l'abús de mercat i pel qual es deroguen la Directiva 2003/6/CE del Parlament Europeu i del Consell, i les directives 2003/124/CE, 2003/125/CE i 2004/72/CE de la Comissió; el Reglament (UE) núm. 1286/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de novembre de 2014, sobre els documents de dades fonamentals relatius als productes d'inversió detallista vinculats i els productes d'inversió basats en assegurances, i el Reglament (UE) núm. 2015/2365 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, sobre transparència de les operacions de finançament de valors i de reutilització i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012. Aquesta adaptació es porta a terme a través de la disposició final novena, amb la introducció de coherència i seguretat jurídica en el nostre ordenament a través de l'adaptació del text refós de la Llei del mercat de valors (especialment del seu règim sancionador) a reglaments europeus ja vigents. Tot i que aquests reglaments ja eren d'aplicació directa, és necessari extraordinàriament i urgentment adaptar l'ordenament nacional a aquests per introduir certesa en els operadors i en la tasca supervisora de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, de manera que tingui totes les eines de supervisió necessàries per garantir el bon funcionament dels mercats de valors dins del text legislatiu que els vertebrava. Això mateix és aplicable a l'adaptació de la Llei 35/2003, d'institucions d'inversió col·lectiva, al Reglament (UE) núm. 2017/1131 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre fons del mercat monetari. A més, és important destacar a aquests efectes que els reglaments següents de la UE imposaven l'obligació als estats membres de notificar a la Comissió Europea abans d'una data determinada les sancions administratives que haguessin incorporat en els seus ordenaments jurídics per garantir-ne l'eficàcia. Aquestes dates límit eren les següents: Reglament (UE) núm. 2016/1011, l'1 de gener de 2018; Reglament (UE) núm. 1286/2014, el 31 de desembre de 2016; Reglament (UE)

núm. 2015/2365, el 13 de juliol de 2017, i el Reglament (UE) núm. 2017/1131, el 21 de juliol de 2018.

A més, la disposició final novena fa algunes adaptacions tècniques del text refós de la Llei del mercat de valors. La necessitat d'aquestes adaptacions s'ha posat de manifest després de portar a terme la seva modificació per part del Reial decret llei 14/2018, de 28 de setembre, pel qual es modifica el text refós de la Llei del mercat de valors, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre, i busquen donar plena efectivitat a les novetats que introdueix la norma de referència en matèria de mercat de valors. El Reial decret llei 14/2018 va avançar en la incorporació al nostre ordenament jurídic del paquet normatiu MIFID II i la seva aprovació va ser de necessitat extraordinària i urgent, en primer lloc perquè el termini de transposició de la Directiva estava vençut i la Comissió Europea havia demandat el Regne d'Espanya davant el Tribunal de Justícia de la Unió Europea per falta de transposició completa d'aquesta Directiva, en segon lloc per evitar greus perjudicis derivats de la incertesa reguladora a les empreses de serveis i activitats d'inversió espanyoles, en tercer lloc perquè la falta de transposició dins del termini estava afectant la capacitat d'atracció del mercat espanyol com a mercat en què es puguin instal·lar noves empreses de serveis i activitats d'inversió, i en quart lloc per la necessitat extraordinària i urgent de dotar la Comissió Nacional del Mercat de Valors de les noves facultats de supervisió i de les eines de cooperació interadministratives que MIFID II atorgava als organismes públics supervisors de les empreses de serveis i activitats d'inversió i mercats de valors de la Unió Europea.

D'altra banda, és urgent corregir els errors detectats en la transposició nacional de la Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió. La definició que fins a la data contenia la Llei 11/2015, de 18 de juny, que la transposa, no permetia al FROB recaptar les contribucions al Fons de resolució nacional corresponents a les sucursals d'entitats de tercers països no comunitaris a Espanya.

En segon lloc, la Llei 11/2015, de 18 de juny, en relació amb la Directiva esmentada, ha de recollir adequadament la previsió que les autoritats de resolució disposin en tot moment dels poders necessaris per portar a terme la seva comesa. Així, el règim de resolució de les entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió en crisi es caracteritza perquè és un procediment administratiu, especial i complet, que procura la màxima celeritat en la intervenció de l'entitat, per tal de facilitar la continuïtat de les seves funcions essencials, alhora que es minimitza l'impacte de la seva inviabilitat en el sistema econòmic i en els recursos públics. Assegurar l'estabilitat financera i evitar el risc de contagi igualment són essencials en l'execució correcta de la resolució d'una entitat. Per fer-ho, la celeritat en el procés és essencial.

Respecte a les modificacions que es fan a la Llei 41/1999 per actualitzar la llista de sistemes de pagaments i de compensació i liquidació de valors, és necessari tenir en compte dos elements que units justifiquen la necessitat extraordinària i urgent de la modificació. D'una banda, els objectius de la Directiva 98/26/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de maig, sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagaments i de liquidació de valors que transposa aquesta Llei 41/1999 són principalment tres. En primer lloc, reduir els riscos jurídics que comporta la participació en sistemes de pagaments i de liquidació de valors, sobretot pel que fa a la fermesa de les liquidacions, la validesa legal dels acords de compensació i l'exigibilitat jurídica de les garanties aportades pels participants per respondre de les seves obligacions, així com minimitzar les perturbacions financeres que es puguin ocasionar pel fet de no disposar dels instruments jurídics adequats, sobretot en els casos d'insolvència. En segon lloc, garantir que en el mercat interior es puguin efectuar pagaments sense cap impediment, i contribuir així al funcionament eficient i econòmic dels mecanismes de pagaments transfronterers a la Unió Europea. Finalment, la norma pretén contribuir, mitjançant l'acceptació de garanties constituïdes amb finalitats de política monetària, a la consecució de més estabilitat

monetària i al desplegament del marc jurídic necessari perquè el Sistema Europeu de Bancs Centrals i el Banc Central Europeu puguin portar a terme la seva política monetària.

D'altra banda, la reforma recent del sistema de compensació, liquidació i registre de valors i la integració de la comunitat espanyola a la plataforma paneuropea de liquidació TARGET2-Securities fan que sigui extraordinàriament urgent actualitzar la llista de sistemes als quals s'apliquen les regles de la Llei 41/1999 i la protecció que atorga a les operacions que es liquiden en els sistemes esmentats. Si no, no es poden complir adequadament els objectius de la Directiva, d'una importància capital per al bon funcionament del mercat interior de serveis financers.

A més, aquest Reial decret llei no afecta l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes, ni el dret electoral general.

IV

Aquest Reial decret llei respon als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, i eficiència, tal com exigeix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Pel que fa als principis de necessitat i eficàcia, aquest Reial decret llei és l'instrument òptim per portar a terme la transposició de les matèries de la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, que requereixen una norma amb rang de llei, així com la de les altres directives la transposició parcial de les quals també es produeix amb aquesta norma, o bé de determinades adaptacions que es fan en normes nacionals per tal d'ajustar-se als reglaments comunitaris esmentats. En efecte, en tots aquests casos, la necessitat sorgeix principalment de l'obligació de dur a terme les actuacions i els ajustos per adaptar el dret nacional al dret de la Unió, per tal d'aconseguir més eficàcia en el compliment de les finalitats que es persegueixen. A més dels objectius específics del mercat de pagaments que busca aconseguir aquest Reial decret llei, en la resta d'adaptacions efectuades s'intenta millorar la supervisió tant en matèria de solvència com en protecció de l'inversor i de la integritat dels mercats, amb la millora de la seva eficàcia; l'establiment de canals de denúncia; la millora dels procediments de resolució; i, en definitiva, una harmonització més gran al marc legal comú comunitari, la qual cosa millora l'eficàcia i la seguretat jurídica en aquestes matèries.

Quant al principi de proporcionalitat, aquest Reial decret llei segueix el principi que guia la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, que es transposa parcialment, en el sentit de guardar l'equilibri necessari entre proporcionar un marc legal adequat, àgil i que afavoreixi el desenvolupament i la innovació al mercat de serveis de pagaments, d'una banda, i garantir un nivell de protecció adequat als usuaris de serveis de pagament, de l'altra. El mateix s'ha de dir de la resta dels aspectes que desplega aquest Reial decret llei, bé en la transposició de directives, bé en els ajustos introduïts com a conseqüència de reglaments comunitaris, atès que estableix la regulació imprescindible per poder portar a terme les finalitats que s'hi contenen. En l'adaptació al nostre ordenament d'aquest dret comunitari, s'ha buscat evitar imposar més càrregues o restriccions als interessats, més enllà de les que assenyalen aquestes normes comunitàries.

El principi de seguretat jurídica queda reforçat amb aquest Reial decret llei, per tal com, atesa la profusió de les modificacions que hagi estat necessari emprendre, s'ha optat per elaborar una llei de serveis de pagament de nova planta. D'aquesta manera es millora el coneixement i la comprensió de la norma per part dels seus destinataris, i en facilita la interpretació i l'aplicació davant l'alternativa d'un text modificatiu. D'altra banda, l'harmonització del nostre ordenament jurídic amb el dret comunitari en totes les matèries transposades o adaptades no fa sinó enfortir la seguretat jurídica en aquestes.

En aplicació del principi de transparència, tant en la fase de consulta pública com en la d'audiència pública sobre la transposició de la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, els interessats han tingut accés tant al document de suport, com a l'avantprojecte articulat a la pàgina web del Ministeri

d'Economia i Empresa. Dels dos procediments, se n'han rebut nombroses observacions que s'han tingut en compte en l'elaboració d'aquest text. Igualment, en el cas concret de la modificació del text refós de la Llei del mercat de valors, que recull la disposició final novena, aquest va ser sotmès tant a consulta com a audiència pública.

Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, aquest Reial decret llei no imposa cap càrrega administrativa addicional que no sigui necessària estrictament per donar compliment a les obligacions derivades de les normes que transposa o adapta, i a més, aquestes s'aproven amb la màxima urgència possible, fet que no fa cap altra cosa que redundar en la seva màxima eficiència.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1. 6a, 11a, i 13a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat les competències exclusives sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació de crèdit, banca i assegurança, i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la ministra d'Economia i Empresa, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 23 de novembre de 2018,

DISPOSO:

Índex

Títol preliminar. Disposicions generals.

- Article 1. Objecte.
- Article 2. Àmbit d'aplicació als serveis de pagament.
- Article 3. Definicions.
- Article 4. Exclusions a l'aplicació.
- Article 5. Reserva d'activitat.
- Article 6. Deure de notificació.
- Article 7. Servei d'informació sobre comptes.
- Article 8. Accés als sistemes de pagament.
- Article 9. Accés a comptes oberts en entitats de crèdit.

Títol I. Règim jurídic de les entitats de pagament.

- Article 10. Entitat de pagament i activitats.
- Article 11. Autorització.
- Article 12. Denegació de l'autorització.
- Article 13. Registre.
- Article 14. Règim d'exempció de les entitats de pagament
- Article 15. Entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes.
- Article 16. Assegurança de responsabilitat civil professional o garantia equivalent.
- Article 17. Règim de control de participacions significatives.
- Article 18. Revocació de l'autorització de les entitats de pagament i del registre de les entitats que regulen els articles 14 i 15.
- Article 19. Capital i fons propis.
- Article 20. Activitats.
- Article 21. Protecció dels fons dels usuaris de serveis de pagament.
- Article 22. Sol·licitud d'exercici del dret d'establiment i lliure prestació de serveis.
- Article 23. Utilització d'agents i delegació de la prestació de funcions de les entitats de pagament i entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes.
- Article 24. Conservació de la informació.
- Article 25. Comptabilitat i auditoria.
- Article 26. Supervisió.
- Article 27. Informació i secret professional.

Títol II. Transparència de les condicions i els requisits d'informació aplicables als serveis de pagament, resolució i modificació del contracte marc.

Article 28. Àmbit d'aplicació.

Article 29. Transparència de les condicions i els requisits d'informació aplicables als serveis de pagament.

Article 30. Despeses d'informació.

Article 31. Càrrega de la prova en relació amb els requisits d'informació.

Article 32. Resolució del contracte marc.

Article 33. Modificació de les condicions del contracte marc.

Títol III. Drets i obligacions en relació amb la prestació i utilització de serveis de pagament.

Capítol I. Disposicions comunes.

Article 34. Àmbit d'aplicació i excepcions.

Article 35. Despeses aplicables.

Capítol II. Autorització d'operacions de pagament.

Article 36. Consentiment i retirada del consentiment.

Article 37. Confirmació de la disponibilitat de fons.

Article 38. Normes d'accés al compte de pagament en cas de serveis d'iniciació de pagaments.

Article 39. Normes d'accés a la informació sobre comptes de pagament i ús de la informació esmentada en cas de serveis d'informació sobre comptes.

Article 40. Limitacions a la utilització de l'instrument de pagament i a l'accés als comptes de pagament per proveïdors de serveis de pagament.

Article 41. Obligacions de l'usuari de serveis de pagament en relació amb els instruments de pagament i les credencials de seguretat personalitzades.

Article 42. Obligacions del proveïdor de serveis de pagament en relació amb els instruments de pagament.

Article 43. Notificació i rectificació d'operacions de pagament no autoritzades o executades incorrectament.

Article 44. Prova de l'autenticació i execució de les operacions de pagament.

Article 45. Responsabilitat del proveïdor de serveis de pagament en cas d'operacions de pagament no autoritzades.

Article 46. Responsabilitat de l'ordenant en cas d'operacions de pagament no autoritzades.

Article 47. Operacions de pagament en què l'import de l'operació no es coneix amb antelació.

Article 48. Devolucions per operacions de pagament iniciades per un beneficiari o a través d'aquest.

Article 49. Sol·licituds de devolució per operacions de pagament iniciades per un beneficiari o a través d'aquest.

Capítol III. Execució d'operacions de pagament.

Secció 1a Ordres de pagament i imports transferits.

Article 50. Recepció d'ordres de pagament.

Article 51. Rebuig d'ordres de pagament.

Article 52. Irrevocabilitat d'una ordre de pagament.

Article 53. Imports transferits i imports rebuts.

Secció 2a Termini d'execució i data de valor.

Article 54. Àmbit d'aplicació.

Article 55. Operacions de pagament a un compte de pagament.

Article 56. Beneficiaris no titulars de comptes de pagament en el proveïdor de serveis de pagament.

Article 57. Efectiu ingressat en un compte de pagament.

Article 58. Data de valor i disponibilitat dels fons.

Secció 3a Responsabilitat.

Article 59. Identificadors únics incorrectes.

Article 60. Responsabilitat del proveïdor de serveis de pagament en cas de no execució o d'execució defectuosa o amb retard d'una ordre de pagament.

Article 61. Responsabilitat en el cas dels serveis d'iniciació de pagaments per no execució o execució defectuosa d'operacions de pagament.

Article 62. Indemnització addicional.

Article 63. Dret de rescabament.

Article 64. Absència de responsabilitat quan concorrin circumstàncies excepcionals i imprevisibles.

Capítol IV. Protecció de dades.

Article 65. Protecció de dades.

Capítol V. Riscos operatius i de seguretat.

Article 66. Gestió de riscos operatius i de seguretat.

Article 67. Notificació d'incidents.

Article 68. Autenticació.

Capítol VI. Procediments de resolució alternativa de litigis.

Article 69. Resolució alternativa de conflictes.

Article 70. Resolució de reclamacions per part dels proveïdors de serveis de pagament.

Títol IV. Règim sancionador.

Article 71. Disposicions generals.

Article 72. Infraccions de les administracions públiques i del Banc d'Espanya.

Disposició addicional primera. Règim aplicable als càrrecs o abonaments corresponents a operacions diferents de les de pagament.

Disposició addicional segona. Retirada d'efectiu en caixers automàtics.

Disposició addicional tercera. Obligacions d'informació.

Disposició transitòria primera. Règim transitori per a les entitats de pagament que disposen d'autorització.

Disposició transitòria segona. Règim transitori per a les entitats de pagament l'activitat de les quals consisteixi en el servei que recull l'article 1.2.g) de la Llei 16/2009, de 13 de novembre.

Disposició transitòria tercera. Règim transitori per als serveis d'iniciació de pagaments o d'informació sobre comptes.

Disposició transitòria quarta. Règim transitori per a entitats de diners electrònics que disposen d'autorització.

Disposició transitòria cinquena. Contractes en vigor.

Disposició transitòria sisena. Establiment dels processos necessaris per assegurar el compliment dels límits que estableix l'article 4.l.

Disposició transitòria setena. Règim transitori per a la resolució de queixes i reclamacions dels usuaris de serveis de pagament.

Disposició transitòria vuitena. Prohibició d'abús pels proveïdors de serveis de pagament gestors de compte.

Disposició transitòria novena. Procediments d'autorització en curs.

- Disposició derogatòria única. Derogació normativa.
- Disposició final primera. Modificació de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.
- Disposició final segona. Modificació de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.
- Disposició final tercera. Modificació de la Llei 22/2007, d'11 de juliol, sobre comercialització a distància de serveis financers destinats als consumidors.
- Disposició final quarta. Modificació del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.
- Disposició final cinquena. Modificació de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, de diners electrònics.
- Disposició final sisena. Modificació de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.
- Disposició final setena. Modificació de la Llei 5/2015, de 27 d'abril, de foment del finançament empresarial.
- Disposició final vuitena. Modificació de la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió.
- Disposició final novena. Modificació del text refós de la Llei del mercat de valors, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre.
- Disposició final desena. Títols competencials.
- Disposició final onzena. Incorporació de dret de la Unió Europea.
- Disposició final dotzena. Habilitació per al desplegament reglamentari.
- Disposició final tretzena. Entrada en vigor.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. L'objecte d'aquest Reial decret llei és la regulació dels serveis de pagament, que consten a l'apartat 2, que es prestin amb caràcter professional en el territori espanyol, incloent-hi la forma de prestació dels serveis esmentats, el règim jurídic de les entitats de pagament, el règim de transparència i la informació aplicable als serveis de pagament, així com els drets i les obligacions respectives tant dels usuaris dels serveis de pagament com dels proveïdors d'aquests.

2. Els serveis de pagament que regula aquest Reial decret llei són:

- a) Els serveis que permeten l'ingrés d'efectiu en un compte de pagament i totes les operacions necessàries per a la gestió d'un compte de pagament.
- b) Els serveis que permeten la retirada d'efectiu d'un compte de pagament i totes les operacions necessàries per a la gestió d'un compte de pagament.
- c) L'execució d'operacions de pagament, inclosa la transferència de fons, a través d'un compte de pagament en el proveïdor de serveis de pagament de l'usuari o un altre proveïdor de serveis de pagament:

1r Execució de càrrecs domiciliats, inclosos els càrrecs domiciliats no recurrents.

2n Execució d'operacions de pagament mitjançant una targeta de pagament o un dispositiu similar.

3r Execució de transferències, incloses les ordres permanents.

d) L'execució d'operacions de pagament quan els fons estiguin coberts per una línia de crèdit oberta per a un usuari de serveis de pagament:

1r Execució de càrrecs domiciliats, inclosos els càrrecs domiciliats no recurrents,

2n Execució d'operacions de pagament mitjançant una targeta de pagament o un dispositiu similar,

- 3r Execució de transferències, incloses les ordres permanents.
- e) L'emissió d'instruments de pagament o l'adquisició d'operacions de pagament.
- f) L'enviament de diners.
- g) Els serveis d'iniciació de pagaments.
- h) Els serveis d'informació sobre comptes.

Article 2. *Àmbit d'aplicació als serveis de pagament.*

1. Aquest Reial decret llei s'aplica als serveis de pagament prestats dins d'Espanya. Els títols II i III s'apliquen a les operacions de pagament efectuades en una moneda d'un Estat membre de la Unió Europea quan tant el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant com el del beneficiari, o l'únic proveïdor de serveis de pagament que intervingui en l'operació de pagament, estiguin situats a Espanya. En les operacions de pagament efectuades en una moneda d'un Estat membre de la Unió Europea en què un dels proveïdors estigui situat a Espanya i l'altre o els altres ho estiguin en un altre Estat membre de la Unió Europea, s'apliquen els títols II i III a les parts d'aquestes operacions de pagament portades a terme a Espanya.

Respecte de les parts de les operacions de pagament efectuades en una moneda que no sigui la d'un Estat membre que es portin a terme a Espanya, quan almenys un dels proveïdors de serveis de pagament que intervinguin en l'operació de pagament estigui situat a Espanya i l'altre estigui situat a la Unió Europea, s'apliquen el títol II, excepte la informació que s'hagi de facilitar a l'usuari de serveis de pagament de conformitat amb el que es determini reglamentàriament sobre el termini màxim d'execució del servei de pagament tant en operacions de pagament singulars com en les que reguli un contracte marc, i el títol III, excepte els articles 53 a 57.

A les parts de l'operació de pagament, sigui quina sigui la moneda en què s'efectuï, que es portin a terme a Espanya, en les quals algun dels proveïdors de serveis de pagament estigui situat fora de la Unió Europea, se'ls apliquen el títol II, llevat de la informació que s'hagi de facilitar a l'usuari de serveis de pagament de conformitat amb el que es determini reglamentàriament sobre el termini màxim d'execució del servei de pagament tant en operacions de pagament singulars com en les que reguli un contracte marc, els requisits necessaris per a la devolució dels fons, i la informació prèvia relativa al termini màxim d'execució de cada operació de pagament en el si d'un contracte marc, i el títol III, llevat de l'article 35.2, 35.3 i els articles 48, 49 i 53, l'article 55.1, i els articles 60 i 63.

2. Els proveïdors de serveis de pagament no han de discriminar els usuaris de serveis de pagament que resideixin legalment a la Unió per raó de nacionalitat, lloc de residència, naixement, origen racial o ètnic, sexe, religió, convicció o opinió, edat, discapacitat, orientació o identitat gènere, o qualsevol altra condició o circumstància personal o social o raó que prevegi l'article 21 de la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea, quan sol·licitin o accedeixin a un compte de pagament. Les condicions aplicables a la possessió d'un compte de pagament no han de ser de cap manera discriminatòries.

3. Aquest Reial decret llei s'aplica sense perjudici del que preveu la Llei 16/2011, de 24 de juny, de contractes de crèdit al consum, en els casos en què un instrument o servei de pagament inclogui la concessió d'un crèdit d'aquesta naturalesa.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reial decret llei, s'entén per:

1. Càrrec domiciliat: un servei de pagament destinat a efectuar un càrrec en el compte de pagament de l'ordenant, en què l'operació de pagament és iniciada pel beneficiari sobre la base del consentiment donat per l'ordenant al beneficiari, al proveïdor de serveis de pagament del beneficiari o al proveïdor de serveis de pagament del mateix ordenant.

2. Adquisició d'operació de pagament: un servei de pagament prestat per un proveïdor de serveis de pagament que ha convingut mitjançant un contracte amb un beneficiari quan accepta i processa les operacions de pagament, de manera que es produeixi una transferència de fons al beneficiari.

3. Agent: una persona física o jurídica que presta serveis de pagament en nom d'una entitat de pagament.

4. Autenticació: procediment que permeti al proveïdor de serveis de pagament comprovar la identitat de l'usuari d'un servei de pagament o la validesa de la utilització de determinat instrument de pagament, inclosa la utilització de credencials de seguretat personalitzades de l'usuari.

5. Autenticació reforçada de client: l'autenticació basada en la utilització de dos o més elements categoritzats com a coneixement (una cosa que només coneix l'usuari), possessió (una cosa que només té l'usuari) i inherència (una cosa que és l'usuari), que són independents –és a dir, que la vulneració d'un no compromet la fiabilitat dels altres–, i concebuda de manera que es protegeixi la confidencialitat de les dades d'identificació.

6. Beneficiari: la persona física o jurídica que sigui el destinatari previst dels fons que hagin estat objecte d'una operació de pagament.

7. Contingut digital: un bé o servei produït i subministrat en format digital, la utilització o el consum del qual es limita a l'ús d'un dispositiu tècnic i no inclou de cap manera la utilització o el consum de béns o serveis físics.

8. Consumidor: una persona física que, en els contractes de serveis de pagament objecte d'aquest Reial decret llei, actua amb fins aliens a la seva activitat econòmica, comercial o professional.

9. Contracte marc: un contracte de servei de pagament que regeix l'execució futura d'operacions de pagament individuals i successives, i que pot estipular l'obligació d'obrir un compte de pagament i les condicions corresponents per fer-ho.

10. Credencials de seguretat personalitzades: elements personalitzats que el proveïdor de serveis de pagament proporciona a l'usuari de serveis de pagament als efectes d'autenticació.

11. Compte de pagament: un compte a nom d'un o diversos usuaris de serveis de pagament que sigui utilitzat per a l'execució d'operacions de pagament.

12. Dades de pagament sensibles: dades, incloses les credencials de seguretat personalitzades, que es poden utilitzar per cometre un frau. Pel que fa a les activitats dels proveïdors de serveis d'iniciació de pagaments i els proveïdors de serveis d'informació sobre comptes, el nom del titular del compte i el número d'aquest no constitueixen dades de pagament sensibles.

13. Dia hàbil: dia d'obertura comercial, als efectes necessaris per a l'execució d'una operació de pagament, dels proveïdors de serveis de pagament de l'ordenant o del beneficiari que intervenen en l'execució de l'operació de pagament. En el cas de comptes de pagament contractats telemàticament, se segueix el calendari corresponent a la plaça en què estigui ubicada la seu social del proveïdor de serveis de pagament amb el qual s'hagin contractat.

14. Emissió d'instruments de pagament: servei de pagament en què un proveïdor de serveis de pagament es compromet mitjançant un contracte a proporcionar a un ordenant un instrument de pagament que permet iniciar i processar les operacions de pagament de l'ordenant.

15. Entitat de pagament: una persona jurídica a la qual s'hagi atorgat una autorització per prestar i executar serveis de pagament a tota la Unió Europea, en els termes que preveu l'article 11.

16. Estat membre d'acollida: l'Estat membre de la Unió Europea diferent de l'Estat membre de la Unió Europea d'origen en què el proveïdor de servei de pagament té un agent o una sucursal o presta serveis de pagament.

17. Estat membre d'origen: un dels següents:

a) L'Estat membre de la Unió Europea en què el proveïdor de servei de pagament tingui fixat el seu domicili social o;

b) Si el proveïdor de servei de pagament no té domicili social d'acord amb la legislació nacional, l'Estat membre de la Unió Europea en què tingui fixada la seva administració central.

18. Data de valor: data utilitzada per un proveïdor de serveis de pagament com a referència per al càlcul de l'interès sobre els fons abonats o carregats a un compte de pagament.

19. Fons: els bitllets i les monedes, diners bancaris o diners electrònics, entesos com qualsevol valor monetari emmagatzemat per mitjans electrònics o magnètics que representi un crèdit sobre l'emissor, que s'emeti a la recepció de fons amb el propòsit d'efectuar operacions de pagament i que sigui acceptat per una persona física o jurídica diferent de l'emissor de diners electrònics.

20. Fons propis: fons segons la definició de l'article 4, apartat 1, punt 118, del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, on almenys el 75 per cent del capital de nivell 1 adopta la forma del capital ordinari de nivell 1 a què es refereix l'article 50 del Reglament esmentat, i el capital de nivell 2 no excedeix un terç del capital de nivell 1.

21. Grup: un grup d'empreses en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç o dels articles 4, 5, 6 i 7 del Reglament delegat (UE) núm. 241/2014 de la Comissió, de 7 de gener de 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a les normes tècniques de regulació aplicables als requisits de fons propis de les entitats, que estiguin vinculades entre si per una relació segons l'article 10.1 o del 113.6 o 113.7 del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

22. Identificador únic: una combinació de lletres, números o signes especificats pel proveïdor de serveis de pagament a l'usuari dels serveis esmentats, que aquest últim ha de proporcionar a fi d'identificar de manera inequívoca l'altre usuari del servei de pagament o el compte de pagament d'aquest altre usuari en una operació de pagament.

23. Instrument de pagament: qualsevol dispositiu personalitzat o conjunt de procediments acordats entre l'usuari de serveis de pagament i el proveïdor de serveis de pagament i utilitzats per iniciar una ordre de pagament.

24. Mitjà de comunicació a distància: qualsevol mitjà que, sense la presència física simultània del proveïdor de serveis de pagament i de l'usuari de serveis de pagament, es pugui utilitzar per a la subscripció d'un contracte de serveis de pagament.

25. Microempresa: una empresa, considerant com a tal tant les persones físiques que porten a terme una activitat professional o empresarial com les persones jurídiques, que, en la data de subscripció del contracte de serveis de pagament ocupa menys de deu persones i el volum de negocis anual o el balanç general anual de la qual no supera els dos milions d'euros, de conformitat amb el que estableixen els articles 1 i 2, apartats 1 i 3, de l'annex de la Recomanació de la Comissió, de 6 de maig de 2003, sobre la definició de microempreses, petites i mitjanes empreses.

26. Operació de pagament: una acció, iniciada per l'ordenant o a compte d'aquest, o pel beneficiari, consistent a ingressar, transferir o retirar fons, independentment de qualssevol obligacions subjacents entre l'ordenant i el beneficiari.

27. Operació remota de pagament: operació de pagament iniciada a través d'Internet o d'un dispositiu que es pugui utilitzar per a la comunicació a distància.

28. Ordre de pagament: qualsevol instrucció cursada per un ordenant o beneficiari al seu proveïdor de serveis de pagament per la qual se sol·licita l'execució d'una operació de pagament.

29. Ordenant: la persona física o jurídica titular d'un compte de pagament que autoritza una ordre de pagament a partir del compte esmentat o, en cas que no hi hagi un compte de pagament, la persona física o jurídica que dicta una ordre de pagament.

30. Entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes: persona física o jurídica que s'hagi registrat per exercir a títol professional únicament les activitats a què es

refereix l'article 1.2.h), en els termes que preveu l'article 15 i que té la condició de proveïdor de serveis de pagament.

31. Proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments: el proveïdor de serveis de pagament que exerceix a títol professional les activitats a què es refereix l'article 1.2.g).

32. Proveïdor de serveis de pagament: les entitats i els organismes que preveuen els apartats 1 i 2 de l'article 5, i les persones físiques o jurídiques que s'acullen a les exempcions que preveuen els articles 14 i 15.

33. Proveïdor de serveis de pagament gestor de compte: un proveïdor de serveis de pagament que facilita a un ordenant un o diversos comptes de pagament i se n'encarrega del manteniment.

34. Xarxa de comunicacions electròniques: una xarxa segons defineix l'apartat 31 de l'annex II de la Llei 9/2014, de 9 de maig, general de telecomunicacions.

35. Servei de comunicacions electròniques: un servei segons defineix l'apartat 35 de l'annex II de la Llei 9/2014, de 9 de maig.

36. Servei d'enviament de diners: un servei de pagament que permet rebre fons d'un ordenant sense que es creï cap compte de pagament a nom de l'ordenant o del beneficiari, amb l'única finalitat de transferir una quantitat equivalent a un beneficiari o a un altre proveïdor de serveis de pagament que actuï a compte del beneficiari o rebre fons a compte del beneficiari i posar-los a disposició d'aquest.

37. Servei de pagament: una o més activitats empresarials que enumera l'article 1.2 d'aquest Reial decret llei.

38. Servei d'informació sobre comptes: servei en línia la finalitat del qual consisteix a facilitar informació agregada sobre un o diversos comptes de pagament dels quals és titular l'usuari del servei de pagament, bé en un altre proveïdor de serveis de pagament, bé en diversos proveïdors de serveis de pagament.

39. Servei d'iniciació del pagament: servei que permet iniciar una ordre de pagament, a petició de l'usuari del servei de pagament, respecte d'un compte de pagament obert amb un altre proveïdor de serveis de pagament.

40. Sistema de pagament: un sistema de transferència de fons regulat per disposicions formals i normalitzades, i dotat de normes comunes per al tractament, la liquidació o la compensació d'operacions de pagament.

41. Suport durador: un instrument que permeti a l'usuari de serveis de pagament emmagatzemar la informació que se li ha transmès personalment, de manera fàcilment accessible per a la seva futura consulta, durant un període de temps adequat per a les finalitats de la informació esmentada, i que permeti la reproducció sense canvis de la informació emmagatzemada.

42. Sucursal: un centre d'activitat, diferent de l'administració central, que constitueix una part d'una entitat de pagament, desproveït de personalitat jurídica, i que efectua directament totes o algunes de les operacions inherents a l'activitat de l'entitat de pagament. Tots els centres d'activitat establerts en un mateix Estat membre per una entitat de pagament l'administració central de la qual estigui en un altre Estat membre es consideren una única sucursal.

43. Tipus de canvi de referència: tipus de canvi usat com a base per calcular qualsevol canvi de divises, ja sigui facilitat pel proveïdor del servei de pagament o procedeixi d'una font accessible al públic.

44. Tipus d'interès de referència: tipus d'interès utilitzat com a base per calcular interessos que s'hagin d'aplicar i procedent d'una font accessible al públic que puguin verificar les dues parts en un contracte de serveis de pagament.

45. Transferència: servei de pagament destinat a efectuar un abonament en un compte de pagament d'un beneficiari mitjançant una operació de pagament o una sèrie d'operacions de pagament amb càrrec a un compte de pagament d'un ordenant pel proveïdor de serveis de pagament que manté el compte de pagament de l'ordenant, i prestat sobre la base de les instruccions donades per l'ordenant.

46. Usuari de serveis de pagament: la persona física o jurídica que fa ús d'un servei de pagament, ja sigui com a ordenant, beneficiari o tots dos.

Article 4. Exclusions a l'aplicació.

Aquest Reial decret llei no s'aplica a les activitats següents:

- a) les operacions de pagament efectuades exclusivament en efectiu i directament de l'ordenant al beneficiari, sense la intervenció de cap intermediari;
- b) les operacions de pagament de l'ordenant al beneficiari a través d'un agent comercial autoritzat mitjançant un acord per negociar o concloure la compra o venda de béns o serveis per compte exclusiu de l'ordenant o del beneficiari;
- c) el transport físic, com a activitat professional, de bitllets i monedes, inclosos la seva recollida, tractament i lliurament;
- d) les operacions de pagament consistents en la recollida i el lliurament no professionals de diners en efectiu efectuats en el marc d'activitats no lucratives o benèfiques;
- e) els serveis en què el beneficiari proporciona diners en efectiu a l'ordenant com a part d'una operació de pagament, a instància expressa de l'usuari del servei de pagament immediatament abans de l'execució d'una operació de pagament, mitjançant el pagament destinat a la compra de béns o serveis;
- f) les operacions de canvi de divises «efectiu per efectiu» (canvi de bitllets), en què els fons no es mantinguin en un compte de pagament;
- g) les operacions de pagament efectuades per mitjà de qualsevol dels documents girats següents contra un proveïdor de serveis de pagament a fi de posar fons a disposició del beneficiari:

1r Xecs en paper regulats pel Conveni de Ginebra, de 19 de març de 1931, que estableix una llei uniforme sobre xecs,

2n Xecs en paper similars als que preveu l'incís anterior i regulats pel dret d'estats membres que no siguin part en el Conveni de Ginebra, de 19 de març de 1931, que estableix una llei uniforme sobre xecs,

3r Efectes en paper d'acord amb el Conveni de Ginebra, de 7 de juny de 1930, que estableix una llei uniforme sobre lletres de canvi i pagarés,

4t Efectes en paper similars als que preveu l'incís anterior i regulats pel dret dels estats membres que no siguin parts en el Conveni de Ginebra, de 7 de juny de 1930, que estableix una llei uniforme sobre lletres de canvi i pagarés,

5è Vals en paper,

6è Xecs de viatge en paper,

7è Girs postals en paper, segons la definició de la Unió Postal Universal;

h) les operacions de pagament efectuades per mitjà d'un sistema de compensació i liquidació de pagaments o valors o entre agents de compensació i liquidació, entitats de contrapartida central, cambres de compensació o bancs centrals i altres participants en el sistema, i proveïdors de serveis de pagament, sense perjudici del que disposa l'article 8;

i) les operacions de pagament relacionades amb la gestió de carteres, incloent-hi dividends, rèdits o altres distribucions, o amb amortitzacions o vendes, efectuades per persones que esmenta la lletra h) o per empreses de serveis d'inversió, entitats de crèdit, institucions d'inversió col·lectiva i les seves gestores, plans i fons de pensions i les seves gestores i qualsevol altra entitat autoritzada a custodiar instruments financers;

j) els serveis prestats per proveïdors de serveis tècnics com a suport a la prestació de serveis de pagament, sense que els proveïdors esmentats arribin a estar en cap moment en possessió dels fons que s'hagin de transferir, inclosos el tractament i l'emmagatzematge de dades, els serveis de confiança i de protecció de la intimitat, l'autenticació de dades i entitats, el subministrament de tecnologia de la informació i el subministrament de xarxes de comunicació, subministrament i manteniment de terminals i dispositius utilitzats per als serveis de pagament, a exclusió dels serveis d'iniciació de pagaments i serveis d'informació sobre comptes,

k) els serveis basats en instruments de pagament específics que només es poden utilitzar de manera limitada i que compleixin alguna de les condicions següents:

1r Instruments que permeten al titular adquirir béns o serveis únicament en els locals de l'emissor o dins d'una xarxa limitada de proveïdors de serveis en virtut d'un acord comercial directe amb un emissor professional, d'acord amb les condicions que s'estableixin reglamentàriament;

2n Instruments que únicament es poden utilitzar per adquirir una gamma molt limitada de béns o serveis;

3r Instruments la validesa dels quals està limitada al territori nacional, facilitats a petició d'una empresa o entitat del sector públic, que estan regulats per una autoritat pública amb finalitats socials o fiscals específiques i que serveixen per adquirir béns i serveis concrets de proveïdors que han subscrit un acord comercial amb l'emissor.

l) les operacions de pagament d'un proveïdor de xarxes o serveis de comunicació electrònica, incloses les operacions entre persones diferents del proveïdor i el subscriptor, efectuades amb caràcter addicional a la prestació de serveis de comunicació electrònica a favor d'un subscriptor de la xarxa o el servei:

1r per a la compra de contingut digital i serveis de veu, amb independència del dispositiu utilitzat per a l'esmentada compra o consum del contingut digital i carregades a la factura corresponent, o;

2n efectuades des d'un dispositiu electrònic o a través d'aquest i carregades a la factura corresponent, en el marc d'una activitat benèfica o per a l'encàrrec, l'adquisició o la validació de bitllets o entrades de serveis de transport, entreteniment, aparcament, espectacles i qualsevol altre que es determini reglamentàriament exclosos els béns físics, sempre que cap operació de pagament a què es refereixen els incisos 1r i 2n, superi la quantia de 50 euros i compleixi una de les condicions següents:

i. Que l'import acumulat de les operacions de pagament d'un subscriptor no excedeixi els 300 euros al mes, o;

ii. Que, en cas que el subscriptor tingui un contracte de prepagament amb el proveïdor de la xarxa o el servei de comunicació electrònica, l'import acumulat de les operacions de pagament no excedeixi els 300 euros al mes;

m) les operacions de pagament efectuades entre proveïdors de serveis de pagament, els seus agents o sucursals per compte propi;

n) les operacions de pagament i els serveis connexos entre les empreses d'un mateix grup sense cap mediació d'un proveïdor de serveis de pagament diferent de la d'una empresa que pertanyi al mateix grup;

ñ) els serveis de retirada d'efectiu en caixers automàtics prestats pels proveïdors que actuïn en nom d'un o diversos emissors de targetes i que no siguin part del contracte marc amb l'usuari de serveis de pagament que retiri diners d'un compte de pagament, sempre que els proveïdors esmentats no prestin altres serveis de pagament que preveu l'article 1.2. No obstant això, s'ha de facilitar al client la informació relativa a qualsevol comissió o despesa aplicable a la retirada de fons amb anterioritat a aquesta retirada, així com a la recepció de l'efectiu una vegada portada a terme l'operació, tot això en el marc del que preveuen els articles 29 i 30 i les seves normes de desplegament respecte de les despeses aplicables a les operacions de pagament singulars i als serveis de canvi de divisa, inclosa la informació relativa al tipus de canvi que s'ha d'utilitzar per a la conversió de l'operació de pagament.

Article 5. *Reserva d'activitat.*

1. Sense perjudici de les disposicions establertes per a la prestació de serveis transfronterers a l'article 22 d'aquest Reial decret llei per altres proveïdors de serveis de pagament de la Unió Europea, només poden prestar, amb caràcter professional, els

serveis de pagament que consten a l'article 1 les categories de proveïdors de serveis de pagament següents:

a) Les entitats de crèdit a què es refereix l'article 1 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, incloses les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres, tant si les administracions centrals d'aquestes sucursals estan ubicades a l'interior de la Unió Europea com si n'estan fora.

b) Les entitats de diners electrònics a què es refereix l'article 2.1 b) de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, de diners electrònics, incloses les sucursals a Espanya d'entitats de diners electrònics estrangeres, tant si les administracions centrals d'aquestes sucursals estan ubicades a l'interior de la Unió Europea com si n'estan fora, en la mesura en què els serveis de pagament prestats per les sucursals estiguin vinculats a l'emissió de diners electrònics.

c) Les entitats de pagament, que regula el títol I, i les entitats acollides al que estableixen els articles 14 i 15.

d) La Sociedad Estatal de Correos y Telégrafos, SA, respecte dels serveis de pagament per a la prestació dels quals està facultada en virtut de la seva normativa específica.

2. Als efectes d'aquest Reial decret llei, també es consideren proveïdors de serveis de pagament, quan no actuïn en la seva condició d'autoritats públiques:

- a) el Banc Central Europeu, el Banc d'Espanya i la resta de bancs centrals nacionals;
- b) l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals.

3. Es prohibeix prestar qualsevol dels serveis de pagament que enumera l'article 1 a qualsevol persona física o jurídica que no sigui proveïdor de serveis de pagament ni estigui explícitament exclosa de l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei.

Article 6. *Deure de notificació.*

1. Els proveïdors de serveis de pagament que exerceixin alguna de les activitats que preveu l'article 4, lletra k), incisos 1r o 2n, o que exerceixin les dues activitats, i que hagin executat en els 12 mesos operacions de pagament precedents per un valor total mitjà mensual superior a un milió d'euros han d'enviar anualment al Banc d'Espanya, al llarg del primer trimestre, una notificació que contingui una descripció dels serveis oferts i en què es precisi a quines de les exclusions que preveu l'article 4, lletra k), incisos 1r o 2n es considera subjecte l'exercici d'aquesta activitat.

Basant-se en aquesta notificació, el Banc d'Espanya ha d'adoptar una decisió motivada, atenent els criteris que preveu l'article 4, lletra k), en cas que l'activitat no compleixi els criteris per ser exclosa de l'àmbit d'aplicació del Reial decret llei, i n'ha d'informar l'interessat.

2. Les persones que exerceixin alguna de les activitats que preveu l'article 4, lletra l), han d'enviar anualment al Banc d'Espanya, al llarg del primer trimestre, una notificació i un informe anual d'un expert independent extern que certifiqui que aquesta activitat s'ajusta als límits que indica l'article 4, lletra l).

3. El Banc d'Espanya ha d'informar l'Autoritat Bancària Europea (ABE) de les activitats notificades en virtut dels apartats 1 i 2, i ha d'indicar a quina exclusió estan acollides aquestes activitats.

4. La descripció de les activitats notificades d'acord amb els apartats 1 i 2 s'ha de fer pública en el Registre que assenyala l'article 13.

Article 7. *Servei d'informació sobre comptes.*

Els usuaris de serveis de pagament tenen dret a recórrer a serveis que permetin accedir a la informació sobre comptes, llevat que no es pugui accedir en línia al compte de pagament corresponent.

La prestació de serveis d'informació sobre comptes no se supedita a l'existència d'una relació contractual amb aquesta finalitat entre els proveïdors de serveis d'informació sobre comptes i els proveïdors de serveis de pagament gestors de comptes.

Article 8. *Accés als sistemes de pagament.*

1. Les normes d'accés als sistemes de pagament dels proveïdors de serveis de pagament autoritzats que siguin persones jurídiques han de ser objectives, no discriminatòries i proporcionades i no han de dificultar l'accés més del que sigui necessari per prevenir riscos específics, com ara riscos de liquidació, riscos operatius i riscos d'explotació, i garantir l'estabilitat operativa i financera del sistema de pagament.

En particular, els sistemes de pagament no poden imposar als proveïdors de serveis de pagament, als usuaris de serveis de pagament o a altres sistemes de pagament cap dels requisits següents:

- a) normes que restringeixin la participació efectiva en altres sistemes de pagament;
- b) normes que discriminin entre els proveïdors de serveis de pagament registrats en relació amb els drets, les obligacions i les facultats dels participants; ni,
- c) qualsevol restricció basada en l'estatut institucional.

2. L'apartat 1 no és aplicable a:

- a) els sistemes de pagament reconeguts d'acord amb el que disposa la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors;
- b) els sistemes de pagament integrats exclusivament per proveïdors de serveis de pagament que pertanyin a un grup.

Als efectes del que preveu l'apartat 1.a), quan un participant en un sistema de pagament reconegut permeti cursar ordres de transferència a través del sistema a un proveïdor de serveis de pagament autoritzat o registrat que no participi en el sistema esmentat, aquest participant ha d'oferir aquesta mateixa possibilitat de manera objectiva, proporcionada i no discriminatòria, prèvia sol·licitud, a altres proveïdors de serveis de pagament autoritzats o registrats d'acord amb l'apartat 1. En cas de denegació, el participant ha d'exposar al proveïdor de serveis de pagament sol·licitant els motius detallats d'aquesta.

3. Els apartats 1.b) i c) no són aplicables als sistemes de pagament en què un únic proveïdor de serveis de pagament, ja sigui com a entitat única o com a grup, actuï o pugui actuar com a proveïdor del servei de pagament de l'ordenant i del beneficiari i sigui responsable exclusiu de la gestió del sistema.

4. Els sistemes de pagament als quals sigui aplicable l'apartat 1, que tinguin la seva administració central a Espanya, o que estiguin gestionats per una societat o entitat espanyola, estan obligats a comunicar al Banc d'Espanya les seves normes d'accés. El Banc d'Espanya ha de fer públics els sistemes de pagament que li hagin comunicat les normes.

5. El Banc d'Espanya, en exercici de les seves funcions de vigilància del funcionament dels sistemes de pagament, s'encarrega de supervisar el compliment del que estableix aquest article, i és aplicable el que estableix l'article 16 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya.

Article 9. *Accés a comptes oberts en entitats de crèdit.*

Les entitats de pagament tenen accés als serveis de comptes de pagament de les entitats de crèdit de manera objectiva, no discriminatòria i proporcionada. Aquest accés ha de ser prou ampli per permetre que les entitats de pagament prestin serveis de pagament sense obstacles i amb eficiència.

En cas de denegació per part d'una entitat de crèdit de la sol·licitud d'obertura d'un compte de pagament per part d'una entitat de pagament o de la resolució unilateral per

una entitat de crèdit del contracte marc d'una entitat de pagament, l'entitat de crèdit ha de remetre de manera immediata al Banc d'Espanya i a l'entitat de pagament la decisió degudament motivada i basada, en particular, en una anàlisi dels riscos específics de l'entitat de pagament concreta de què es tracti o en la manca d'adequació als criteris objectius, no discriminatoris i proporcionats que l'entitat de crèdit hagi fet públics de manera prèvia i general.

TÍTOL I

Règim jurídic de les entitats de pagament

Article 10. *Entitat de pagament i activitats.*

1. La denominació «entitat de pagament», així com la seva abreviatura «EP», queda reservada a les entitats que defineix l'article 3.15, les quals poden incloure en la seva denominació social, de la manera com es determini reglamentàriament.

2. Les entitats de pagament no poden portar a terme la captació de dipòsits o altres fons reemborsables del públic en la forma que preveu l'article 3.1 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, ni emetre diners electrònics. Els fons rebuts per aquestes entitats dels usuaris de serveis de pagament per a la prestació de serveis de pagament no constitueixen dipòsits, diners electrònics o altres fons reemborsables.

Article 11. *Autorització.*

1. L'autorització per operar com a entitat de pagament pot preveure tots o algun dels serveis de pagament que esmenta l'article 1.2, sense perjudici del que disposa l'article 15 per al cas que es presti únicament el servei que preveu la lletra h) de l'article 1.2.

2. Correspon autoritzar al Banc d'Espanya, amb l'informe previ del servei executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seva competència, la creació de les entitats de pagament. La sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre dins dels tres mesos següents a la seva recepció o en el moment en què es completi la documentació necessària per adoptar la decisió. La sol·licitud d'autorització s'entén desestimada per silenci administratiu si transcorregut aquest termini màxim no s'ha notificat cap resolució expressa, sense perjudici del deure de dictar una resolució expressa i notificar-la. La denegació de l'autorització ha de ser motivada.

El règim d'autorització de les entitats de pagament s'ha d'orientar al manteniment del màxim nivell possible de competència en la prestació de serveis de pagament i el procediment d'autorització ha d'estar presidit pels principis de celeritat, antiformalista i economia procedimental.

El Banc d'Espanya ha de comunicar a la Secretaria General del Tresor i Finançament Internacional l'obertura del procediment d'autorització, amb indicació dels elements essencials de l'expedient que s'ha de tramitar, i la finalització d'aquest, així com qualsevol altra informació que es determini reglamentàriament.

2. Els requisits exigibles per a l'autorització també ho són, en els termes que s'indiquin reglamentàriament, per conservar-la.

3. L'autorització d'entitats de pagament requereix que la seva administració central, el seu domicili social i una part de les seves activitats de prestació de serveis de pagament siguin a Espanya.

4. Es faculta el Govern per establir el règim jurídic aplicable a l'autorització, el registre, les condicions i l'àmbit geogràfic de l'exercici de l'activitat de les entitats de pagament, en particular, les exigències de fons propis i garanties, seguretat i control de riscos, així com els requisits dels quals puguin quedar exceptuats en funció de la seva activitat, mida i volum d'operacions.

5. En cas que es produeixi qualsevol canvi que afecti l'exactitud de la informació i la documentació aportada en el procediment d'autorització, l'entitat de pagament n'ha d'informar sense demora el Banc d'Espanya.

Article 12. *Denegació de l'autorització.*

L'autorització per operar com a entitat de pagament es denega quan:

a) L'entitat de pagament no tingui procediments de govern corporatiu adequats, inclosa una bona organització administrativa i comptable o de procediments de control intern idonis, que garanteixin la gestió sana i prudent de l'entitat.

A aquests efectes, les entitats de pagament disposen, en condicions proporcionades al caràcter, l'escala i la complexitat de les seves activitats, d'una estructura organitzativa adequada, amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents, així com de procediments eficaços d'identificació, gestió, control i comunicació dels riscos als quals estiguin o puguin estar exposats, juntament amb mecanismes adequats de control intern, inclosos procediments administratius i comptables sòlids. Aquests mètodes, procediments i mecanismes han de ser exhaustius i proporcionats a la naturalesa, l'escala i la complexitat de l'activitat duta a terme per l'entitat.

b) Si, atenent la necessitat de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat, no es considera adequada la idoneïtat dels accionistes que hi hagin de tenir una participació significativa. Entre altres factors, la idoneïtat s'aprecia en funció de:

1r L'honorabilitat comercial i professional dels accionistes, de conformitat amb l'article 24.3.a) de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, i el seu desplegament reglamentari. Aquesta honorabilitat es presumeix quan els accionistes siguin administracions públiques.

2n Els mitjans patrimonials de què disposen els accionistes esmentats per atendre els compromisos assumits.

3r La falta de transparència en l'estructura del grup al qual eventualment pugui pertànyer l'entitat, o l'existència de dificultats greus per inspeccionar o obtenir la informació necessària sobre l'acompliment de les seves activitats.

c) Els administradors i directors generals responsables de la gestió i dels serveis de pagament no tinguin l'honorabilitat comercial i professional requerida, de conformitat amb l'article 24.3.a) de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, o no tinguin l'experiència o els coneixements mínims necessaris.

d) Hi hagi vincles estrets, segons defineix l'article 4, apartat 1, punt 38, del Reglament (UE) 575/2013, entre l'entitat de pagament i altres persones físiques o jurídiques, que obstaculitzin l'exercici efectiu de les funcions de supervisió.

e) El bon exercici de la funció de supervisió estigui obstaculitzat per les disposicions legals, reglamentàries o administratives del dret d'un tercer país, aplicables a una o diverses de les persones físiques o jurídiques amb les quals l'entitat de pagament mantingui vincles estrets, o per problemes relacionats amb l'aplicació de les disposicions legals, reglamentàries o administratives esmentades.

f) Incompleixi els requisits de capital social mínim.

g) La informació i les proves que acompanyin la sol·licitud no obtinguin una valoració favorable respecte del compliment de tots els requisits que estableixen aquest Reial decret llei o el seu desplegament reglamentari per a l'autorització de les entitats de pagament.

Article 13. *Registre.*

1. Una vegada obtinguda l'autorització i després de la seva constitució i inscripció en el Registre Mercantil, les entitats de pagament, abans d'iniciar les seves activitats, han de quedar inscrites en el Registre especial del Banc d'Espanya. En el Registre esmentat s'han de fer constar els serveis de pagament per als quals s'hagi habilitat cada entitat de

pagament, els seus agents, els països en què pretengui actuar, així com, si s'escau, la revocació de la seva autorització i la informació que s'estableixi reglamentàriament.

2. Igualment, han de figurar inscrites en el Registre esmentat les persones físiques o jurídiques que gaudeixin de les exclusions d'autorització que preveuen les lletres k), incisos 1r o 2n, i l) de l'article 4, així com, si s'escau, la revocació de l'exempció. El Banc d'Espanya ha de notificar a l'Autoritat Bancària Europea la informació que consignï en aquest Registre, i és responsable de la seva exactitud. El Registre ha de ser públic i accessible a través d'Internet.

Article 14. Règim d'exempció de les entitats de pagament.

1. La persones físiques o jurídiques que prestin els serveis de pagament que enumeren les lletres a) a f) de l'article 1.2 queden exemptes del règim que preveu aquest títol, si bé s'han d'inscriure, prèvia verificació pel Banc d'Espanya dels requisits que recull aquest article, en el Registre especial a què es refereix l'article 13, i els és aplicable el que preveuen els articles 20, 23, 26 i 27, sempre que:

a) el valor total mitjà de les operacions de pagament executades en els 12 mesos precedents per la persona de què es tracti, inclosos els possibles agents respecte als quals assumeix plena responsabilitat, no excedeixi els 3.000.000 euros mensuals. Aquest requisit ha d'avaluar respecte a la quantia total de les operacions de pagament prevista en el seu pla de negocis, llevat que el Banc d'Espanya exigeixi la modificació d'aquest pla, i

b) cap de les persones físiques responsables de la gestió o l'exercici de l'activitat hagi estat condemnada per delictes de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme o altres delictes de caràcter financer.

2. Qualsevol persona acollida al règim de registre de conformitat amb l'apartat anterior:

a) Està obligada a fixar la seva administració central, o el lloc de residència a Espanya.

b) S'ha de tractar com a entitat de pagament, si bé no pot exercir els drets d'establiment i lliure prestació de serveis en el territori de la Unió Europea.

c) Ha de comunicar al Banc d'Espanya qualsevol canvi de la seva situació que concerneixi les condicions que especifica l'apartat 1.

d) Ha de sol·licitar l'autorització que preveu l'article 11 en el termini de 30 dies naturals a comptar del moment en què el valor total mitjà de les operacions de pagament executades en els 12 mesos precedents excedeixi els 3.000.000 euros mensuals.

3. El Banc d'Espanya pot revocar la inclusió de les persones que assenyalen l'apartat 1 en el Registre quan es deixin de complir les condicions que estableix aquest article. La revocació esmentada s'ha d'inscriure en el Registre i notificar, de manera motivada, a l'Autoritat Bancària Europea.

4. El Banc d'Espanya ha d'informar anualment el Ministeri d'Economia i Empresa del nombre de persones físiques i jurídiques a les quals apliqui el règim que preveu aquest article i ha de comunicar el valor total de les operacions de pagament executades a 31 de desembre de cada any natural, d'acord amb el que assenyalen l'apartat 1.a).

5. El règim de registre que preveu aquest article s'entén sense perjudici del compliment de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i el seu desplegament reglamentari.

6. Es faculta el Govern per establir el règim jurídic aplicable al registre i les condicions de l'exercici de l'activitat de les persones a què es refereix l'apartat 1.

Article 15. Entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes.

1. Les entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes se subjecten, en la forma que es determini reglamentàriament, al procediment d'inscripció en el Registre

especial del Banc d'Espanya a què es refereix l'article 13. En aquest Registre, hi han de figurar, a més de les entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes, els seus agents i sucursals en altres estats.

Les entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes s'han de tractar com a entitats de pagament, si bé no els és aplicable el que preveuen els articles 10.1, 11, 12, 14, 16.1, 17, 18, 19, 20 i 21 i els títols II i III, excepte el que estableixen els articles 29, 39, 41 i 66 a 68 en la forma que es determini reglamentàriament, ni han d'estar subjectes a les obligacions que estableixen la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i el seu desplegament reglamentari.

2. Les entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes tenen la seva administració central, el seu domicili social o, si s'escau, el seu lloc de residència i una part de les seves activitats de prestació de serveis de pagament a Espanya.

Els requisits exigibles per al registre també ho són, en els termes que s'indiquin reglamentàriament, per conservar-lo. En cas que es produeixi qualsevol canvi que afecti l'exactitud de la informació i la documentació aportada en la sol·licitud de registre com a entitat prestadora del servei d'informació sobre comptes, l'entitat n'ha d'informar sense demora el Banc d'Espanya.

3. Es faculta el Govern per establir el règim jurídic aplicable al registre, les condicions i l'àmbit geogràfic de l'exercici de l'activitat de les entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes. El règim de registre d'entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes s'ha d'orientar al manteniment del màxim nivell possible de competència en la prestació de serveis de pagament i el procediment de registre ha d'estar presidit pels principis de celeritat, antiformalista i economia procedimental.

Article 16. *Assegurança de responsabilitat civil professional o garantia equivalent.*

1. Les entitats de pagament que sol·licitin una autorització per prestar els serveis de pagaments que assenyala l'article 1.2.g) estan obligades, com a condició per a la seva autorització, a tenir una assegurança de responsabilitat civil professional, que cobreixi els territoris en què ofereixin serveis, o alguna altra garantia equivalent, segons el parer del Banc d'Espanya, del fet que poden fer front a les responsabilitats a què es refereixen els articles 45, 61 i 63.

2. Les entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes queden obligades, com a condició per al seu registre, a tenir una assegurança de responsabilitat civil professional, que cobreixi els territoris en què ofereixin serveis, o alguna altra garantia equivalent, segons el parer del Banc d'Espanya, del fet que poden fer front a les responsabilitats que els incumbeixen respecte del proveïdor de serveis de pagament gestor de compte o de l'usuari de serveis de pagament, derivades de l'accés no autoritzat o fraudulent a la informació del compte de pagament o de la utilització no autoritzada o fraudulenta de la informació esmentada.

3. El Banc d'Espanya pot determinar els criteris que s'hagin d'utilitzar per estipular l'import mínim de l'assegurança de responsabilitat civil professional o una altra garantia equivalent a què es refereixen els apartats 1 i 2.

Article 17. *Règim de control de participacions significatives.*

1. Als efectes d'aquest Reial decret llei, s'entén per participació significativa en una entitat de pagament la que assoleixi, de manera directa o indirecta, almenys el 10 per cent del capital o els drets de vot de l'entitat, i les que, sense arribar al percentatge assenyalat, permetin exercir una influència notable en l'entitat. Es pot determinar reglamentàriament, tenint en compte les característiques dels diferents tipus d'entitats de pagaments, quan s'ha de presumir que una persona física o jurídica pot exercir una influència notable.

2. Les entitats de pagament han de comunicar al Banc d'Espanya, en la forma i els terminis que aquest estableixi, la informació sobre la seva estructura de capital.

Qualsevol persona física o jurídica que, per si sola o actuant de manera concertada amb d'altres, hagi decidit adquirir o incrementar, directament o indirectament, una

participació significativa en el sentit de l'article 4, apartat 1, punt 36, del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, en una entitat de pagament, de manera que la proporció de drets de vot o de capital posseïda passi a ser igual o superior al 20, 30 o 50 per cent, o que, en virtut de l'adquisició, pugui arribar a controlar l'entitat de pagament, ha de notificar la seva intenció prèviament i per escrit al Banc d'Espanya, indicar la quantia de la participació prevista i incloure tota la informació que sigui pertinent segons el parer del Banc d'Espanya. Aquesta informació ha de ser pertinent per a l'avaluació, i proporcional i adequada a la naturalesa de l'adquirent potencial i de l'adquisició proposada. Així mateix, això s'aplica a qualsevol persona física o jurídica que decideixi desfer-se, directament o indirectament, d'una participació significativa o reduir-la de manera que la proporció de drets de vot o de capital posseïda passi a ser inferior al 20, 30 o 50 per cent, o que pugui deixar de tenir el control efectiu de l'entitat de pagament.

3. En cas que el control d'una entitat de pagament l'hagi d'exercir una persona física o jurídica, es tracti o no d'una entitat regulada, domiciliada o autoritzada en un país que no sigui membre de la Unió Europea, s'ha d'exigir dels qui la controlin la prestació d'una garantia, en els termes que prevegi el Banc d'Espanya, que assoleixi la totalitat de les activitats de pagament de l'entitat que es pretén crear.

4. Als efectes d'aquest article, s'entén que hi ha control quan concorri algun dels supòsits que preveu l'article 42 del Codi de comerç.

5. Sense perjudici del que preveu aquest article, a les entitats de pagament els és aplicable el règim en matèria de participacions significatives que preveuen per a les entitats de crèdit el títol I, capítol III, de la Llei 10/2014, de 26 de juny, el títol I, capítol II, del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, i les seves normes de desplegament, amb les especialitats que es puguin establir reglamentàriament.

6. Les mesures d'intervenció i de substitució que preveu l'article 20 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats de crèdit, es poden aplicar a les entitats de pagament.

Article 18. Revocació de l'autorització de les entitats de pagament i del registre de les entitats que regulen els articles 14 i 15.

1. L'autorització concedida a una entitat de pagament i el registre de les entitats que regulen els articles 14 i 15 només es pot revocar, motivadament, en els supòsits següents:

- a) Si no fa ús de l'autorització o el registre en un termini de dotze mesos.
- b) Si interromp de fet les activitats autoritzades o registrades durant un període superior a sis mesos.
- c) Si s'acredita que va obtenir l'autorització o el registre per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular.
- d) Si incompleix les condicions que van motivar l'autorització o el registre o no informa el Banc d'Espanya de qualsevol canvi significatiu sobre això.
- e) Per incompliment de les previsions de l'article 16 sobre l'assegurança de responsabilitat civil o una altra garantia comparable.
- f) Per renúncia expressa a l'autorització o el registre.
- g) Quan pugui constituir una amenaça per a l'estabilitat del sistema de pagaments o posar en perill la confiança en aquest en cas de seguir prestant serveis de pagament.
- h) Com a sanció.

La revocació es pot referir a tots o només a alguns dels serveis de pagament prèviament autoritzats o registrats. En aquest últim cas, l'autorització o el registre roman vigent tot i que limitada als serveis de pagament restants. Aquesta circumstància s'ha de fer constar en els registres corresponents.

2. El Banc d'Espanya és competent per acordar-ne la revocació. La revocació de l'autorització o el registre està subjecta al mateix procediment previst per a l'autorització o el registre, amb les especialitats que es puguin establir reglamentàriament.

3. Quan el Banc d'Espanya tingui coneixement del fet que a una entitat de pagament o una entitat prestadora del servei d'informació sobre comptes d'un altre Estat membre que opera a Espanya se li ha revocat la seva autorització o registre, ha d'acordar immediatament les mesures pertinents perquè l'entitat no iniciï noves activitats de pagament, així com per salvaguardar els interessos dels usuaris de pagament.

4. La revocació s'ha de fer constar en tots els registres públics corresponents i, tan aviat com se li notifiqui a l'entitat, comporta la impossibilitat d'iniciar noves operacions de pagament en els serveis de pagament que siguin objecte de revocació, sense perjudici de l'execució de les ja iniciades. Igualment, l'entitat de pagament l'autorització de la qual sigui revocada ha de suprimir immediatament de la seva denominació social l'expressió entitat de pagament si s'hi ha inclòs.

5. Quan s'hagi acordat la revocació de l'autorització d'una entitat de pagament o el registre d'una entitat prestadora del servei d'informació sobre comptes, el Banc d'Espanya n'ha d'informar les autoritats supervisores competents dels estats membres on aquella actuï en règim de llibertat d'establiment i de lliure prestació de serveis.

Article 19. *Capital i fons propis.*

1. Les entitats de pagament han de mantenir, en tot moment, un capital inicial que inclogui un o més dels elements als quals es refereix l'article 26, apartat 1, lletres a) a e), del Reglament (UE) núm. 575/2013, d'acord amb el següent:

- a) en cas que l'entitat de pagament només presti el servei de pagament a què es refereix l'article 1.2.f), el seu capital no ha de ser en cap moment inferior als 20.000 EUR;
- b) en cas que l'entitat de pagament presti el servei de pagament a què es refereix l'article 1.2.g), el seu capital no ha de ser en cap moment inferior als 50.000 EUR;
- c) en cas que l'entitat de pagament presti qualsevol dels serveis de pagament a què es refereixen les lletres a) a e) de l'article 1.2, el seu capital no ha de ser en cap moment inferior als 125.000 EUR.

A més del capital mínim exigible, les entitats de pagament que prestin tots o algun dels serveis que recullen les lletres a) a f) de l'article 1.2 han de mantenir en tot moment un volum suficient de fons propis en relació amb els indicadors de negoci de conformitat amb el mètode que aquestes elegeixin entre els que s'estableixin reglamentàriament.

2. En relació amb les obligacions que esmenta l'apartat anterior, el Banc d'Espanya:

a) Pot exceptuar les entitats de pagament que estiguin incloses en la supervisió consolidada de l'entitat de crèdit matriu en virtut de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, del compliment individual de les exigències de fons propis establertes, quan se satisfacin les condicions que recull l'article 7 del Reglament (UE) núm. 575/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013.

b) Pot exigir, sobre la base de l'avaluació dels processos de gestió del risc, de la base de dades dels riscos de pèrdues i dels mecanismes de control interns de l'entitat de pagament, que l'entitat de pagament tingui una xifra de fons propis fins a un 20 per cent superior, o permetre que l'entitat de pagament tingui una xifra de fons propis fins a un 20 per cent inferior a la que resulti de les exigències mínimes de capital requerides a l'entitat de conformitat amb les normes de l'apartat 1 d'aquest precepte.

c) Ha d'adoptar les mesures necessàries per impedir l'ús múltiple dels elements que es puguin considerar fons propis quan l'entitat de pagament pertanyi al mateix grup d'una altra entitat de pagament, entitat de crèdit, empresa d'inversió, empresa de gestió d'actius o empresa d'assegurances. Aquest apartat també s'aplica quan una entitat de pagament tingui caràcter híbrid i dugui a terme activitats diferents de la prestació de serveis de pagament. En particular, el Banc d'Espanya pot exigir el compliment des del punt de vista

de la consolidació o subconsolidació dels requeriments de l'apartat 1, que les participacions de les entitats esmentades es dedueixin per al càlcul dels fons propis o s'incloguin ponderades de manera adequada per al càlcul dels requeriments de capital o que s'adoptin qualssevol altres mesures adequades.

d) Pot adoptar les mesures necessàries per garantir l'existència de capital suficient per als serveis de pagament, en particular, quan les activitats de l'entitat de pagament en relació amb serveis diferents dels pagaments perjudiquin o puguin perjudicar la solidesa financera d'aquesta.

3. Quan una entitat de pagament no assoleixi els nivells mínims de fons propis establerts de conformitat amb aquest article, l'entitat ha de destinar a la formació de reserves els percentatges dels seus beneficis o excedents líquids que es determinin reglamentàriament, i sotmetre'n a aquest efecte la distribució a la prèvia autorització del Banc d'Espanya.

Article 20. *Activitats.*

1. A més de la prestació dels serveis de pagament que preveu l'article 1.2 d'aquest Reial decret llei, les entitats de pagament estan habilitades per portar a terme les activitats següents:

a) la prestació de serveis operatius o serveis auxiliars estretament relacionats, com ara la garantia de l'execució d'operacions de pagament, serveis de canvi de divises, activitats de custòdia i emmagatzematge i tractament de dades;

b) la gestió de sistemes de pagament, sense perjudici del que disposa l'article 8;

c) les activitats empresarials diferents de la prestació de serveis de pagament, d'acord amb la legislació nacional i de la Unió Europea aplicable.

No obstant això, quan una entitat de pagament que efectuï els serveis que assenyalen els apartats a) a g) de l'article 1.2 dugui a terme simultàniament altres activitats econòmiques diferents dels serveis de pagament, i les activitats esmentades perjudiquin o puguin perjudicar la solidesa financera de l'entitat de pagament o puguin crear dificultats greus per a l'exercici de la seva supervisió, el Banc d'Espanya li pot exigir que constitueixi una entitat separada per a la prestació dels serveis de pagament.

2. Les entitats de pagament únicament poden mantenir comptes de pagament que s'utilitzin de manera exclusiva per a operacions de pagament. Els comptes esmentats queden subjectes a les limitacions operatives restants que es determinin reglamentàriament per assegurar-ne la finalitat.

3. Les entitats de pagament poden concedir crèdits en relació amb els serveis de pagament que preveuen les lletres d) i e) de l'article 1.2 únicament si es compleixen les condicions següents:

a) Que no constitueixi la seva activitat principal i es tracti d'un crèdit concedit exclusivament en relació amb l'execució d'una operació de pagament, sense perjudici del que disposa la normativa de crèdit al consum respecte a la concessió de crèdits mitjançant una targeta de crèdit;

b) Que el crèdit concedit en relació amb el pagament, executat d'acord amb l'article 22, sigui reemborsat dins d'un termini curt que, en cap cas, superi els dotze mesos;

c) Que el crèdit esmentat no es concedeixi amb càrrec als fons rebuts o en possessió als efectes de l'execució d'una operació de pagament; i,

d) Que els fons propis de l'entitat de pagament siguin en tot moment adequats, de conformitat amb els criteris que a aquest efecte estableixi el Banc d'Espanya, tenint en compte la quantia total dels crèdits concedits.

Article 21. Protecció dels fons dels usuaris de serveis de pagament.

1. Les entitats de pagament que prestin els serveis de pagament a què es refereixen les lletres a) a f) de l'article 1.2 han de protegir els fons rebuts dels usuaris de serveis de pagament o rebuts a través d'un altre proveïdor de serveis de pagament per a l'execució de les operacions de pagament, i s'han de subjectar a un dels dos procediments següents:

a) Els fons no s'han de confondre en cap moment amb els fons de cap persona física o jurídica que no siguin usuaris de serveis de pagament en nom dels quals es disposa dels fons i, en cas que encara estiguin en possessió de l'entitat de pagament i encara no s'hagin lliurat al beneficiari o transferit a un altre proveïdor de serveis de pagament al final del dia hàbil següent al dia en què es van rebre els fons, s'han de dipositar en un compte separat en una entitat de crèdit o s'han d'invertir en actius segurs, líquids i de baix risc en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

Una vegada dipositats els fons en un compte separat, els fons queden protegits i els usuaris de serveis de pagament, en cas de concurs de l'entitat de pagament, gaudeixen d'un dret absolut de separació sobre els comptes i actius esmentats en el paràgraf precedent, respecte a possibles reclamacions d'altres creditors de l'entitat de pagament.

b) Els fons han d'estar coberts per una pòlissa d'assegurança o una altra garantia comparable d'una companyia d'assegurances o d'una entitat de crèdit que no pertanyin al mateix grup que la mateixa entitat de pagament, per una quantitat equivalent a la que hauria estat separada en cas que no hi hagi la pòlissa d'assegurança o una altra garantia comparable, que s'ha de fer efectiva en cas que l'entitat de pagament sigui incapaç de fer front a les seves obligacions financeres.

El procediment adoptat per l'entitat s'ha de fer públic en la forma que es determini reglamentàriament i ha de figurar en el Registre especial a què es refereix l'article 13.

2. En cas que una entitat destini una fracció dels fons als quals es refereix l'apartat anterior a operacions de pagament futures, i la resta s'utilitzi per a serveis diferents dels serveis de pagament, la fracció destinada a operacions de pagament futures també està subjecta als requisits que estableix l'apartat 1. En cas que aquesta fracció sigui variable o no es conegui amb antelació, s'aplica aquest apartat sobre la base d'una hipòtesi sobre la fracció representativa que s'ha de destinar a serveis de pagament, sempre que aquesta fracció representativa pugui ser objecte, a satisfacció del Banc d'Espanya, d'una estimació raonable a partir de dades històriques.

Article 22. Sol·licitud d'exercici del dret d'establiment i lliure prestació de serveis.

1. Quan una entitat de pagament o una entitat prestadora del servei d'informació sobre comptes espanyola pretengui prestar serveis de pagament per primera vegada en un altre Estat membre, bé exercint el dret de llibertat d'establiment o bé en règim de lliure prestació de serveis, ho ha de comunicar prèviament al Banc d'Espanya, en la forma i amb el contingut que aquest determini. La comunicació s'ha d'acompanyar, almenys, amb la informació següent:

- a) El nom, l'adreça i el número de registre en el Banc d'Espanya de l'entitat.
- b) L'Estat o els estats membres en què es proposi operar.
- c) El servei o els serveis de pagament que s'hagin de prestar.
- d) En cas que l'entitat es proposi utilitzar agents, la informació sobre aquests que es determini reglamentàriament.
- e) En cas que l'entitat es proposi operar a través d'una sucursal, la informació següent:

1r) Un pla de negocis que inclogui un càlcul de les previsions pressupostàries per als tres primers exercicis, que demostrï que l'entitat pot utilitzar sistemes, recursos i procediments adequats i proporcionats per operar correctament, en relació amb l'exercici

d'activitats de serveis de pagament a l'Estat o els estats membres en què es proposi operar.

2n) Una descripció dels mètodes de govern empresarial i dels mecanismes de control intern de l'entitat, inclosos procediments administratius, de gestió del risc i comptables, que demostrï que aquests mètodes de govern empresarial, mecanismes de control i procediments són proporcionats, apropiats, sòlids i adequats, en relació amb l'exercici d'activitats de serveis de pagament a l'Estat o els estats membres en què es proposi operar.

3r) Una descripció de l'estructura organitzativa de la sucursal.

4t) La identitat dels responsables de la gestió de la sucursal.

Així mateix, si l'entitat es proposa externalitzar funcions operatives relacionades amb els serveis de pagament a altres entitats de l'Estat o estats membres en què es proposi operar, n'ha d'informar el Banc d'Espanya.

Una vegada analitzada i valorada de manera positiva la documentació requerida, el Banc d'Espanya ha de comunicar tota la informació anterior en el termini d'un mes a comptar de la data en què l'hagin rebut a les autoritats competents de l'Estat o els estats membres en què l'entitat es proposi operar i ha d'informar l'entitat que ha transmès la informació.

Si les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida informen el Banc d'Espanya d'un motiu raonable d'inquietud que els susciti el projecte de contractar un agent o establir una sucursal, en particular en relació amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme als efectes de la Directiva (UE) 2015/849, i el Banc d'Espanya no està d'acord amb l'avaluació de les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida, ha de notificar a aquestes últimes les raons de la seva decisió.

El Banc d'Espanya ha de denegar en el termini màxim de tres mesos el registre de l'agent o la sucursal, o ha de suprimir-ne la inscripció en el Registre si ja s'ha practicat, quan la valoració de la seva situació, en particular en vista de la informació rebuda de les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida, sigui desfavorable.

L'agent o la sucursal pot començar les seves activitats en el corresponent Estat o estats membres d'acollida una vegada inscrit en el Registre a què es refereix l'article 13.

L'entitat ha de notificar al Banc d'Espanya la data a partir de la qual comença a exercir les seves activitats a través de l'agent o la sucursal a l'Estat membre d'acollida corresponent. El Banc d'Espanya n'ha d'informar les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida.

Les entitats han de comunicar sense demora al Banc d'Espanya qualsevol modificació pertinent de la informació comunicada de conformitat amb aquest apartat.

Les entitats autoritzades a Espanya que s'hagin acollit, totalment o parcialment, a les exempcions permeses per l'article 32 de la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, sobre serveis de pagament en el mercat interior, no poden prestar serveis de pagament en un altre Estat membre de la Unió Europea amb l'exercici del dret de llibertat d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis.

2. Les entitats autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea, que no s'hagin acollit, totalment o parcialment, a les exempcions permeses per l'article 32 de la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, sobre serveis de pagament en el mercat interior, poden prestar a Espanya, bé mitjançant l'obertura d'una sucursal, bé en règim de lliure prestació de serveis, directament o a través d'agents, els serveis de pagament que preveu l'article 1.2.

Rebuda una comunicació de l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen de l'entitat, que contingui, almenys, la informació que preveu l'apartat 1 anterior, i complerta la resta de requisits que es determinin reglamentàriament, el Banc d'Espanya ha de comunicar en el termini d'un mes a les autoritats de l'Estat membre d'origen la informació oportuna sobre el projecte de l'entitat de prestar serveis de pagament a l'empareda de l'exercici de la llibertat d'establiment o de la lliure prestació de serveis. En particular, el Banc d'Espanya ha d'informar les de l'Estat membre d'origen de qualsevol motiu raonable

d'inquietud que susciti el projecte de contractar un agent o establir una sucursal, en particular en relació amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme als efectes de la Directiva (UE) 2015/849.

Si, després de les comunicacions entre les dues autoritats, l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen estima favorablement la sol·licitud, s'ha de procedir inscriure l'agent o la sucursal en el Registre especial del Banc d'Espanya corresponent, moment a partir del qual l'entitat pot iniciar les seves activitats a Espanya.

3. Es determina reglamentàriament la forma de procedir en cas que l'entitat pretengui efectuar canvis que comportin una modificació de les informacions comunicades al Banc d'Espanya.

4. Les entitats a què es refereix l'apartat 2 han de respectar en l'exercici de la seva activitat a Espanya les disposicions dictades per raons d'interès general, ja siguin aquestes d'àmbit estatal, autonòmic o local.

5. Respecte a la prestació de serveis de pagament transfronterers per les entitats de crèdit, cal atènyer-se al que disposa la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

6. La prestació de serveis de pagament en tercers països, fins i tot mitjançant la creació o l'adquisició de filials, queda subjecta, en els termes que es determinin reglamentàriament, a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya.

7. Els apartats anteriors s'entenen sense perjudici de les competències atribuïdes a les autoritats supervisores per la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i les seves disposicions de desplegament, i sense perjudici del que disposa el Reglament (UE) 2015/847 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de maig de 2015, relatiu a la informació que acompanya les transferències de fons i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 1781/2006.

Article 23. Utilització d'agents i delegació de la prestació de funcions de les entitats de pagament i entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes.

1. S'ha de fixar reglamentàriament el règim d'actuació i els requisits que hagin de complir els qui actuïn amb caràcter habitual com a agents de les entitats de pagament i de les entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes autoritzats a Espanya i les condicions a què estan sotmesos en l'exercici de la seva activitat, tant respecte dels que actuïn a Espanya com dels de les entitats autoritzades a Espanya que actuïn en altres països. En particular, l'entitat autoritzada a Espanya que tingui el propòsit de prestar serveis de pagament a través d'un agent ha de comunicar al Banc d'Espanya la informació següent:

- a) nom i domicili de l'agent;
- b) una descripció dels mecanismes de control intern que hagi d'utilitzar l'agent a fi de complir les obligacions de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, descripció que s'ha d'actualitzar sense demora en cas que s'introdueixin modificacions d'importància a les dades comunicades en la notificació inicial;
- c) la identitat dels administradors i les persones responsables de la gestió de l'agent al qual s'hagi de recórrer per a la prestació de serveis de pagament, i, per als agents que no siguin proveïdors de serveis de pagament, una prova de la seva honorabilitat i professionalitat, si l'agent és una persona física, o de l'honorabilitat dels seus administradors i persones responsables de la gestió si és una persona jurídica;
- d) els serveis de pagament de l'entitat que s'encarreguen a l'agent; i
- e) el nombre o codi d'identificació únic de l'agent, si escau.

2. En un termini de dos mesos a partir de la recepció de la informació a què es refereix l'apartat 1, el Banc d'Espanya ha de comunicar a l'entitat si l'agent ha estat inclòs o no en el Registre a què es refereix l'article 13. Els agents poden començar a prestar serveis de pagament una vegada inscrits en el Registre.

Si el Banc d'Espanya considera que la informació que se li ha facilitat és incorrecta, ha de prendre les disposicions addicionals oportunes per verificar-la abans d'inscriure l'agent en el Registre.

Si, després de les disposicions de verificació adoptades, el Banc d'Espanya segueix dubtant que la informació que se li ha proporcionat en virtut del que disposa l'apartat 1 sigui correcta, ha de denegar la inclusió de l'agent de què es tracti en el Registre que preveu l'article 13 i n'ha d'informar l'entitat sense demora indeguda.

3. Si l'entitat vol prestar serveis de pagament en un altre Estat membre mitjançant la contractació d'un agent, ha de seguir els procediments que estableix l'article 22.

4. S'han d'establir les condicions en què les entitats poden delegar la prestació de funcions operatives relacionades amb els serveis de pagament. En tot cas, quan una entitat pretengui externalitzar les funcions esmentades, n'ha d'informar el Banc d'Espanya.

L'externalització de funcions operatives importants, inclosos els sistemes informàtics, s'ha de fer de tal manera que no afecti significativament ni la qualitat del control intern de l'entitat ni la capacitat de les autoritats competents per controlar i fer un seguiment a *posteriori* del compliment per l'entitat de totes les obligacions que estableix aquest Reial decret llei.

Es considera que una funció operativa és important si una anomalia o deficiència en la seva execució pot afectar de manera substancial la capacitat de l'entitat per complir permanentment les condicions que es deriven de la seva autorització, o les seves altres obligacions en el marc d'aquest Reial decret llei, o afectar els resultats financers, la solidesa o la continuïtat dels seus serveis de pagament.

5. Les entitats són plenament responsables dels actes dels seus empleats i de qualssevol agents, persones físiques o jurídiques, a les quals se n'hagin externalitzat les activitats.

6. L'entitat autoritzada a Espanya ha de comunicar sense demora al Banc d'Espanya qualsevol modificació relativa al recurs a les entitats a les quals s'externalitzin activitats i als agents, inclosos els nous agents.

7. Les entitats s'han d'assegurar que els agents que actuïn en nom seu n'informin els usuaris de serveis de pagament.

8. Les entitats que exerceixin activitats en el territori nacional per mitjà d'agents en règim de llibertat d'establiment i l'administració central de les quals estigui situada en un altre Estat membre han de nomenar i comunicar al Banc d'Espanya, dins dels supòsits i les condicions que determini la Comissió Europea mitjançant normes tècniques de regulació, un punt de contacte central situat a Espanya, amb la finalitat de garantir una comunicació fluida i una notificació adequada de la informació exigida per aquest Reial decret llei i la seva normativa de desplegament, sense perjudici de les disposicions contra el blanqueig de diners i contra el finançament del terrorisme, i de facilitar la supervisió per part de les autoritats competents dels estats membres d'origen i d'acollida, en particular mitjançant la transmissió a les autoritats esmentades dels documents i la informació que aquestes sol·licitin.

Article 24. *Conservació de la informació.*

Les entitats de pagament han de conservar tots els documents necessaris als efectes d'aquest títol, almenys, durant sis anys, sense perjudici del que disposen la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, així com altres disposicions nacionals o de la Unió Europea aplicables.

Article 25. *Comptabilitat i auditoria.*

1. Es faculta el titular del Ministeri d'Economia i Empresa per establir i modificar les normes de comptabilitat i els models dels estats financers públics i reservats de les entitats de pagament, que disposin de la freqüència, la forma i el termini amb què les dades corresponents s'han de subministrar al Banc d'Espanya i que les mateixes entitats de pagament facin públiques amb caràcter general. En l'exercici d'aquesta facultat, per al qual

es pot habilitar el Banc d'Espanya, no hi ha d'haver més restriccions que l'exigència del fet que els criteris de publicitat siguin homogenis per a totes les entitats de pagament.

2. Les entitats de pagament han de sotmetre els seus comptes anuals a l'auditoria de comptes que preveu l'article 1.2 de la Llei 22/2015, de 20 de juliol, d'auditoria de comptes, de conformitat amb el que preveu la disposició addicional primera.

3. És aplicable als auditors de les entitats de pagament el que disposa la disposició addicional setena de la Llei 22/2015. L'obligació d'informar que allà s'estableix s'entén referida al Banc d'Espanya.

4. Les entitats de pagament que portin a terme altres activitats econòmiques diferents de la prestació de serveis de pagament han d'informar separatament en la memòria dels comptes anuals dels actius, els passius, els ingressos i les despeses de l'activitat relativa, d'una banda, als serveis de pagament i, de l'altra, a les activitats auxiliars o les que hi estan vinculades, i la relativa a les activitats restants que no hi estan relacionades.

Article 26. *Supervisió.*

1. Correspon al Banc d'Espanya el control i la inspecció dels proveïdors de serveis de pagament de les lletres c) i d) de l'article 5.1 quan portin a terme la prestació de serveis de pagament i la seva inscripció en el Registre que es crea a aquest efecte. Aquest control i inspecció s'han de fer de manera proporcionada, suficient i adequada per als riscos als quals estan exposades les entitats de pagament, en el marc del que estableix el títol III de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, amb les adaptacions que es determinin reglamentàriament. Aquesta competència s'estén a qualsevol oficina, centre o agent dins o fora del territori espanyol i, en la mesura en què el compliment de les funcions encomanades al Banc d'Espanya ho exigeixi, a les societats que s'integrin en el grup de l'afectada i a qualsevol entitat en què s'hagin externalitzat activitats.

A aquests efectes, el Banc d'Espanya pot sol·licitar de les entitats i persones subjectes a la seva supervisió tota la informació que sigui necessària per comprovar el compliment de la normativa d'ordenació i disciplina a què aquelles estiguin subjectes. Amb la finalitat que el Banc d'Espanya pugui obtenir aquesta informació, o confirmar-ne la veracitat, les entitats i persones esmentades queden obligades a posar a disposició del Banc tots els llibres, registres i documents que consideri necessaris, inclosos els programes informàtics, els fitxers i les bases de dades, sigui quin sigui el seu suport, físic o virtual. Igualment, pot efectuar inspeccions *in situ* en els proveïdors de serveis de pagament, a què es refereix l'apartat 1, en qualssevol agents o sucursals que prestin serveis de pagament sota la responsabilitat del proveïdor de serveis de pagament o en qualsevol entitat a què s'hagin externalitzat activitats.

També pot emetre recomanacions o guies adaptades a les necessitats i al règim propi dels proveïdors de serveis de pagament de les lletres c) i d) de l'article 5.1 quan portin a terme la prestació de serveis de pagament d'acord amb el que preveu l'article 54 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

2. El Banc d'Espanya ha d'informar les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida sempre que vulgui efectuar inspeccions *in situ* en el territori d'aquest últim.

El Banc d'Espanya pot encomanar a les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida la realització d'inspeccions *in situ* a l'entitat de què es tracti.

3. El Banc d'Espanya, en l'exercici de les seves pròpies competències de control, en particular pel que fa al funcionament adequat del sistema de pagaments, pot inspeccionar els agents i les sucursals d'entitats autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea. Així mateix, pot assumir la realització de les inspeccions que en relació amb aquestes sucursals li hagin encomanat les autoritats supervisores de l'Estat membre on l'entitat hagi estat autoritzada.

Tot això s'entén amb independència de les competències del mateix Banc d'Espanya o d'altres autoritats espanyoles responsables del fet que l'activitat de la sucursal es dugui a terme de conformitat amb les normes d'interès general aplicables.

4. Per a l'exercici adequat de les seves funcions, el Banc d'Espanya pot sol·licitar dels agents i les sucursals de les entitats autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea que operin a Espanya la informació periòdica que necessiti sobre les seves activitats a Espanya.

També pot sol·licitar, a efectes estadístics i informatius, la informació que sigui necessària per supervisar el compliment dels títols II i III d'aquest Reial decret llei quan es tracti d'agents i sucursals que exerceixin activitats de prestació de serveis de pagament en règim de llibertat d'establiment.

Qualsevol entitat que tingui en el territori espanyol agents o sucursals està obligada a facilitar al Banc d'Espanya la informació, puntual o periòdica, que aquest li requereixi per al compliment de la seva funció de supervisió.

5. El Banc d'Espanya ha de supervisar les mesures adoptades per les entitats per assegurar que els agents o tercers als quals recorri a Espanya per a la realització de funcions operatives compleixin les obligacions que estableixen aquest Reial decret llei i el seu desplegament reglamentari.

6. La supervisió del Banc d'Espanya pot arribar igualment a les persones espanyoles que controlin entitats d'altres estats membres de la Unió Europea, dins del marc de la col·laboració amb les autoritats responsables de la supervisió de les entitats esmentades.

7. Les resolucions que dicti el Banc d'Espanya en l'exercici de les funcions a què es refereixen els apartats anteriors són susceptibles d'un recurs d'alçada davant el titular del Ministeri d'Economia i Empresa.

8. Les mesures d'intervenció i de substitució que preveuen el capítol V del títol III i l'article 20 de Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, es poden aplicar als proveïdors de serveis de pagament de les lletres c) i d) de l'article 5.1 quan portin a terme la prestació de serveis de pagament, amb les especificitats que es puguin establir reglamentàriament.

9. Si el Banc d'Espanya determina que l'activitat prestada en règim de lliure prestació de serveis, els agents o les sucursals en el territori espanyol d'una entitat autoritzada per un altre Estat membre incompleixen les disposicions d'aquest Reial decret llei o el seu desplegament reglamentari, n'ha d'informar sense demora l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, per tal que aquesta, després d'avaluar la informació rebuda, pugui adoptar totes les mesures oportunes per garantir que l'entitat posi fi a la irregularitat de què es tracti.

10. En situacions d'urgència que requereixin una intervenció immediata a fi de fer front a una amenaça greu per als interessos col·lectius dels usuaris de serveis de pagament, el Banc d'Espanya pot adoptar mesures cautelars temporals, paral·lelament a la cooperació transfronterera entre autoritats competents i en espera que les autoritats competents de l'Estat membre d'origen prenguin, si s'escau, les mesures que preveu l'apartat anterior. Aquestes mesures han de ser adequades i proporcionades al seu objectiu i no han de donar preferència als usuaris dels serveis de pagament de l'entitat espanyols sobre els usuaris dels serveis esmentats d'altres estats membres.

Quan sigui procedent d'acord amb la situació d'urgència, el Banc d'Espanya ha d'informar les autoritats competents de l'Estat membre d'origen i les autoritats competents de qualsevol altre Estat membre afectat, així com la Comissió Europea i l'ABE, i en tot cas sense demora injustificada, de les mesures cautelars adoptades i dels motius de l'adopció d'aquestes mesures.

Article 27. *Informació i secret professional.*

1. En l'exercici de les seves funcions de supervisió i inspecció de les entitats de pagament, el Banc d'Espanya ha de col·laborar amb les autoritats que tinguin encomanades funcions semblants en altres estats i pot comunicar informacions relatives a la direcció, gestió i propietat d'aquestes entitats, així com les que puguin facilitar el control de solvència d'aquestes i la seva supervisió o serveixin per evitar, perseguir o per sancionar conductes irregulars; igualment, pot subscriure, a aquest efecte, acords de col·laboració amb les autoritats esmentades.

En cas que les autoritats competents no pertanyin a un altre Estat membre, el subministrament d'aquestes informacions exigeix que hi hagi reciprocitat i que les autoritats competents estiguin subjectes al deure de secret professional en condicions que, com a mínim, siguin equiparables a les que estableixen les lleis espanyoles.

En cas que les autoritats competents pertanyin a un altre Estat membre, el Banc d'Espanya ha de facilitar a les interessades, per iniciativa pròpia, qualsevol informació que sigui essencial per a l'exercici de les seves tasques de supervisió, i, quan se li sol·liciti, qualsevol informació pertinent als mateixos fins.

2. Així mateix és aplicable, amb les adaptacions que es determinin reglamentàriament, el que disposa el capítol III del títol III de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, tant als efectes que preveuen l'apartat anterior com els restants que preveu el mateix article.

3. Addicionalment, el Banc d'Espanya pot intercanviar informació que sigui rellevant per a l'exercici de les seves competències respectives amb:

a) El Banc Central Europeu i els bancs centrals nacionals dels estats membres de la Unió Europea, en la seva qualitat d'autoritats monetàries i de supervisió, i, si s'escau, amb altres autoritats públiques responsables de la vigilància dels sistemes de pagament i liquidació, i de l'autorització i la supervisió de les entitats de pagament.

b) L'Autoritat Bancària Europea, en la seva funció de contribuir al funcionament conseqüent i coherent dels mecanismes de supervisió a què es refereix l'article 1, apartat 5, lletra a), del Reglament (UE) núm. 1093/2010.

c) Altres autoritats pertinents designades en virtut d'aquest Reial decret llei, del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE, de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i les seves disposicions de desplegament i d'altres disposicions de dret de la Unió Europea aplicables als proveïdors de serveis de pagament.

4. L'article 82 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, és aplicable, amb les adaptacions que es puguin adoptar reglamentàriament, respecte de les dades, els documents i les informacions que constin en poder del Banc d'Espanya en virtut de l'exercici de la funció supervisora de les entitats de pagament.

TÍTOL II

Transparència de les condicions i els requisits d'informació aplicables als serveis de pagament, resolució i modificació del contracte marc

Article 28. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquest títol és aplicable a les operacions de pagament singulars, als contractes marc i a les operacions de pagament subjectes als contractes esmentats.

2. Quan l'usuari del servei de pagament no sigui un consumidor ni una microempresa, les parts en les operacions i els contractes que esmenta l'apartat anterior poden acordar que no s'apliquin, en tot o en part, aquest títol i les seves disposicions de desplegament.

Article 29. *Transparència de les condicions i els requisits d'informació aplicables als serveis de pagament.*

1. El proveïdor de serveis de pagament ha de facilitar a l'usuari de serveis de pagament, d'una manera fàcilment accessible per a ell, tota la informació i les condicions relatives a la prestació dels serveis de pagament que es fixin en desplegament d'aquest Reial decret llei.

2. Quan un compte de pagament s'ofereixi com a part d'un paquet, juntament amb un altre producte o servei no associat a un compte de pagament, el proveïdor de serveis de pagament ha d'informar l'usuari de serveis de pagament si és possible o no obtenir el compte de pagament sense adquirir el paquet i, en cas afirmatiu, li ha de facilitar separatament informació sobre els costos i les comissions associades a cadascun dels altres productes i serveis oferts en aquest paquet que es puguin adquirir separatament.

3. El titular del Ministeri d'Economia i Empresa ha de determinar els requisits d'informació i altres condicions aplicables a les operacions de pagament singulars i a les operacions de pagament regulades per un contracte marc, les excepcions al règim general d'informació per als instruments de pagament de quantia escassa i als diners electrònics, així com el contingut mínim del contracte marc i del full informatiu, juntament amb les seves modalitats de difusió.

Article 30. *Despeses d'informació.*

1. El proveïdor de serveis de pagament no pot cobrar a l'usuari del servei de pagament pel subministrament de la informació que indiquen aquest títol i les seves disposicions de desplegament.

2. El proveïdor de serveis de pagament i l'usuari de serveis de pagament poden acordar que es cobrin despeses per la comunicació d'informació addicional a l'exigida per norma legal o reglamentària o amb més freqüència que l'exigida per aquestes, o per la transmissió d'aquesta per mitjans de comunicació diferents dels que especifica el contracte marc, sempre que la informació es faciliti a petició de l'usuari del servei de pagament.

3. Quan el proveïdor de serveis de pagament pugui cobrar les despeses en concepte d'informació d'acord amb el que disposa l'apartat 2, aquestes despeses han de ser raonables i concordes amb els costos efectivament suportats pel proveïdor de serveis de pagament.

Article 31. *Càrrega de la prova en relació amb els requisits d'informació.*

La càrrega de la prova del compliment dels requisits en matèria d'informació que estableixen aquest títol i les seves disposicions de desplegament recau sobre el proveïdor de serveis de pagament.

Article 32. *Resolució del contracte marc.*

1. L'usuari del servei de pagament pot resoldre el contracte marc en qualsevol moment, sense necessitat de cap previ. El proveïdor de serveis de pagament ha de procedir al compliment de l'ordre de resolució del contracte marc abans de transcorregudes 24 hores des de la recepció de la sol·licitud de l'usuari.

2. En cas que es tracti del contracte marc d'un compte de pagament, el proveïdor de serveis de pagament ha de posar a disposició de l'usuari del servei de pagament el saldo que, si s'escau, aquest presenti a favor seu, i l'usuari ha de lliurar al proveïdor de serveis de pagament, per a la seva inutilització, tots els instruments de pagament associats al compte de pagament.

No obstant això, no s'ha d'aplicar el que preveu l'apartat 1 si l'usuari té contractat amb el proveïdor de serveis de pagament un altre producte o servei financer per a la gestió del qual sigui necessari mantenir obert un compte de pagament amb el proveïdor de serveis de pagament, o en els altres supòsits que es determinin per reglament.

En aquests casos, el proveïdor de serveis de pagament no pot modificar unilateralment el cost del compte de pagament o introduir-hi cap concepte del qual es derivi un cost per a l'usuari superior al vigent en el moment de la sol·licitud de resolució que preveu l'apartat 1, sempre que l'usuari de serveis de pagament no utilitzi el compte de pagament per a finalitats diferents de les relacionades amb el producte o servei financer per a la gestió del qual es manté obert.

3. La resolució d'un contracte marc ha de ser gratuïta per a l'usuari de serveis de pagament a menys que el contracte hagi estat en vigor durant menys de sis mesos. En aquest últim cas, qualsevol comissió o despesa aplicable per la resolució del contracte marc ha de ser adequada i concorde amb els costos.

4. Si s'acorda així en el contracte marc, el proveïdor de serveis de pagament pot resoldre un contracte marc signat per un període indefinit si avisa amb una antelació mínima de dos mesos.

5. De les comissions i les despeses que es cobrin periòdicament pels serveis de pagament, l'usuari de serveis de pagament només n'ha d'abonar la part proporcional deguda fins a la resolució del contracte. Quan les comissions i despeses esmentades s'hagin pagat per endavant, s'han de reemborsar de manera proporcional a la durada del termini que cobreixi la comissió o despesa de què es tracti.

6. Els preceptes d'aquest article s'entenen sense perjudici del que disposa el Codi civil sobre els drets de les parts a sol·licitar la declaració de nul·litat del contracte marc. Així mateix, s'apliquen supletòriament les previsions del Codi civil sobre la resolució de les obligacions contractuals.

Article 33. *Modificació de les condicions del contracte marc.*

1. El proveïdor de serveis de pagament ha de proposar qualsevol modificació de les condicions contractuals i de la informació i les condicions a què es refereix l'article 29 de manera clara, individualitzada, sense acumular-la a cap altra informació o a publicitat, i en paper o un altre suport durador, en la forma que determini el titular del Ministeri d'Economia i Empresa, i amb una antelació no inferior a dos mesos respecte de la data en què entri en vigor la modificació proposada. L'usuari de serveis de pagament pot acceptar o rebutjar les modificacions del contracte marc abans de la data proposada per a la seva entrada en vigor pel mateix mitjà pel qual se li notifiquin.

No obstant això, es poden aplicar de manera immediata totes les modificacions que, inequívocament, siguin més favorables per als usuaris de serveis de pagament.

Totes les modificacions proposades s'han de destacar amb claredat. Quan s'hagi convingut així, el proveïdor de serveis de pagament ha d'informar l'usuari de serveis de pagament que es pot considerar que ha acceptat la modificació de les condicions de què es tracti en cas que no comuniqui al proveïdor de serveis de pagament la seva no acceptació amb anterioritat a la data proposada d'entrada en vigor. Aquesta advertència s'ha de destacar, si s'escau, tant en el contracte marc com en la comunicació que de conformitat amb aquest apartat es remeti al client. En aquest supòsit, el proveïdor de serveis de pagament ha d'especificar que l'usuari de serveis de pagament té el dret a resoldre el contracte marc sense cap cost i amb efecte a partir de qualsevol moment anterior a la data en què s'hauria aplicat la modificació, sense perjudici del que disposen els articles 32.2 i 32.3.

2. Les modificacions dels tipus d'interès o de canvi es poden aplicar immediatament i sense avisar, sempre que així s'hagi acordat en el contracte marc i que les variacions es basin en els tipus d'interès o de canvi de referència acordats. L'usuari de serveis de pagament ha de ser informat de qualsevol modificació del tipus d'interès com més aviat millor, llevat que les parts hagin acordat una freqüència específica o un procediment de comunicació o posada a disposició de la informació. No obstant això, els canvis en els tipus d'interès o de canvi que siguin més favorables per als usuaris de serveis de pagament es poden aplicar sense avís previ.

3. Les modificacions dels tipus d'interès o de canvi utilitzats en les operacions de pagament s'han d'aplicar i calcular d'una manera neutra i que no sigui discriminatòria respecte als usuaris de serveis de pagament.

TÍTOL III

Drets i obligacions en relació amb la prestació i utilització de serveis de pagament

CAPÍTOL I

Disposicions comunes

Article 34. Àmbit d'aplicació i excepcions.

1. Quan l'usuari de serveis de pagament no sigui un consumidor ni una microempresa, les parts poden convenir que no s'apliquin, totalment o parcialment, els articles 35.1, 36.3, 44, 46, 48, 52, 60 i 61 d'aquest títol. També poden convenir les parts que no s'apliqui totalment o parcialment l'article 49 i un termini diferent del que estableix l'article 43 quan l'usuari de serveis de pagament no sigui un consumidor.

2. En cas de diners electrònics i instruments de pagament que, d'acord amb el contracte marc, només afectin operacions de pagament individuals no superiors a 30 euros, o que tinguin un límit de despesa de 150 euros o bé permetin emmagatzemar fons que no excedeixen en cap moment la quantitat de 150 euros, els proveïdors de serveis de pagament poden convenir amb els seus usuaris de serveis de pagament que:

a) no s'apliquin l'article 41.b), l'article 42, apartat 1, lletres c) i d), ni l'article 46, apartat 3, si l'instrument de pagament no en permet el bloqueig ni n'impedeix utilitzacions futures;

b) no s'apliquin els articles 44, 45 ni l'article 46, apartats 1 i 3, si l'instrument de pagament s'utilitza de manera anònima o el proveïdor de serveis de pagament és incapaç, per altres motius intrínsecs del mateix instrument de pagament, de demostrar que l'operació de pagament s'ha autoritzat;

c) no obstant el que disposa l'article 51, apartat 1, el proveïdor de serveis de pagament no tingui l'obligació de notificar a l'usuari del servei de pagament el seu rebuig de l'ordre de pagament si la no execució és evident en el context de què es tracti;

d) no obstant el que disposa l'article 52, l'ordenant no pugui revocar l'ordre de pagament una vegada que l'hagi transmès o hagi donat el seu consentiment per efectuar l'operació de pagament al beneficiari;

e) no obstant el que disposen els articles 55 i 56, s'apliquin altres períodes d'execució.

3. Per a les operacions de pagament en l'àmbit nacional, els límits de l'apartat anterior s'elevan al doble de les quantitats indicades allà. Per als instruments de pagament en modalitat de prepagament, els límits són de 500 euros.

4. Quan el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant no tingui capacitat per bloquejar el compte o l'instrument de pagament, no s'aplica el que disposen els articles 445 i 456 d'aquest Reial decret llei, en les condicions que s'estableixin per reglament, als diners electrònics, tal com es defineix en l'apartat segon de l'article 1.2 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, de diners electrònics.

Article 35. Despeses aplicables.

1. El proveïdor de serveis de pagament no pot cobrar a l'usuari del servei de pagament pel compliment de les seves obligacions d'informació o per les mesures correctives o preventives que preveu aquest títol, llevat que s'hagi pactat una altra cosa de conformitat amb el que preveuen els articles 30.2, 51.1, 52.5 i l'últim paràgraf de l'article 59.2. En aquests casos, les despeses s'han de recollir en el contracte entre l'usuari i el proveïdor de serveis de pagament i han de ser adequades i concordes amb els costos efectivament suportats pel proveïdor de serveis de pagament.

2. En qualsevol prestació de serveis de pagament en què tant el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant com el del beneficiari estiguin situats a Espanya, o un dels proveïdors estigui situat a Espanya i l'altre o d'altres ho estiguin en un altre Estat membre

de la Unió Europea, o en aquelles en què només intervingui un proveïdor de serveis de pagament que estigui situat a Espanya, el beneficiari ha de pagar les despeses cobrades pel seu proveïdor de serveis de pagament i l'ordenant ha d'abonar les despeses cobrades pel seu proveïdor de serveis de pagament.

3. Els beneficiaris de les operacions de pagament no poden exigir a l'ordenant el pagament de despeses o quotes addicionals per la utilització de qualssevol instruments de pagament.

4. Els beneficiaris de les operacions de pagament poden oferir a l'ordenant una reducció en el preu o un altre avantatge que l'inciti d'alguna altra manera a utilitzar un instrument de pagament concret.

CAPÍTOL II

Autorització d'operacions de pagament

Article 36. *Consentiment i retirada del consentiment.*

1. Les operacions de pagament es consideren autoritzades quan l'ordenant hagi donat el consentiment per a la seva execució. A falta d'aquest consentiment, l'operació de pagament es considera no autoritzada. El consentiment per a l'execució d'una operació de pagament es pot donar també per conducte del beneficiari o del proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments.

L'ordenant i el seu proveïdor de serveis de pagament han d'acordar la forma com s'ha de donar el consentiment, així com el procediment de notificació d'aquest.

2. El consentiment es pot atorgar amb anterioritat a l'execució de l'operació o, si així s'ha convingut, amb posterioritat a aquesta, de conformitat amb el procediment i els límits acordats entre l'ordenant i el seu proveïdor de serveis de pagament.

3. L'ordenant pot retirar el consentiment en qualsevol moment, però no després de la irrevocabilitat a què es refereix l'article 52. Quan el consentiment s'hagi donat per a una sèrie d'operacions de pagament, la seva retirada implica que qualsevol operació futura de pagament que estigui coberta per aquest consentiment es considera no autoritzada.

Article 37. *Confirmació de la disponibilitat de fons.*

1. Els proveïdors de serveis de pagament gestors de compte, amb la sol·licitud prèvia d'un proveïdor de serveis de pagament que emeti instruments de pagament basats en targetes, han de confirmar immediatament la disponibilitat de fons en el compte de pagament de l'ordenant per a l'execució d'una operació de pagament basada en una targeta, sempre que es compleixin totes les condicions següents:

a) que el compte de pagament de l'ordenant sigui accessible en línia en el moment de la sol·licitud;

b) que l'ordenant hagi donat el consentiment explícit al proveïdor de serveis de pagament gestor de compte perquè respongui a les sol·licituds de proveïdors de serveis de pagament específics de facilitar confirmació que l'import corresponent a una operació de pagament basada en una targeta determinada està disponible en el compte de pagament de l'ordenant;

c) que el consentiment a què fa referència la lletra b) s'ha de donar abans que es faci la primera sol·licitud de confirmació.

2. El proveïdor de serveis de pagament pot sol·licitar la confirmació a què fa referència l'apartat 1 quan es compleixin totes les condicions següents:

a) que l'ordenant hagi donat el consentiment explícit al proveïdor de serveis de pagament que sol·liciti la confirmació esmentada;

b) que l'ordenant hagi iniciat l'operació de pagament basada en una targeta per l'import en qüestió utilitzant un instrument de pagament basat en una targeta emès pel proveïdor de serveis de pagament;

c) que el proveïdor de serveis de pagament s'identifiqui davant el proveïdor de serveis de pagament gestor de compte abans de cada sol·licitud de confirmació, i es comuniqui de manera segura amb el proveïdor de serveis de pagament gestor de compte, de conformitat amb el que preveu el Reglament delegat 2018/389 i amb els criteris que, dins de les disposicions de l'Autoritat Bancària Europea que li siguin aplicables, determini el Banc d'Espanya.

3. De conformitat amb la normativa de protecció de dades personals, la confirmació a què fa referència l'apartat 1 consisteix únicament en una simple resposta de «sí» o «no» i no en un extracte del saldo de compte. Aquesta resposta no s'ha de conservar ni utilitzar per a fins diferents de l'execució de l'operació de pagament amb targeta.

4. La confirmació a què fa referència l'apartat 1 no permet al proveïdor de serveis de pagament gestor de compte bloquejar fons en el compte de pagament de l'ordenant.

5. L'ordenant pot sol·licitar al proveïdor de serveis de pagament gestor de compte que li comuniqui la identificació del proveïdor de serveis de pagament i la resposta facilitada.

6. Aquest article no s'aplica a les operacions de pagament iniciades mitjançant instruments de pagament basats en targetes en què s'emmagatzemin diners electrònics tal com es defineix a la Llei 21/2011, de 26 de juliol, de diners electrònics.

Article 38. *Normes d'accés al compte de pagament en cas de serveis d'iniciació de pagaments.*

1. Sempre que es pugui accedir en línia al compte de pagament corresponent, qualsevol ordenant pot recórrer a un proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments per obtenir els serveis de pagament a què es refereix l'article 1.2.g).

2. Si l'ordenant dona el seu consentiment explícit perquè s'efectuï un pagament de conformitat amb l'article 36, el proveïdor de serveis de pagament gestor de compte ha de prendre les disposicions que indica l'apartat 4 per garantir que l'ordenant pugui exercir el seu dret a utilitzar el servei d'iniciació de pagaments.

3. El proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments:

a) en cap moment no ha d'entrar en poder dels fons de l'ordenant en relació amb la prestació del servei d'iniciació de pagaments;

b) ha de garantir que les credencials de seguretat personalitzades de l'usuari de serveis de pagament no siguin accessibles a tercers, a excepció de l'usuari i de l'emissor de les credencials de seguretat personalitzades, i que les transmet a través de canals segurs i eficients;

c) ha de garantir que qualsevol altra informació sobre l'usuari de serveis de pagament obtinguda quan es presten serveis d'iniciació de pagaments es facilita exclusivament al beneficiari i únicament amb el consentiment explícit de l'usuari de serveis de pagament;

d) cada vegada que s'iniciï un pagament, s'ha d'identificar davant el proveïdor de serveis de pagament gestor de compte del titular del compte i s'ha de comunicar de manera segura amb el proveïdor de serveis de pagament gestor de compte, l'ordenant i el beneficiari, de conformitat amb el que preveu el Reglament delegat 2018/389 i amb els criteris que, dins de les disposicions de l'Autoritat Bancària Europea que li siguin aplicables, determini el Banc d'Espanya;

e) no ha d'emmagatzemar dades de pagament sensibles de l'usuari de serveis de pagament;

f) no ha de sol·licitar a l'usuari de serveis de pagament cap dada diferent de les necessàries per prestar el servei d'iniciació del pagament;

- g) no ha d'utilitzar, emmagatzemar o accedir a cap dada per a fins diferents de la prestació del servei d'iniciació de pagaments expressament sol·licitat per l'ordenant;
- h) no ha de modificar l'import, el destinatari ni cap altre element de l'operació.

4. El proveïdor de serveis de pagament gestor de compte:

- a) ha d'establir una comunicació segura amb els proveïdors de serveis d'iniciació de pagaments, de conformitat amb el que preveuen l'article 68 i les normes tècniques de l'ABE que siguin aplicables;
- b) immediatament després de la recepció de l'ordre de pagament procedent d'un proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments, ha de facilitar al proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments o posar a la seva disposició tota la informació sobre l'inici de l'operació de pagament i tota la informació a què tingui accés en relació amb l'execució de l'operació de pagament al proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments;
- c) ha de tractar les ordres de pagament transmeses a través dels serveis d'un proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments sense cap discriminació respecte a les ordres de pagament transmeses directament per l'ordenant, excepte per causes objectives, en particular pel que fa als terminis, la prioritat o les despeses aplicables.

5. La prestació de serveis d'iniciació de pagaments no se supedita a l'existència d'una relació contractual amb aquesta finalitat entre els proveïdors de serveis d'iniciació de pagaments i els proveïdors de serveis de pagament gestors de comptes.

Article 39. Normes d'accés a la informació sobre comptes de pagament i ús de la informació esmentada en cas de serveis d'informació sobre comptes.

1. El proveïdor de serveis de pagament que presti el servei d'informació sobre comptes:

- a) ha de prestar els seus serveis exclusivament sobre la base del consentiment explícit de l'usuari del servei de pagament;
- b) ha de garantir que les credencials de seguretat personalitzades de l'usuari de serveis de pagament no siguin accessibles a tercers, a excepció de l'usuari i de l'emissor de les credencials de seguretat personalitzades, i que, quan les transmeti el proveïdor de serveis de pagament que presti el servei d'informació sobre comptes, la transmissió es faci a través de canals segurs i eficients;
- c) en cada comunicació, s'ha d'identificar davant el proveïdor o els proveïdors de serveis de pagament gestors de compte de l'usuari de serveis de pagament i s'ha de comunicar de manera segura amb el proveïdor o els proveïdors de serveis de pagament gestors de compte i l'usuari del servei de pagament, de conformitat amb el que preveu el Reglament delegat 2018/389 i amb els criteris que, dins de les disposicions de l'Autoritat Bancària Europea que li siguin aplicables, determini el Banc d'Espanya;
- d) ha d'accedir únicament a la informació dels comptes de pagament designats per l'usuari i les operacions de pagament corresponents;
- e) no ha de sol·licitar dades de pagament sensibles vinculades als comptes de pagament;
- f) no ha d'utilitzar, emmagatzemar o accedir a cap dada, per a fins diferents de la prestació del servei d'informació sobre comptes expressament sol·licitat per l'usuari del servei de pagament, de conformitat amb les normes sobre protecció de dades.

3. Pel que fa als comptes de pagament, el proveïdor de serveis de pagament gestor de compte:

- a) ha d'establir una comunicació segura amb els proveïdors de serveis d'informació sobre comptes, i

b) ha de tractar les peticions de dades transmeses a través dels serveis d'un proveïdor de serveis de pagament que presti el servei d'informació sobre comptes sense cap discriminació, excepte per causes objectives.

Article 40. *Limitacions a la utilització de l'instrument de pagament i a l'accés als comptes de pagament per proveïdors de serveis de pagament.*

1. Quan s'utilitzi un instrument de pagament específic a fi de notificar el consentiment, l'ordenant i el proveïdor de serveis de pagament poden acordar un límit de despesa aplicable a les operacions de pagament executades mitjançant l'instrument de pagament esmentat.

2. Sempre que s'hagi acordat en el contracte marc, el proveïdor de serveis de pagament es pot reservar el dret de bloquejar l'instrument de pagament per raons objectivament justificades relacionades amb la seguretat de l'instrument de pagament, la sospita d'una utilització no autoritzada o fraudulenta d'aquest o, en cas que estigui associat a una línia de crèdit, un augment significatiu del risc que l'ordenant pugui ser incapaç de fer front a la seva obligació de pagament.

3. En els supòsits que preveu l'apartat anterior, el proveïdor de serveis de pagament ha d'informar l'ordenant, en la forma convinguda, del bloqueig de l'instrument de pagament i dels motius per fer-ho. Aquesta comunicació s'ha de produir amb caràcter previ al bloqueig i, si no és possible, immediatament després d'aquest, llevat que la comunicació d'aquesta informació sigui compromesa per raons de seguretat objectivament justificades o sigui contrària a qualsevol altra disposició normativa.

4. El proveïdor de serveis de pagament ha de desbloquejar l'instrument de pagament o l'ha de substituir per un altre de nou una vegada que hagin deixat d'existir els motius per bloquejar-ne la utilització. Això s'entén sense perjudici del dret de l'usuari a sol·licitar el desbloqueig en aquestes circumstàncies. El desbloqueig de l'instrument de pagament o la seva substitució per un de nou s'ha de fer sense cap cost per a l'usuari del servei de pagament.

5. Un proveïdor de serveis de pagament gestor de compte pot denegar l'accés a un compte de pagament a un proveïdor de serveis de pagament que presti el servei d'informació sobre comptes o un proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments per raons objectivament justificades i degudament documentades relacionades amb l'accés no autoritzat o fraudulent al compte de pagament per part del proveïdor de serveis de pagament que presti el servei d'informació sobre comptes o el proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments, en particular amb la iniciació no autoritzada o fraudulenta d'una operació de pagament. En aquests casos, el proveïdor de serveis de pagament gestor de compte ha d'informar l'ordenant, de la manera convinguda, de la denegació de l'accés al compte de pagament i dels motius per fer-ho. Aquesta informació s'ha de facilitar a l'ordenant, si és possible, abans de denegar-li l'accés i, com a molt tard, immediatament després de la denegació, llevat que la comunicació d'aquesta informació posi en perill mesures de seguretat objectivament justificades o estigui prohibida per altres disposicions legals.

El proveïdor de serveis de pagament gestor de compte ha de permetre l'accés al compte de pagament una vegada deixin d'existir els motius per denegar-li l'accés.

6. En els casos que preveu l'apartat 5, el proveïdor de serveis de pagament gestor de compte ha de comunicar immediatament al Banc d'Espanya l'incident relacionat amb el proveïdor de serveis de pagament que presti el servei d'informació sobre comptes o el proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments. La informació ha d'incloure les dades pertinents del cas i els motius per prendre mesures. El Banc d'Espanya ha d'avaluar el cas i, quan sigui necessari, ha d'adoptar les mesures adequades.

Article 41. *Obligacions de l'usuari de serveis de pagament en relació amb els instruments de pagament i les credencials de seguretat personalitzades.*

L'usuari de serveis de pagament habilitat per utilitzar un instrument de pagament:

a) ha d'utilitzar l'instrument de pagament de conformitat amb les condicions que regulin l'emissió i la utilització de l'instrument de pagament, que han de ser objectives, no

discriminatòries i proporcionades, i, en particular, tan bon punt rebi un instrument de pagament, ha de prendre totes les mesures raonables a fi de protegir les seves credencials de seguretat personalitzades;

b) en cas d'extraviament, sostracció o apropiació indeguda de l'instrument de pagament o de la seva utilització no autoritzada, ho ha de notificar al proveïdor de serveis de pagament o a l'entitat que aquest designi, sense demora indeguda tan bon punt en tingui coneixement.

Article 42. Obligacions del proveïdor de serveis de pagament en relació amb els instruments de pagament.

1. El proveïdor de serveis de pagament emissor d'un instrument de pagament:

a) S'ha de cerciorar que les credencials de seguretat personalitzades de l'instrument de pagament només siguin accessibles per a l'usuari de serveis de pagament facultat per utilitzar aquest instrument, sense perjudici de les obligacions que incumbeixen a l'usuari de serveis de pagament d'acord amb l'article 41.

b) S'ha d'abstenir d'enviar instruments de pagament que no hagin estat sol·licitats, excepte en cas que s'hagi de substituir un instrument de pagament ja lliurat a l'usuari de serveis de pagament.

Aquesta substitució pot estar motivada per la incorporació a l'instrument de pagament de noves funcionalitats, no expressament sol·licitades per l'usuari, sempre que en el contracte marc s'hagi previst aquesta possibilitat i la substitució es faci amb caràcter gratuït per al client.

c) Ha de garantir que en tot moment estiguin disponibles mitjans adequats i gratuïts que permetin a l'usuari de serveis de pagament efectuar una notificació en virtut de l'article 41.b), o sol·licitar un desbloqueig d'acord amb el que disposa l'article 40.4. Sobre això, el proveïdor de serveis de pagament ha de facilitar, també gratuïtament, a l'usuari dels serveis esmentats, quan aquest li ho requereixi, mitjans tals que li permetin demostrar que ha efectuat la comunicació esmentada, durant els 18 mesos següents a aquesta.

d) Ha d'oferir a l'usuari de serveis de pagament la possibilitat d'efectuar una notificació en virtut de l'article 41.b), gratuïtament, i cobrar, si de cas, únicament els costos de substitució directament imputables a l'instrument de pagament.

e) Ha d'impedir qualsevol utilització de l'instrument de pagament una vegada efectuada la notificació en virtut de l'article 41.b).

2. El proveïdor de serveis de pagament ha de suportar els riscos derivats de l'enviament d'un instrument de pagament a l'usuari de serveis de pagament o de l'enviament de qualssevol elements de seguretat personalitzats d'aquest.

Article 43. Notificació i rectificació d'operacions de pagament no autoritzades o executades incorrectament.

1. L'usuari de serveis de pagament ha d'obtenir la rectificació per part del proveïdor de serveis de pagament d'una operació de pagament no autoritzada o executada incorrectament únicament si l'usuari de serveis de pagament li ho comunica sense demora injustificada, tan bon punt tingui coneixement de qualsevol de les operacions esmentades que sigui objecte de reclamació, fins i tot les que cobreix l'article 60, i, en tot cas, dins d'un termini màxim de tretze mesos comptats des de la data del càrrec.

Els terminis per a la notificació que estableix el paràgraf primer no s'han d'aplicar quan el proveïdor de serveis de pagament no els hi hagi proporcionat ni hagi posat a la seva disposició la informació sobre l'operació de pagament d'acord amb el que estableix el títol II.

2. Quan hi intervingui un proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments, l'usuari de serveis de pagament ha d'obtenir la rectificació del proveïdor de serveis de pagament gestor de compte en virtut de l'apartat 1, sense perjudici del que disposen l'article 45.2 i l'article 60.1.

Article 44. *Prova de l'autenticació i execució de les operacions de pagament.*

1. Quan un usuari de serveis de pagament negui haver autoritzat una operació de pagament ja executada o al·legui que aquesta es va executar de manera incorrecta, correspon al proveïdor de serveis de pagament demostrar que l'operació de pagament va ser autenticada, registrada amb exactitud i comptabilitzada, i que no es va veure afectada per una fallada tècnica o una altra deficiència del servei prestat pel proveïdor de serveis de pagament.

Si l'usuari de serveis de pagament inicia l'operació de pagament a través d'un proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments, correspon a aquest demostrar que, dins del seu àmbit de competència, l'operació de pagament va ser autenticada i registrada amb exactitud i no es va veure afectada per una fallada tècnica o altres deficiències vinculades al servei de pagament del qual és responsable.

2. Als efectes del que estableix l'apartat anterior, el registre pel proveïdor de serveis de pagament, inclòs, si s'escau, el proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments, de la utilització de l'instrument de pagament no és suficient, necessàriament, per demostrar que l'operació de pagament la va autoritzar l'ordenant, ni que aquest ha actuat de manera fraudulenta o ha incomplet deliberadament o per negligència greu una o diverses de les seves obligacions d'acord amb l'article 41.

3. Correspon al proveïdor de serveis de pagament, inclòs, si s'escau, el proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments, provar que l'usuari del servei de pagament va cometre un frau o una negligència greu.

4. El proveïdor de serveis de pagament ha de conservar la documentació i els registres que li permetin acreditar el compliment de les obligacions que estableixin aquest títol i les seves disposicions de desplegament i les ha de facilitar a l'usuari en cas que així li sigui sol·licitat, durant, almenys, sis anys. No obstant això, el proveïdor de serveis de pagament ha de conservar la documentació relativa al naixement, la modificació i l'extinció de la relació jurídica que l'uneix amb cada usuari de serveis de pagament almenys durant el període en què, segons les normes sobre prescripció, els pugui ser convenient per promoure l'exercici dels seus drets contractuals o sigui possible que els arribi a ser exigint el compliment de les seves obligacions contractuals.

El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici del que estableixen la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, així com altres disposicions nacionals o de la Unió Europea aplicables.

Article 45. *Responsabilitat del proveïdor de serveis de pagament en cas d'operacions de pagament no autoritzades.*

1. Sense perjudici de l'article 43 d'aquest Reial decret llei, en cas que s'executi una operació de pagament no autoritzada, el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant ha de tornar a aquest l'import de l'operació no autoritzada immediatament i, en tot cas, com a molt tard al final del dia hàbil següent a aquell en què hagi observat o se li hagi notificat l'operació, excepte quan el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant tingui motius raonables per sospitar l'existència de frau i comuniqui els motius esmentats per escrit al Banc d'Espanya, en la forma i amb el contingut i els terminis que aquest determini. Si s'escau, el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant ha de restituir el compte de pagament en què s'hagi efectuat el càrrec a l'estat en què s'hauria trobat si no s'hagués efectuat l'operació no autoritzada.

La data de valor de l'abonament en el compte de pagament de l'ordenant no ha de ser posterior a la data de càrrec de l'import tornat.

2. Quan l'operació de pagament s'iniciï a través d'un proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments, el proveïdor de serveis de pagament gestor de compte ha de tornar immediatament i, en tot cas, com a molt tard al final del dia hàbil següent, l'import de l'operació de pagament no autoritzada i, si s'escau, ha de restituir el compte de pagament en què s'hagi efectuat el càrrec a l'estat en què s'hauria trobat si no s'hagués efectuat l'operació no autoritzada.

Si el responsable de l'operació de pagament no autoritzada és el proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments, ha de rescabalar immediatament el proveïdor de serveis de pagament gestor de compte, a petició d'aquest, per les pèrdues sofertes o les sumes abonades per efectuar la devolució a l'ordenant, inclòs l'import de l'operació de pagament no autoritzada. De conformitat amb l'article 44.1, correspon al proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments demostrar que, dins del seu àmbit de competència, l'operació de pagament va ser autenticada i registrada amb exactitud i no es va veure afectada per una fallada tècnica o altres deficiències vinculades al servei de pagament del qual és responsable.

3. Es poden determinar altres indemnitzacions econòmiques de conformitat amb la normativa aplicable al contracte subscrit entre l'ordenant i el proveïdor de serveis de pagament o el contracte subscrit entre l'ordenant i el proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments, si s'escau.

Article 46. Responsabilitat de l'ordenant en cas d'operacions de pagament no autoritzades.

1. No obstant el que disposa l'article 45, l'ordenant pot quedar obligat a suportar, fins a un màxim de 50 euros, les pèrdues derivades d'operacions de pagament no autoritzades resultants de la utilització d'un instrument de pagament extraviat, sostret o apropiat indegudament per un tercer, llevat que:

a) a l'ordenant no li sigui possible detectar la pèrdua, la sostracció o l'apropiació indeguda d'un instrument de pagament abans d'un pagament, excepte quan el mateix ordenant hagi actuat fraudulentament, o

b) la pèrdua sigui deguda a l'acció o la inacció d'empleats o de qualsevol agent, sucursal o entitat d'un proveïdor de serveis de pagament al qual s'hagin externalitzat activitats.

L'ordenant ha de suportar totes les pèrdues derivades d'operacions de pagament no autoritzades si l'ordenant ha incorregut en aquestes pèrdues per haver actuat de manera fraudulenta o per haver incomplert, deliberadament o per negligència greu, una o diverses de les obligacions que estableix l'article 41. En aquests casos, no és aplicable l'import màxim que preveu el paràgraf primer.

En tot cas, l'ordenant queda exempt de qualsevol responsabilitat en cas de sostracció, extraviament o apropiació indeguda d'un instrument de pagament quan les operacions s'hagin efectuat de manera no presencial utilitzant únicament les dades de pagament impreses en el mateix instrument, sempre que no s'hagi produït un frau o una negligència greu per la seva part en el compliment de les seves obligacions de custòdia de l'instrument de pagament i les credencials de seguretat i hagi notificat la circumstància esmentada sense demora.

2. Si el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant no exigeix una autenticació reforçada de client, l'ordenant només ha de suportar les possibles conseqüències econòmiques en cas d'haver actuat de manera fraudulenta. En el supòsit que el beneficiari o el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari no acceptin l'autenticació reforçada del client, han de reemborsar l'import del perjudici financer causat al proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant.

3. Excepte en cas d'actuació fraudulenta, l'ordenant no ha de suportar cap conseqüència econòmica per la utilització, amb posterioritat a la notificació a què es refereix l'article 41.b), d'un instrument de pagament extraviat o sostret.

4. Si el proveïdor de serveis de pagament no té disponibles mitjans adequats perquè es pugui notificar en tot moment l'extraviament o la sostracció d'un instrument de pagament, segons el que disposa l'article 42.1.c), l'ordenant no és responsable de les conseqüències econòmiques que es derivin de la utilització d'aquest instrument de pagament, excepte en cas que hagi actuat de manera fraudulenta.

Article 47. Operacions de pagament en què l'import de l'operació no es coneix amb antelació.

1. Si una operació de pagament és iniciada pel beneficiari o a través del beneficiari en el context d'una operació de pagament basada en una targeta, sigui quin sigui el canal utilitzat, i l'import exacte es desconeix en el moment en què l'ordenant dona el seu consentiment per a l'execució de l'operació de pagament, el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant només pot bloquejar fons en el compte de pagament de l'ordenant si aquest últim ha consentit en la quantitat exacta de fons que s'ha de bloquejar.

2. El proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant ha d'alliberar els fons bloquejats en el compte de pagament de l'ordenant d'acord amb l'apartat 1 sense demora una vegada que hagi rebut la informació referent a l'import exacte de l'operació de pagament i, com a molt tard, immediatament després d'haver rebut l'ordre de pagament.

Article 48. Devolucions per operacions de pagament iniciades per un beneficiari o a través d'aquest.

1. L'ordenant té dret a obtenir del seu proveïdor de serveis de pagament, amb data de valor no posterior a la del càrrec, la devolució de la quantitat total corresponent a les operacions de pagament autoritzades, iniciades per un beneficiari o a través d'ell, que hagin estat executades sempre que se satisfacin les condicions següents:

a) que l'autorització no especifiqués, en el moment en què es va donar, l'import exacte de l'operació de pagament;

b) que l'import superi el que l'ordenant podia esperar raonablement tenint en compte les pautes de despesa anteriors, les condicions del contracte marc i les circumstàncies pertinents al cas.

A petició del proveïdor de serveis de pagament, correspon a l'ordenant demostrar que es compleixen aquestes condicions.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat 4 d'aquest article, a més del dret que reconeix l'apartat 1, en relació amb els càrrecs domiciliats que preveu l'article 1 del Reglament (UE) núm. 260/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2012, pel qual s'estableixen requisits tècnics i empresarials per a les transferències i els càrrecs domiciliats en euros, i es modifica el Reglament (CE) núm. 924/2009, l'ordenant té un dret incondicional de devolució dins dels terminis que estableix l'article 49.

3. Als efectes de l'apartat 1.b), anterior, l'ordenant no pot invocar motius relacionats amb el canvi de divisa quan s'hagi aplicat el tipus de canvi de referència acordat amb el seu proveïdor de serveis de pagament.

4. En tot cas, l'ordenant i el proveïdor de serveis de pagament poden convenir en el contracte marc que aquell no tingui dret de reemborsament quan:

a) l'ordenant hagi donat el seu consentiment perquè s'executi l'operació de pagament directament al proveïdor de serveis de pagament, i

b) si s'escau, el proveïdor de serveis de pagament o el beneficiari hagin proporcionat o posat a disposició de l'ordenant, en la forma acordada, informació relativa a Ra de pagament almenys amb quatre setmanes d'antelació a la data prevista.

Article 49. Sol·licituds de devolució per operacions de pagament iniciades per un beneficiari o a través d'aquest.

1. L'ordenant pot sol·licitar la devolució a què es refereix l'article 48 per una operació de pagament autoritzada iniciada per un beneficiari o a través d'aquest, durant un termini de vuit setmanes comptades a partir de la data de càrrec dels fons en el seu compte.

2. En el termini de deu dies hàbils des de la recepció d'una sol·licitud de devolució, el proveïdor de serveis de pagament ha de tornar l'import íntegre de l'operació de pagament o bé comunicar a l'ordenant les raons objectives que en justifiquen la denegació

de devolució, i indicar en aquest cas els procediments de reclamació, judicials i extrajudicials, a disposició de l'usuari, per al cas en què l'ordenant no estigui conforme amb les raons ofertes.

En el cas de càrrecs domiciliats a què es refereix l'article 48.2, el proveïdor de serveis de pagament no pot denegar la devolució, sense perjudici del que preveu l'article 48.4.

CAPÍTOL III

Execució d'operacions de pagament

Secció 1a Ordres de pagament i imports transferits

Article 50. *Recepció d'ordres de pagament.*

1. El moment de recepció d'una ordre de pagament és aquell en què aquesta és rebuda pel proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant, independentment del fet que hagi estat transmesa directament per l'ordenant, a compte d'aquest per un proveïdor de serveis d'iniciació, o indirectament a través del beneficiari. No s'ha de carregar en compte de l'ordenant abans de la recepció de l'ordre de pagament.

Si el moment de la recepció no és un dia hàbil per al proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant, l'ordre de pagament es considera rebuda el dia hàbil següent. El proveïdor de serveis de pagament pot establir, posant-la en coneixement de l'ordenant, una hora límit propera al final del dia hàbil a partir de la qual qualsevol ordre de pagament que es rebí es considera rebuda el dia hàbil següent.

2. Si l'usuari de serveis de pagament que inicia l'ordre de pagament i el proveïdor de serveis de pagament acorden que l'execució de l'ordre de pagament comenci en una data específica o al final d'un període determinat, o bé el dia en què l'ordenant hagi posat fons a disposició del proveïdor de serveis de pagament, es considera que el moment de recepció als efectes de l'article 55 és el dia acordat. Si aquest dia no és un dia hàbil per al proveïdor de serveis de pagament, l'ordre de pagament es considera rebuda el dia hàbil següent.

Article 51. *Rebuig d'ordres de pagament.*

1. Si el proveïdor de serveis de pagament rebutja executar una ordre de pagament o iniciar una operació de pagament, ha de notificar a l'usuari de serveis de pagament la negativa esmentada, els motius d'aquesta i el procediment per rectificar els possibles errors de fet que l'hagin motivat, llevat que una altra norma prohibeixi aquesta notificació.

La notificació s'ha d'efectuar o s'ha de fer accessible de la manera convinguda com més aviat millor i, en tot cas, dins del termini d'execució a què es refereix l'article 55.

El contracte marc pot contenir una clàusula que permeti al proveïdor de serveis de pagament cobrar una comissió raonable per aquesta notificació quan la negativa estigui objectivament justificada.

2. En cas que es compleixin totes les condicions fixades en el contracte marc entre l'ordenant i el proveïdor de serveis de pagament gestor del compte, aquest no es pot negar a executar una ordre de pagament autoritzada, independentment del fet que aquesta hagi estat iniciada per l'ordenant, a compte d'ell per un proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments, per un beneficiari o a través d'aquest, llevat que ho prohibeixi una disposició normativa.

3. Als efectes del que estableixen els articles 55 i 60, les ordres de pagament l'execució de les quals hagi estat rebutjada no es consideren rebudes.

Article 52. *Irrevocabilitat d'una ordre de pagament.*

1. L'usuari de serveis de pagament no pot revocar una ordre de pagament després de ser rebuda pel proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant, llevat que s'especifiqui una altra cosa en aquest article.

2. Quan l'operació de pagament sigui iniciada per un proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments, o pel beneficiari o a través d'ell, l'ordenant no pot revocar l'ordre de pagament una vegada hagi donat al proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments el seu consentiment per iniciar l'operació de pagament o una vegada hagi donat el seu consentiment perquè s'executi l'operació de pagament al beneficiari.

3. No obstant això, en els casos de càrrec domiciliat i sense perjudici dels drets de devolució que fixa aquest Reial decret llei, l'ordenant pot revocar una ordre de pagament com a molt tard al final del dia hàbil anterior al dia convingut per al càrrec dels fons en el compte de l'ordenant.

4. En cas que el moment de recepció es correspongui amb una data prèviament acordada entre l'usuari de serveis de pagament que inicia l'ordre i el seu proveïdor de serveis de pagament, aquell pot revocar l'ordre de pagament com a molt tard al final del dia hàbil anterior al dia convingut.

5. Una vegada transcorreguts els terminis que estableixen els apartats 1 a 4 anteriors, l'ordre de pagament es pot revocar únicament si així s'ha convingut entre l'usuari de serveis de pagament i els proveïdors corresponents d'aquests serveis de pagament. En els casos que indiquen els apartats 2 i 3 anteriors és necessari, a més, el consentiment del beneficiari. Si s'ha convingut així en el contracte marc, el proveïdor de serveis de pagament corresponent pot cobrar despeses per la revocació.

Article 53. *Imports transferits i imports rebuts.*

1. Amb caràcter general, els proveïdors de serveis de pagament de l'ordenant i del beneficiari i tots els possibles intermediaris que intervinguin en l'operació de pagament han de transferir la totalitat de l'import de l'operació de pagament i abstenir-se de deduir cap despesa de l'import transferit.

2. No obstant això, el beneficiari i el proveïdor de serveis de pagament poden acordar que aquest dedueixi les seves pròpies despeses de l'import transferit abans d'abonar-lo al beneficiari. En aquest cas, l'import total de l'operació de pagament, juntament amb les despeses, ha d'aparèixer separatament en la informació facilitada al beneficiari.

3. Si es dedueixen de l'import transferit altres despeses diferents de les que preveu l'apartat anterior, el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant ha de garantir la recepció pel beneficiari de l'import total de les operacions de pagament iniciades per l'ordenant.

En el cas d'operacions de pagament iniciades pel beneficiari o fetes a través d'ell, el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant ha de garantir que el beneficiari rebi l'import total de l'operació de pagament.

Secció 2a Termini d'execució i data de valor

Article 54. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta secció s'aplica:

- a) a les operacions de pagament efectuades en euros;
- b) a les operacions de pagament nacionals en la moneda d'un Estat membre que no formi part de la zona de l'euro;
- c) a les operacions de pagament que només impliquin una conversió de moneda entre l'euro i la moneda d'un Estat membre que no formi part de la zona de l'euro, sempre que la conversió corresponent es porti a terme a l'Estat membre que no formi part de la zona de l'euro i, en el cas d'operacions de pagament transfrontereres, la transferència transfronterera es faci en euros.

2. Les previsions que s'estableixen són així mateix aplicables per a les operacions de pagament restants, llevat d'acord en contra entre l'usuari de serveis de pagament i el seu proveïdor de serveis de pagament, excepte el que disposa l'article 58 que no és disponible

per les parts. No obstant això, quan l'usuari de serveis de pagament i el seu proveïdor de serveis de pagament acordin un termini d'execució superior al que preveu l'article 55, en les operacions de pagament dins de la Unió Europea, el termini esmentat no ha d'excedir els quatre dies hàbils, a comptar del moment de la recepció de l'ordre de pagament.

Article 55. Operacions de pagament a un compte de pagament.

1. El proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant, després del moment de recepció de l'ordre de pagament d'acord amb l'article 50, ha de garantir que l'import de l'operació de pagament s'abona en el compte del proveïdor de serveis de pagament del beneficiari, com a màxim al final del dia hàbil següent. No obstant això, el termini assenyalat es pot prolongar en un dia hàbil per a les operacions de pagament iniciades en paper.

2. El proveïdor de serveis de pagament del beneficiari ha d'establir la data de valor i de disponibilitat de la quantitat de l'operació de pagament en el compte de pagament del beneficiari després d'haver rebut els fons de conformitat amb l'article 58.

3. El proveïdor de serveis de pagament del beneficiari ha de transmetre una ordre de pagament iniciada pel beneficiari o a través d'ell al proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant dins dels terminis convinguts entre el beneficiari i el proveïdor de serveis de pagament, de manera que, pel que fa als càrrecs domiciliats i a les operacions amb targeta, permeti l'execució del pagament en la data convinguda.

Article 56. Beneficiaris no titulars de comptes de pagament en el proveïdor de serveis de pagament.

Quan el beneficiari no sigui titular d'un compte de pagament en el proveïdor de serveis de pagament, el proveïdor de serveis de pagament que rebi els fons per al beneficiari els ha de posar a disposició d'aquest en el termini que estableix l'article 55.

Article 57. Efectiu ingressat en un compte de pagament.

Quan un consumidor o una microempresa ingressi efectiu en un compte de pagament en un proveïdor de serveis de pagament en la moneda d'aquest compte de pagament, pot disposar de l'import ingressat des del mateix moment en què tingui lloc la recepció dels fons. La data de valor de l'ingrés és la del dia en què es faci aquest.

En cas que l'usuari de serveis de pagament no sigui un consumidor o una microempresa, es pot establir que es disposi de l'import ingressat com a màxim el dia hàbil següent al de la recepció dels fons. En aquest cas, s'ha d'atorgar la mateixa data de valor als fons ingressats.

Article 58. Data de valor i disponibilitat dels fons.

1. La data de valor de l'abonament en el compte de pagament del beneficiari no ha de ser posterior al dia hàbil en què l'import de l'operació de pagament es va abonar en el compte del proveïdor de serveis de pagament del beneficiari.

El proveïdor de serveis de pagament del beneficiari s'ha d'assegurar que l'import de l'operació de pagament estigui a disposició del beneficiari immediatament després que aquest import s'hagi abonat en el compte del proveïdor de serveis de pagament del beneficiari, si per part del proveïdor de serveis de pagament del beneficiari:

- a) no hi ha conversió de moneda, o
- b) hi ha conversió de moneda entre l'euro i la divisa d'un Estat membre o entre les divises de dos estats membres.

L'obligació imposada en aquest apartat és aplicable també als pagaments efectuats en l'àmbit intern d'un proveïdor de serveis de pagament.

2. La data de valor del càrrec en el compte de pagament de l'ordenant no ha de ser anterior al moment en què l'import de l'operació de pagament es carregui en el compte esmentat.

Secció 3a Responsabilitat

Article 59. *Identificadors únics incorrectes.*

1. Quan una ordre de pagament s'executi d'acord amb l'identificador únic, es considera executada correctament en relació amb el beneficiari que especifica l'identificador esmentat.

2. Si l'identificador únic facilitat per l'usuari de serveis de pagament és incorrecte, el proveïdor no és responsable, d'acord amb l'article 60, de la no execució o de l'execució defectuosa de l'operació de pagament.

No obstant això, el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant s'ha d'esforçar raonablement per recuperar els fons de l'operació de pagament. El proveïdor de serveis de pagament del beneficiari ha de cooperar en aquests esforços també comunicant al proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant tota la informació pertinent per al cobrament dels fons.

En cas que no sigui possible recobrar els fons d'acord amb el paràgraf primer, el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant ha de facilitar a l'ordenant, amb una sol·licitud prèvia per escrit, tota la informació de què disposi que sigui pertinent perquè l'ordenant interposi una reclamació legal a fi de recuperar els fons.

Si s'ha convingut així en el contracte marc, el proveïdor pot cobrar despeses a l'usuari del servei de pagament per la recuperació dels fons.

3. Quan l'usuari de serveis de pagament faciliti informació addicional a la requerida pel seu proveïdor per a la iniciació o l'execució correcta de les ordres de pagament, el proveïdor de serveis de pagament únicament és responsable, als efectes de la seva realització correcta, de l'execució d'operacions de pagament d'acord amb l'identificador únic facilitat per l'usuari de serveis de pagament.

Article 60. *Responsabilitat del proveïdor de serveis de pagament en cas de no execució o d'execució defectuosa o amb retard d'una ordre de pagament.*

1. En el cas de les ordres de pagament iniciades directament per l'ordenant, i sense perjudici del que disposen els articles 43, 59 i 64, el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant és responsable davant l'ordenant de l'execució correcta de l'operació de pagament, llevat que el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant pugui demostrar a l'ordenant i, si s'escau, al proveïdor de serveis de pagament del beneficiari, que aquest últim proveïdor va rebre l'import de l'operació de pagament de conformitat amb l'article 55. En aquest cas, el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari és responsable davant el beneficiari de l'execució correcta de l'operació de pagament.

Quan sigui responsable el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant d'acord amb el que disposa el paràgraf primer, ha de tornar sense demora injustificada a l'ordenant la quantitat corresponent a l'operació de pagament no executada o executada de manera defectuosa i, si s'escau, ha de restablir el saldo del compte de pagament a la situació en què hauria estat si no hagués tingut lloc l'operació de pagament defectuosa.

La data de valor de l'abonament en el compte de pagament de l'ordenant no ha de ser posterior a la data en què s'hagi efectuat el càrrec de l'import.

Quan sigui responsable el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari d'acord amb el que disposa el paràgraf primer, ha de posar immediatament a disposició del beneficiari l'import corresponent a l'operació de pagament i, si s'escau, ha d'abonar l'import corresponent en el compte de pagament del beneficiari.

La data de valor de l'abonament en el compte de pagament del beneficiari no ha de ser posterior a la data en què s'hauria atribuït la data de valor a l'import en cas d'execució correcta de l'operació, de conformitat amb el que disposa l'article 58.

Quan una operació de pagament s'executi amb retard, el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari ha d'assegurar que, amb una sol·licitud prèvia del proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant que actuï en el seu nom, la data de valor de l'abonament

en el compte de pagament del beneficiari no sigui posterior a la data que s'hauria atribuït a l'import en cas d'execució correcta de l'operació.

En el cas d'una operació de pagament no executada o executada de manera defectuosa en què l'ordenant hagi iniciat l'ordre de pagament, el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant, prèvia petició i independentment de la responsabilitat que es determini d'acord amb aquest apartat, ha de tractar de rastrejar immediatament l'operació de pagament i n'ha de notificar a l'ordenant els resultats. No s'ha de cobrar per això cap despesa a l'ordenant.

2. En el cas d'ordres de pagament iniciades pel beneficiari o a través d'ell, i sense perjudici del que disposen els articles 43, 59 i 64, el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari és responsable davant el beneficiari de la transmissió correcta de l'ordre de pagament al proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant, de conformitat amb l'article 55.3. Quan el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari sigui responsable d'acord amb el que disposa aquest paràgraf, ha de tornar immediatament l'import de l'ordre de pagament al proveïdor del servei de pagament de l'ordenant.

Quan la transmissió de l'ordre de pagament s'efectuï amb retard, la data de valor corresponent a l'abonament de l'import en el compte de pagament del beneficiari no ha de ser posterior a la data de valor que hauria tingut en cas d'execució correcta de l'operació.

A més, i sense perjudici del que disposen els articles 43, 59 i 64, el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari és responsable davant el beneficiari de la tramitació de l'operació de pagament de conformitat amb les obligacions que li incumbeixen d'acord amb l'article 58. Quan el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari sigui responsable d'acord amb el que disposa aquest paràgraf, ha de vetllar perquè l'import de l'operació de pagament estigui a disposició del beneficiari immediatament després que aquest import s'aboni en el seu propi compte. La data de valor corresponent a l'abonament de l'import en el compte de pagament del beneficiari no ha de ser posterior a la data de valor que hauria tingut en cas d'execució correcta de l'operació.

En cas d'una operació de pagament no executada o executada de manera defectuosa respecte a la qual el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari no sigui responsable, segons el que disposen els paràgrafs primer i tercer, el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant és responsable davant l'ordenant. Quan el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant incorri així en responsabilitat, ha de tornar a l'ordenant, segons que correspongui i sense demora injustificada, l'import de l'operació de pagament no executada o executada de manera defectuosa i ha de restituir el compte de pagament en què s'hagi efectuat el càrrec a l'estat en què s'hauria trobat si no s'hagués efectuat l'operació de pagament defectuosa. La data de valor de l'abonament en el compte de pagament de l'ordenant no ha de ser posterior a la data en què s'hagi efectuat el càrrec de l'import.

L'obligació en virtut del paràgraf quart no s'aplica al proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant si el proveïdor esmentat pot demostrar que el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari ha rebut l'import de l'operació de pagament, fins i tot si el pagament simplement s'ha executat amb retard. En aquest cas, el proveïdor del servei de pagament del beneficiari ha d'atribuir una data de valor a l'import corresponent a l'abonament de l'import en el compte de pagament del beneficiari que no ha de ser posterior a la data de valor que hauria tingut en cas d'execució correcta de l'operació.

En el cas d'una operació de pagament no executada o executada de manera defectuosa en què l'ordre de pagament hagi estat iniciada pel beneficiari o a través d'ell, el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari, prèvia petició i independentment de la responsabilitat que es determini d'acord amb aquest apartat, ha de tractar de rastrejar immediatament l'operació de pagament i n'ha de notificar al beneficiari els resultats. No s'ha de cobrar per això cap despesa al beneficiari.

Article 61. Responsabilitat del proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments per la no execució o l'execució defectuosa d'operacions de pagament.

1. Pel que fa a les operacions de pagament iniciades per l'ordenant a través d'un proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments, el proveïdor de serveis de pagament gestor

de compte, sense perjudici del que disposen els articles 43 i 59, ha de tornar a l'ordenant l'import de l'operació de pagament no executada o executada de manera defectuosa i, si s'escau, ha de restituir el compte de pagament en què s'hagi efectuat el càrrec a l'estat en què s'hauria trobat si no s'hagués efectuat l'operació defectuosa.

Correspon al proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments demostrar que el proveïdor de serveis de pagament gestor de compte de l'ordenant havia rebut l'ordre de pagament de conformitat amb l'article 50 i que, dins del seu àmbit de competència, l'operació de pagament va ser autenticada i registrada amb exactitud i no es va veure afectada per una fallada tècnica o altres deficiències vinculades a la no execució, l'execució defectuosa o l'execució amb retard de l'operació.

2. Si el responsable de la no execució, l'execució defectuosa o l'execució amb retard de l'operació de pagament és el proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments, ha de rescabalar immediatament el proveïdor de serveis de pagament gestor de compte, a petició d'aquest, per les pèrdues sofertes o les sumes abonades per efectuar la devolució a l'ordenant.

Article 62. *Indemnització addicional.*

Sense perjudici de les indemnitzacions addicionals que es puguin determinar de conformitat amb la normativa aplicable al contracte subscrit entre l'usuari i el seu proveïdor, cada proveïdor de serveis de pagament és responsable davant el seu usuari respectiu de totes les despeses que ocasionin i siguin de la seva responsabilitat de conformitat amb el que disposen els articles 60 i 61, així com dels interessos que s'hagin pogut aplicar a l'usuari com a conseqüència de la no execució o de l'execució defectuosa o amb retard d'operacions de pagament.

Article 63. *Dret de rescabament.*

En cas que la responsabilitat d'un proveïdor de serveis de pagament d'acord amb els articles 45, 60 i 61 sigui atribuïble a un altre proveïdor de serveis de pagament o a un intermediari, aquell pot repetir contra el proveïdor o l'intermediari responsable les possibles pèrdues ocasionades, així com les quantitats abonades. Això, sense perjudici d'altres compensacions suplementàries que es puguin establir de conformitat amb els acords conclusos entre el proveïdor de serveis de pagament i els seus intermediaris, i amb la legislació aplicable als acords conclusos entre les dues parts.

Així mateix, la indemnització és procedent en cas que algun dels proveïdors de serveis de pagament no faci ús de l'autenticació reforçada de clients.

Article 64. *Absència de responsabilitat quan concorrin circumstàncies excepcionals i imprevisibles.*

La responsabilitat establerta d'acord amb els capítols II i III d'aquest títol no s'aplica en cas de circumstàncies excepcionals i imprevisibles fora del control de la part que invoca acollir-se a aquestes circumstàncies, les conseqüències de les quals hagin estat inevitables malgrat tots els esforços en sentit contrari, o en cas que a un proveïdor de serveis de pagament se li apliquin altres obligacions legals.

CAPÍTOL IV

Protecció de dades

Article 65. *Protecció de dades.*

1. El tractament i la cessió de les dades relacionades amb les activitats a què es refereix aquest Reial decret llei estan sotmesos al que disposen el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació

d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE, i la normativa espanyola de protecció de dades, i la normativa nacional que ho desplega.

CAPÍTOL V

Riscos operatius i de seguretat

Article 66. *Gestió de riscos operatius i de seguretat.*

1. Els proveïdors de serveis de pagament han d'establir un marc, de conformitat amb el que disposi el Banc d'Espanya, amb mesures pal·liatives i mecanismes de control adequats per gestionar els riscos operatius i de seguretat relacionats amb els serveis de pagament que presten. Com a part d'aquest marc, els proveïdors de serveis de pagament han d'establir i mantenir procediments eficaços de gestió d'incidents, en particular per a la detecció i la classificació dels incidents operatius i de seguretat de caràcter greu.

2. Els proveïdors de serveis de pagament han de proporcionar al Banc d'Espanya, amb la periodicitat i la forma que aquest determini, almenys un cop l'any, una avaluació actualitzada i completa dels riscos operatius i de seguretat associats als serveis de pagament que presten i de l'adequació de les mesures pal·liatives i els mecanismes de control aplicats en resposta a aquests riscos.

Article 67. *Notificació d'incidents.*

1. Els proveïdors de serveis de pagament han de notificar al Banc d'Espanya, de manera immediata i en la forma que aquest determini, els incidents operatius o de seguretat greus.

Si l'incident de seguretat afecta o pot afectar els interessos financers dels usuaris dels seus serveis de pagament, el proveïdor de serveis de pagament els ha d'informar sense dilació indeguda de l'incident i de totes les mesures pal·liatives disponibles que poden adoptar per mitigar les conseqüències adverses de l'incident.

2. El Banc d'Espanya ha de facilitar sense dilació indeguda els detalls pertinents de l'incident a l'Autoritat Bancària Europea (ABE) i al Banc Central Europeu (BCE). El Banc d'Espanya, després d'avaluar la importància de l'incident per a altres autoritats nacionals, les ha d'informar segons que correspongui.

El Banc d'Espanya ha de col·laborar amb l'ABE i el BCE en la valoració de la importància que pugui tenir l'incident per a altres autoritats pertinents de la Unió Europea i nacionals i els han de notificar l'incident segons que correspongui.

3. Quan el Banc d'Espanya sigui notificat per una altra autoritat competent en la forma que assenyala l'apartat anterior, ha de prendre, si s'escau, les mesures necessàries per protegir la seguretat immediata del sistema financer.

4. Els proveïdors de serveis de pagament han de facilitar al Banc d'Espanya, en la forma i amb la periodicitat que aquest determini, almenys anualment, dades estadístiques sobre frau relacionat amb diferents mitjans de pagament. La informació esmentada l'ha de facilitar el Banc d'Espanya en forma agregada a l'ABE i al BCE.

5. El Banc d'Espanya ha de col·laborar amb l'Institut Nacional de Ciberseguretat amb la finalitat d'eleva la confiança digital. En particular, li ha de traslladar els incidents de seguretat més freqüents i significatius comunicats pels proveïdors de serveis de pagament de conformitat amb el que preveuen els apartats anteriors, amb els criteris i la periodicitat que s'acordi entre les dues institucions.

Article 68. *Autenticació.*

1. Els proveïdors de serveis de pagament han d'aplicar l'autenticació reforçada de clients, en la forma, amb el contingut i amb les excepcions que preveu la norma tècnica corresponent aprovada per la Comissió Europea, quan l'ordenant:

- a) accedeixi al seu compte de pagament en línia;

- b) iniciï una operació de pagament electrònic;
- c) faci per un canal remot qualsevol acció que pugui comportar un risc de frau en el pagament o altres abusos.

2. Pel que fa a la iniciació de les operacions de pagament electrònic que esmenta l'apartat 1, lletra b), respecte de les operacions remotes de pagament electrònic, els proveïdors de serveis de pagament han d'aplicar una autenticació reforçada de clients que inclogui elements que associïn dinàmicament l'operació a un import i un beneficiari determinats.

3. En els casos a què es refereix l'apartat 1, els proveïdors de serveis de pagament han de disposar de mesures de seguretat adequades per protegir la confidencialitat i la integritat de les credencials de seguretat personalitzades dels usuaris dels serveis de pagament.

4. Els apartats 2 i 3 s'apliquen així mateix quan els pagaments s'iniciïn a través d'un proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments. Els apartats 1 i 3 s'apliquen així mateix quan la informació se sol·liciti a través d'un proveïdor de serveis de pagament que presti serveis d'informació sobre comptes.

5. El proveïdor de serveis de pagament gestor de compte ha de permetre al proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments i al proveïdor de serveis de pagament que presti serveis d'informació sobre comptes utilitzar els procediments d'autenticació facilitats a l'usuari de serveis de pagament pel proveïdor de serveis de pagament gestor de compte de conformitat amb els apartats 1 i 3 i quan hi intervingui el proveïdor de serveis d'iniciació de pagaments, de conformitat amb els apartats 1, 2 i 3.

6. No obstant això, no és necessari aplicar l'autenticació reforçada de clients a què es refereix l'apartat 1 als supòsits que indica l'article 98.1.b) de la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015.

CAPÍTOL VI

Procediments de resolució alternativa de litigis

Article 69. *Resolució de reclamacions pels proveïdors de serveis de pagament.*

1. Els proveïdors de serveis de pagament han de disposar d'un servei d'atenció al client que ha de resoldre les reclamacions que els presentin els seus usuaris de serveis de pagament en relació amb els drets i les obligacions que es deriven dels títols II i III d'aquest Reial decret llei en paper o, si així ho acorden el proveïdor i l'usuari, en un altre suport durador. En la resposta esmentada han de tractar de totes les qüestions plantejades com a molt tard quinze dies hàbils després de la recepció de la reclamació.

2. En situacions excepcionals, si no es pot oferir una resposta en el termini de quinze dies hàbils per raons alienes a la voluntat del proveïdor de serveis de pagament, aquest ha d'enviar una resposta provisional, en què indiqui clarament els motius del retard de la contestació a la reclamació i especifiqui el termini en què l'usuari dels serveis de pagament ha de rebre la resposta definitiva. En tot cas, el termini per a la recepció de la resposta definitiva no ha d'excedir un mes.

3. Els òrgans que preveu la legislació sobre protecció dels clients de serveis financers han de cooperar, en el cas de litigis transfronterers, amb els organismes competents de la resolució d'aquests conflictes en l'àmbit comunitari.

4. En el que no preveu aquest article, i en la mesura que no s'hi oposi, són aplicables l'article 29 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, i el seu desplegament reglamentari.

5. Per reglament es poden desplegar els aspectes organitzatius i procedimentals dels serveis d'atenció al client a què es refereix aquest article.

Article 70. *Resolució alternativa de conflictes.*

1. Les queixes i reclamacions que presentin els usuaris de serveis de pagament que estiguin relacionades amb els seus interessos i drets legalment reconeguts, i que derivin de presumptes incompliments pels proveïdors de serveis de pagament que preveu l'article 5.1 de les disposicions d'aquest Reial decret llei, de les seves normes de desplegament, dels estàndards o de les bones pràctiques i usos financers que hi siguin aplicables, les ha de resoldre, quan es creï, l'entitat de resolució alternativa en l'àmbit de l'activitat financera a què fa referència la disposició addicional primera de la Llei 7/2017, de 2 de novembre, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2013/11/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2013, relativa a la resolució alternativa de litigis en matèria de consum.

2. La resta d'entitats acreditades de conformitat amb el que disposa la Llei 7/2017, de 2 de novembre, que donin cobertura a reclamacions de consum de tots els sectors econòmics, poden conèixer igualment d'aquest tipus de litigis, sempre que les dues parts s'hagin sotmès voluntàriament a la seva competència.

TÍTOL IV

Règim sancionador

Article 71. *Disposicions generals.*

1. Als proveïdors de serveis de pagament que assenyala l'article 5.1, així com als qui tinguin càrrecs d'administració o direcció en aquests, els és d'aplicació directa el règim sancionador que preveuen el títol IV de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, així com el Reial decret 2119/1993, de 3 de desembre, sobre el procediment sancionador aplicable als subjectes que actuen en els mercats financers.

2. Es designa el Banc d'Espanya autoritat nacional competent per garantir i vigilar el compliment efectiu d'aquest Reial decret llei.

3. Tenen consideració de normes d'ordenació i disciplina com les que esmenta l'article 2 de la Llei 10/2014, de 26 de juny:

a) les disposicions que conté aquest Reial decret llei i les normes que la despleguin, a excepció del que preveuen els articles 35.3 i 62,

b) les disposicions del Reglament (CE) 924/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, relatiu als pagaments transfronterers en la Comunitat i pel qual es deroga el Reglament (CE) 2560/2001,

c) les disposicions que conté el Reglament (UE) núm. 260/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2012, pel qual s'estableixen requisits tècnics i empresarials per a les transferències i els càrrecs domiciliats en euros, i es modifica el Reglament (CE) núm. 924/2009,

d) el Reglament (UE) 2015/751 del Parlament Europeu i del Consell, de 29 d'abril de 2015, sobre les taxes d'intercanvi aplicades a les operacions de pagament amb targeta,

e) el capítol III del títol I de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència,

f) els articles 16, 28.2 i 29.1 del Reglament (UE) 2016/1011 del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, sobre els índexs utilitzats com a referència en els instruments financers i en els contractes financers o per mesurar la rendibilitat dels fons d'inversió, i pel qual es modifiquen les directives 2008/48/CE i 2014/17/UE i el Reglament (UE) núm. 596/2014, i

g) qualssevol altres lleis i disposicions de caràcter general que continguin preceptes específicament referits als proveïdors de serveis de pagament i d'observança obligada per a aquests.

4. Les activitats portades a terme pels agents i les sucursals dels proveïdors de serveis de pagament autoritzats en un altre Estat membre que siguin contràries al que estableixen els títols II i III se sancionen de conformitat amb el que preveu l'apartat 1.

5. El Banc d'Espanya ha d'establir els procediments necessaris perquè els usuaris de serveis de pagament i altres parts interessades, incloses les associacions de consumidors legitimades per la normativa estatal o autonòmica segons correspongui al seu àmbit d'incidència i representativitat, li puguin presentar denúncies en relació amb presumptes infraccions, per part dels proveïdors de serveis de pagament, de les disposicions que preveuen aquest Reial decret llei i el seu desplegament reglamentari.

Sense perjudici del dret a presentar una demanda davant l'òrgan jurisdiccional competent, el Banc d'Espanya, en la seva resposta motivada, ha d'informar el denunciador de l'existència dels procediments extrajudicials de resolució alternativa de litigis establerts en virtut de l'article 70.

6. En cas d'infracció o sospita d'infracció de les disposicions que contenen els títols II i III, les autoritats competents per aplicar el règim sancionador són les de l'Estat membre d'origen del proveïdor de serveis de pagament, excepte en el cas dels agents i les sucursals que exerceixin les seves activitats a Espanya a l'empara del dret d'establiment, per als quals l'autoritat competent és el Banc d'Espanya.

Article 72. *Infraccions de les administracions públiques i del Banc d'Espanya.*

1. Quan les infraccions a què es refereix l'article 71 les cometi una Administració pública, el Banc d'Espanya ha de dictar una resolució en què estableixi les mesures que convingui adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció. Aquesta resolució s'ha de notificar, a més de l'Administració pública infractora, a l'òrgan del qual depengui jeràrquicament i als afectats si n'hi ha.

2. El Banc d'Espanya ha de designar l'òrgan específic dins de la seva estructura que sigui competent per dictar la resolució a què es refereix l'apartat 1 quan les infraccions les cometi el mateix Banc d'Espanya com a conseqüència de la prestació de serveis de pagament. L'òrgan esmentat ha d'actuar amb plena independència respecte dels departaments i serveis la funció dels quals sigui la prestació de serveis de pagament.

3. L'òrgan competent pot proposar també la iniciació d'actuacions disciplinàries, si són procedents. El procediment i les sancions a aplicar són les que estableix la legislació sobre règim disciplinari aplicable al personal de les administracions públiques o l'aplicable al Banc d'Espanya, si s'escau.

4. S'han de comunicar al Banc d'Espanya les resolucions que recaiguin en relació amb les mesures i actuacions a què es refereixen els apartats anteriors.

5. El Banc d'Espanya ha de comunicar al Defensor del Poble les actuacions que efectuï i les resolucions que dicti a l'empara dels apartats anteriors, per tal que aquest adopti les mesures que entengui necessàries en el marc de les seves competències.

6. Als efectes d'aquest article, s'entenen per Administració pública els ens a què fan referència les lletres a) a c) de l'article 2.1 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Disposició addicional primera. *Règim aplicable als càrrecs o abonaments corresponents a operacions diferents de les de pagament.*

El que disposa l'article 58 s'aplica a les operacions diferents de les que preveu l'apartat 2 de l'article 1, l'abonament o el càrrec de les quals es produeixi en comptes de pagament o uns altres comptes a la vista mantinguts en entitats de crèdit.

En el cas de xecs o altres operacions subjectes a clàusula suspensiva, el que disposa l'article 58 només hi és aplicable quan s'hagi produït l'abonament en ferm en el compte del proveïdor de serveis de pagament.

Disposició addicional segona. *Retirada d'efectiu en caixers automàtics.*

1. El que disposa aquesta disposició addicional és aplicable a:

a) Els proveïdors de serveis de pagament següents, quan siguin titulars de caixers automàtics, en territori espanyol, aptes per ser utilitzats en operacions de retirada d'efectiu:

- 1) les entitats de crèdit.
- 2) les entitats de pagament.
- 3) les entitats de diners electrònics.
- 4) els establiments financers de crèdit autoritzats per operar com a entitats de pagament híbrides o entitats de diners electrònics híbrides.
- 5) les sucursals a Espanya de les entitats que indiquen els ordinals 1) a 4) anteriors que estiguin autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea o en estats tercers.

b) Els proveïdors de serveis de pagament que indica la lletra a) residents a Espanya i autoritzats per emetre targetes o altres instruments de pagament en territori espanyol.

c) Els proveïdors de serveis de retirada d'efectiu en caixers automàtics que preveu l'article 4.ª), quan siguin titulars de caixers automàtics en territori espanyol.

2. En cas de retirada d'efectiu amb targeta o altres instruments de pagament, el proveïdor de serveis de pagament titular del caixer automàtic no pot exigir cap quantitat als clients dels altres proveïdors de serveis de pagament que preveu l'apartat 1, sense perjudici de la comissió que pugui exigir al proveïdor de serveis de pagament emissor de la targeta o l'instrument de pagament.

3. Abans que es procedeixi a la retirada d'efectiu a dèbit pel titular de la targeta o l'instrument de pagament i amb la finalitat d'obtenir-ne el consentiment explícit, el proveïdor de serveis de pagament titular del caixer l'ha d'informar de la comissió que s'hagi de cobrar per aquesta retirada al proveïdor de serveis de pagament emissor de la targeta o l'instrument de pagament, així com de la possibilitat que la comissió esmentada li sigui repercutida per aquesta última totalment o parcialment.

En el cas de retirada d'efectiu a crèdit, la informació anterior ha d'incloure, així mateix, l'import màxim addicional que li pot aplicar el proveïdor de serveis de pagament emissor d'acord amb el que disposa l'apartat 6.

4. El consentiment del titular de la targeta o l'instrument de pagament ha d'obligar el proveïdor de serveis de pagament emissor al pagament de la comissió exigida pel proveïdor de serveis de pagament titular del caixer, sempre que el primer disposi de saldo suficient per atendre la retirada d'efectiu i la quantitat que el proveïdor de serveis de pagament emissor li pugui repercutir d'acord amb l'apartat 6.

5. La comissió a satisfer pel proveïdor de serveis de pagament emissor de la targeta o l'instrument de pagament al proveïdor de serveis de pagament titular del caixer pot ser objecte d'acord entre les dues parts.

A falta d'acord, la comissió que determini el proveïdor de serveis de pagament titular del caixer ha de ser la mateixa en tot el territori nacional i no ha de ser discriminatòria, sense que es puguin derivar diferències per a prestacions equivalents; així mateix, la comissió no pot distingir en funció del tipus dels clients del proveïdor de serveis de pagament i només es pot revisar semestralment.

Els acords i les decisions que s'adoptin a l'empara d'aquest apartat han de ser en tot cas acords amb la normativa de defensa de la competència.

6. Per la retirada d'efectiu a dèbit en caixers automàtics d'altres proveïdors de serveis de pagament, el proveïdor de serveis de pagament emissor de la targeta o l'instrument de pagament no pot repercutir al seu client una quantitat superior a la comissió que li hagi cobrat el proveïdor de serveis de pagament titular del caixer de conformitat amb l'apartat anterior, ni aplicar-li cap quantitat addicional per qualsevol altre concepte. Dins del límit anterior, la quantitat a repercutir és la que es fixi lliurement en el contracte entre el proveïdor de serveis de pagament emissor de la targeta o l'instrument de pagament i el seu client.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable en les retirades d'efectiu a crèdit, en què el proveïdor de serveis de pagament emissor de la targeta o l'instrument de pagament pot aplicar al client un import adicional per aquest concepte. En tot cas, l'import esmentat no pot ser superior al que apliqui al client per la retirada d'efectiu a crèdit en els seus propis caixers.

7. Els proveïdors de serveis de pagament titulars dels caixers o emissors de les targetes o els instruments de pagament han d'informar el Banc d'Espanya de les comissions per la retirada d'efectiu a què es refereix l'apartat 5. La informació anterior s'ha de subministrar en la forma i amb el contingut i la periodicitat que determini el Banc d'Espanya.

Disposició adicional tercera. *Obligacions d'informació.*

Els proveïdors de serveis de pagament han de comunicar al Banc d'Espanya, amb la forma i la periodicitat que aquest estableixi, la informació que aquest entengui necessària per a l'exercici de les seves funcions com a autoritat nacional competent encarregada de vigilar el compliment adequat de les disposicions relatives als serveis de pagament.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori per a les entitats de pagament que disposen d'autorització.*

1. Les entitats de pagament que hagin començat a exercir activitats d'acord amb la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, i la seva normativa de desplegament abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, poden prosseguir les seves activitats de conformitat amb el que preveu aquesta Llei, sense necessitat d'obtenir l'autorització que preveuen l'article 11 d'aquest Reial decret llei i les seves disposicions de desplegament durant un màxim de quatre mesos.

2. Les entitats de pagament a què es refereix l'apartat anterior han de presentar davant el Banc d'Espanya dins dels dos mesos posteriors a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei la informació pertinent, a fi que es pugui determinar si les entitats esmentades s'ajusten als requisits que estableix aquesta i la seva normativa de desplegament i, en cas que no sigui així, les mesures que s'han d'adoptar per garantir-ne el compliment o si escau retirar l'autorització.

Les entitats de pagament que compleixin els requisits anteriors han de ser autoritzades i inscrites en el Registre especial d'entitats de pagament del Banc d'Espanya, segons el que estableix l'article 11 d'aquest Reial decret llei. Si, transcorregut el termini de quatre mesos que assenyala el paràgraf primer d'aquest apartat, no ha quedat acreditat que aquestes entitats de pagament compleixen aquests requisits, tindran prohibit prestar serveis de pagament a partir de la data esmentada.

3. Les entitats de pagament a què es refereix l'apartat 1 han de rebre automàticament l'autorització i s'han d'inscriure en el registre corresponent si el Banc d'Espanya ja té constància del compliment dels requisits que estableix aquest Reial decret llei, i n'ha d'informar les entitats de pagament afectades abans de concedir-los l'autorització.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori per a les entitats de pagament l'activitat de les quals consisteixi en el servei que recull l'article 1.2.g) de la Llei 16/2009, de 13 de novembre.*

No obstant el que disposa la disposició transitòria primera, les entitats de pagament autoritzades a prestar els serveis de pagament que indica la redacció de l'article 1.2.g) de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, prèvia a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, conserven l'autorització esmentada per prestar els serveis de pagament que preveu l'article 1.2.c) d'aquest Reial decret llei si, com a molt tard el 13 de gener de 2020, el Banc d'Espanya té constància que compleixen els requisits que estableixen l'article 19 d'aquest Reial decret llei i la seva normativa de desplegament.

Disposició transitòria tercera. *Règim transitori per als serveis d'iniciació de pagaments o d'informació sobre comptes.*

Les persones jurídiques que prestin serveis d'iniciació de pagaments o d'informació sobre comptes amb anterioritat al 12 de gener de 2016 poden continuar duent a terme aquestes activitats fins que transcorrin 18 mesos des de l'entrada en vigor del Reglament delegat (UE) 2018/389 de la Comissió, de 27 de novembre de 2017, pel qual es complementa la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a les normes tècniques de regulació per a l'autenticació reforçada de clients i uns estàndards de comunicació oberts, comuns i segurs.

Disposició transitòria quarta. *Règim transitori per a entitats de diners electrònics que disposen d'autorització.*

1. Les entitats de diners electrònics que hagin iniciat la seva activitat d'acord amb la Llei 21/2011, de 26 de juliol, i la seva normativa de desplegament abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, la poden seguir exercint de conformitat amb el que preveu la Llei esmentada, sense necessitat d'obtenir l'autorització que preveu l'article 4 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, en la redacció feta per aquest Reial decret llei, i les seves disposicions de desplegament, durant un màxim de quatre mesos.

2. Les entitats de diners electrònics a què es refereix l'apartat anterior han de presentar davant el Banc d'Espanya dins dels dos mesos posteriors a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei la informació pertinent, a fi que es pugui determinar si les entitats esmentades s'ajusten als requisits que estableixen l'article 4 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, i la seva normativa de desplegament i, en cas que no sigui així, les mesures que s'han d'adoptar per garantir-ne el compliment o si escau retirar l'autorització.

Les entitats de diners electrònics que compleixin els requisits anteriors han de ser autoritzades i inscrites en el Registre especial d'entitats de diners electrònics del Banc d'Espanya, segons el que estableix l'article 4 de la Llei 21/2011, de 26 de juliol. Es prohibeix la prestació de serveis de pagament a les entitats de diners electrònics que no hagin acreditat el compliment d'aquests requisits una vegada transcorregut el termini a què es refereix el paràgraf primer.

3. Les entitats de diners electrònics a què es refereix l'apartat 1 han de rebre automàticament l'autorització i s'han d'inscriure en el registre corresponent si el Banc d'Espanya ja té constància del compliment dels requisits per prestar serveis de pagament de conformitat amb el que estableix aquest Reial decret llei, i n'ha d'informar les entitats de diners electrònics afectades abans de concedir-los l'autorització.

Disposició transitòria cinquena. *Contractes en vigor.*

Els contractes que els proveïdors de serveis de pagament que operin a Espanya tinguin subscrits amb la seva clientela, en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, per a la regulació de les condicions en què ha de tenir lloc la prestació dels serveis de pagament a què es refereix aquest Reial decret llei, continuen sent vàlids una vegada entri en vigor aquesta, sense perjudici de l'aplicació, a partir d'aquest moment, de les disposicions de caràcter imperatiu que siguin més favorables per als consumidors i les microempreses.

Disposició transitòria sisena. *Establiment dels processos necessaris per assegurar el compliment dels límits que estableix l'article 4.1.*

Les empreses que prestin l'activitat que preveu l'article 4.1) disposen d'un termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei per establir els processos interns necessaris que assegurin que no se superen els límits monetaris que estableix la norma esmentada.

Disposició transitòria setena. *Règim transitori per a la resolució de queixes i reclamacions dels usuaris de serveis de pagament.*

Fins a l'entrada en vigor de la llei que preveu la disposició addicional primera de la Llei 7/2017, de 2 de novembre, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2013/11/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2013, relativa a la resolució alternativa de litigis en matèria de consum, el servei de reclamacions del Banc d'Espanya que regula l'article 30 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, ha d'atendre les queixes i reclamacions que presentin els usuaris de serveis de pagament, que estiguin relacionades amb els seus interessos i drets legalment reconeguts, i que derivin de presumptes incompliments, per les entitats reclamades, de la normativa de transparència i protecció de la clientela o de les bones pràctiques i usos financers.

El servei de reclamacions del Banc d'Espanya ha d'ajustar la seva manera de procedir en la resolució de les queixes i reclamacions que presentin els usuaris de serveis de pagament als principis de professionalitat, adequació, imparcialitat, efectivitat i independència organitzativa i funcional.

Disposició transitòria vuitena. *Prohibició d'abús pels proveïdors de serveis de pagament gestors de compte.*

Durant el període anterior a la data de compliment del Reglament delegat (UE) 2018/389 de la Comissió, de 27 de novembre de 2017, pel qual es complementa la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a les normes tècniques de regulació per a l'autenticació reforçada de clients i uns estàndards de comunicació oberts, comuns i segurs, cap proveïdor de serveis de pagament gestor de compte no pot abusar de la situació d'incompliment per impedir o dificultar la utilització de serveis d'iniciació de pagaments i serveis d'informació sobre comptes en relació amb els comptes de la gestió dels quals s'encarregui.

Disposició transitòria novena. *Procediments d'autorització en curs.*

1. Als procediments d'autorització d'entitats de pagament, d'entitats de diners electrònics o d'establiments financers de crèdit híbrids ja iniciats abans de l'entrada en vigor del desplegament reglamentari del títol I els són aplicables les normes que estableixen aquest Reial decret llei, l'article 5 de la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, i les altres disposicions del Reial decret 712/2010, de 28 de maig, de règim jurídic dels serveis de pagament i de les entitats de pagament, que no s'oposin al que disposen aquelles.

2. Als procediments de registre d'entitats prestadores del servei d'informació sobre comptes ja iniciats abans de l'entrada en vigor del desplegament reglamentari del títol I, els és aplicable el que preveuen aquest Reial decret llei, a l'article 5, apartat 1, lletres a), b), e) a h), j), l), n), p) i q) de la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, i les disposicions del Reial decret 712/2010, de 28 de maig, de règim jurídic dels serveis de pagament i de les entitats de pagament, que no s'oposin al que disposen aquelles.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogada la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, així com totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.*

L'article 8 de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de compensació i liquidació de valors, queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Sistemes espanyols reconeguts per aquesta Llei.*

Als efectes del que disposa aquesta Llei, i sense perjudici que es puguin reconèixer nous sistemes en el futur de conformitat amb l'article 4, es consideren i reconeixen com a sistemes espanyols de pagaments i de compensació i liquidació de valors i productes financers derivats els següents:

1. El Sistema Nacional de Compensació Electrònica, gestionat per la Sociedad Española de Sistemas de Pago, Sociedad Anónima, de conformitat amb el que disposa l'article 17 d'aquesta Llei.

2. El sistema de liquidació de valors ARCO, gestionat per la Sociedad de Gestión de los Sistemas de Registro, Compensación y Liquidación de Valores, SA Unipersonal.

3. L'entitat de contrapartida central BME Clearing S.A.U.

4. TARGET 2-Banc d'Espanya (abreujat TARGET 2-BE), sistema de pagaments gestionat pel Banc d'Espanya i component espanyol del sistema de grans pagaments denominats en euros «TARGET 2», gestionat pel Sistema Europeu de Bancs Centrals, incloses les seves connexions amb els altres components nacionals de TARGET 2.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.*

La Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, queda modificada de la manera següent:

Primer. Es modifica l'article 69.1, que passa a tenir la redacció següent:

«1. Queden subjectes al règim de supervisió, inspecció i sanció d'aquesta Llei, pel que fa al compliment d'aquesta Llei i la seva normativa de desplegament, així com de les normes de dret de la Unió Europea que continguin preceptes específicament referits a aquestes, inclòs el Reglament (UE) núm. 2017/1131, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre fons del mercat monetari:

a) Les IIC que preveu l'article 2.1 d'aquesta Llei.

b) Les societats gestores que preveu el títol IV d'aquesta Llei i els seus agents, i s'estén aquesta competència a qualsevol oficina o centre dins o fora del territori espanyol.

c) Els dipositaris d'IIC.

d) Els qui realitzin operacions pròpies de qualsevol dels subjectes anteriors i, en general, les restants persones físiques i jurídiques quan es puguin veure afectades per les normes d'aquesta Llei i les seves disposicions reglamentàries, en particular als efectes de comprovar si infringeixen les reserves d'activitat i denominació que preveu l'article 14.»

Segon. Es modifiquen les lletres a, b, e, n, w, z ter i z septies de l'article 80, que queden redactades en els termes següents:

«a. La falta de remissió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors en el termini que estableixen les normes o que atorga aquesta, de tots els documents, les dades o les informacions que se li hagin de remetre en virtut del que disposen la Llei

i les seves normes de desplegament, així com de les normes de dret de la Unió Europea que continguin preceptes específicament referits a aquestes, o que la Comissió esmentada requereixi en l'exercici de les seves funcions, quan hi hagi un interès d'ocultació o negligència greu atenent la rellevància de la comunicació no feta i la demora en què s'hagi incorregut i quan amb això es dificulti l'apreciació de la solvència de l'entitat o, si s'escau, de la situació patrimonial de les ECR o EICC gestionades.

De la mateixa manera constitueix una infracció molt greu la remissió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors d'informació incompleta o de dades inexactes, no veraces o enganyoses, quan en aquests supòsits la incorrecció sigui rellevant. La rellevància de la incorrecció es determinarà tenint en compte, entre d'altres, els criteris següents: que es puguin conèixer públicament les circumstàncies que permeten influir en l'apreciació del valor del patrimoni i en les perspectives de la institució, en particular els riscos inherents que comporta, i que es pugui conèixer si la institució compleix o no la normativa aplicable.»

«b. La inversió en qualssevol actius diferents dels autoritzats legalment i, si s'escau, en els articles 9 a 16 del Reglament (UE) núm. 2017/1131, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre fons del mercat monetari, o dels permisos pel fullet, el document amb les dades fonamentals per a l'inversor, els estatuts o el reglament de la IIC, sempre que això desvirtuï l'objecte de la IIC, perjudiqui greument els interessos dels accionistes o partícips, o es tracti d'un incompliment reiterat.»

«e. L'incompliment dels límits a la inversió o dels coeficients d'inversió mínima, inclosos, si s'escau, els que contenen els articles 17 i 18 del Reglament (UE) núm. 2017/1131, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre fons del mercat monetari, o de les condicions establertes al fullet, el document amb les dades fonamentals per a l'inversor, els estatuts o el reglament de la IIC, sempre que això desvirtuï l'objecte de la IIC o perjudiqui greument els interessos dels accionistes, partícips i tercers, o es tracti d'un incompliment reiterat.»

«n. L'incompliment per part de les societats gestores de les funcions i obligacions que preveu l'article 46, així com, si s'escau, de les obligacions que contenen els articles 19, 20, 21, 23, 24, 25, 27, 28 i 34 del Reglament (UE) núm. 2017/1131, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre fons del mercat monetari, sempre que comportin un perjudici greu per als partícips o accionistes d'una IIC.»

«w. L'obtenció de l'autorització en virtut d'aquesta Llei, o, si s'escau, del Reglament (UE) núm. 2017/1131, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre fons del mercat monetari, a través de declaracions falses, omissions o per un altre mitjà irregular, o l'incompliment de les condicions presentades per a l'obtenció de l'autorització quan en aquest últim cas es produeixi un perjudici greu per als interessos de partícips o accionistes o es tracti d'una conducta reiterada.»

«z ter. La valoració dels actius propietat de les IIC apartant-se del que estableix la normativa, inclosa, si s'escau, la que contenen els articles 29 a 33 del Reglament (UE) núm. 2017/1131, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre fons del mercat monetari, quan això perjudiqui greument els interessos dels partícips o accionistes, es tracti d'una conducta reiterada o tingui impacte substancial en el valor de liquidació de la IIC.»

«z septies. L'incompliment del que preveu l'article 17, així com, si s'escau, dels articles 26 i 36 del Reglament (UE) núm. 2017/1131, del Parlament Europeu i del

Consell, de 14 de juny de 2017, sobre fons del mercat monetari, sempre que comporti un perjudici greu per als inversors.»

Tercer. Es modifiquen les lletres c, g, t, v, y, z quinques i de l'article 81, que queden redactades en els termes següents:

«c. L'incompliment dels límits a la inversió o dels coeficients d'inversió mínima, inclosos, si s'escau, els que contenen els articles 17 i 18 del Reglament (UE) núm. 2017/1131, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre fons del mercat monetari, quan no s'hagi de qualificar d'infracció molt greu.»

«g. L'incompliment per part de les societats gestores de les funcions i obligacions que preveu l'article 46, així com, si s'escau, de les obligacions que contenen els articles 19, 20, 21, 23, 24, 25, 27, 28 i 34 i 37 del Reglament (UE) núm. 2017/1131, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre fons del mercat monetari, quan no s'hagi de qualificar de falta molt greu.»

«t. La inversió en qualssevol actius diferents dels autoritzats per la normativa aplicable, inclosa, si s'escau, la que contenen els articles 9 a 16 del Reglament (UE) núm. 2017/1131, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre fons del mercat monetari, o dels que permeten el fullet, el document amb les dades fonamentals per a l'inversor, els estatuts, o el reglament de la IIC, quan no s'hagi de qualificar d'infracció molt greu.»

«v. La valoració dels actius propietat de les IIC apartant-se del que estableix la normativa, inclosa, si s'escau, la que contenen els articles 29 a 33 del Reglament (UE) núm. 2017/1131, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre fons del mercat monetari, quan no s'hagi de qualificar d'infracció molt greu.»

«y. L'ús indegut de les denominacions a què es refereixen els articles 14 i 40.7 d'aquesta Llei i normes de desplegament, així com, si s'escau, l'article 6 del Reglament (UE) núm. 2017/1131, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre fons del mercat monetari.»

«z quinques. L'incompliment del que preveuen l'article 17, així com, si s'escau, els articles 26 i 36 del Reglament (UE) núm. 2017/1131, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre fons del mercat monetari, quan no s'hagi de qualificar d'infracció molt greu.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 22/2007, d'11 de juliol, sobre comercialització a distància de serveis financers destinats als consumidors.*

El segon paràgraf de l'article 8 de la Llei 22/2007, d'11 de juliol, sobre comercialització a distància de serveis financers destinats als consumidors, queda redactat en els termes següents:

«Quan sigui aplicable el Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera, les disposicions en matèria d'informació que conté l'article 7.1 d'aquesta Llei, a excepció del que estableix el paràgraf 2, apartats c) a g), el que disposa el paràgraf 3, apartats a), b) i e), i el que inclou el paràgraf 4, apartat b), se substitueixen pel que estableixen l'article 29 del Reial decret llei esmentat i les seves disposicions de desplegament, en els termes que s'hi estableixin.»

Disposició final quarta. *Modificació del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.*

S'afegeix una disposició adicional onzena al text refós de la Llei de societats de capital, amb la redacció següent:

«Disposició adicional onzena. *Dret de separació en institucions financeres.*

No és aplicable l'article 348 bis d'aquesta Llei a les entitats de crèdit; als establiments financers de crèdit; a les empreses de serveis d'inversió a les quals sigui aplicable el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012; a les entitats de pagament, i a les entitats de diners electrònics.»

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, de diners electrònics.*

La Llei 21/2011, de 26 de juliol, de diners electrònics, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Autorització i registre.*

1. Correspon al Banc d'Espanya, amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seva competència, autoritzar la creació de les entitats de diners electrònics, així com l'establiment a Espanya de sucursals de les esmentades entitats autoritzades o domiciliades en un Estat no membre de la Unió Europea. La sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre dins dels tres mesos següents a la recepció o en el moment en què es completi la documentació exigible. L'autorització s'entén desestimada per silenci administratiu si transcorregut aquest termini màxim no s'ha notificat resolució expressa. La denegació de l'autorització s'ha de motivar.

El règim d'autorització de les entitats de diners electrònics s'orienta al manteniment del màxim nivell possible de competència en la prestació de serveis de pagament i el procediment d'autorització està presidit pels principis de celeritat, antiformalista i economia procedimental.

El Banc d'Espanya ha de comunicar a la Secretaria General del Tresor i Finançament Internacional l'obertura del procediment d'autorització, i hi ha d'indicar els elements essencials de l'expedient que s'ha de tramitar, i la finalització d'aquest, així com qualsevol altra informació que es determini reglamentàriament.

2. L'autorització per a la creació d'una entitat de diners electrònics s'ha de denegar:

a) Quan aquesta no tingui procediments de govern corporatiu adequats, inclosa una bona organització administrativa i comptable o de procediments de control intern adequats, que garanteixin la gestió sana i prudent de l'entitat.

A aquests efectes, les entitats de diners electrònics han de disposar, en condicions proporcionades al caràcter, l'escala i la complexitat de les seves activitats, d'una estructura organitzativa adequada, amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents, així com de procediments eficaços d'identificació, gestió, control i comunicació dels riscos a què estiguin o puguin estar exposats, juntament amb mecanismes adequats de control intern, inclosos procediments administratius i comptables sòlids. Aquests mètodes, procediments i mecanismes han de ser exhaustius i proporcionats a la naturalesa, l'escala i la complexitat de l'activitat duta a terme per l'entitat.

b) Si, atenant la necessitat de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat, no es considera adequada la idoneïtat dels accionistes o socis que hi hagin de tenir una participació significativa.

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per participació significativa en una entitat de diners electrònics espanyola la que assoleixi, de manera directa o indirecta, almenys el 10 per cent del capital o dels drets de vot de l'entitat, i les que, sense arribar al percentatge assenyalat, permetin exercir una influència notable en l'entitat. Es pot determinar reglamentàriament quan s'ha de presumir que una persona física o jurídica pot exercir una influència notable.

La idoneïtat s'ha d'apreciar en funció de:

1r L'honorabilitat comercial i professional dels accionistes o socis de conformitat amb l'article 30 del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit. Aquesta honorabilitat es presumeix quan els accionistes o socis siguin administracions públiques;

2n Els mitjans patrimonials de què disposen els accionistes o socis esmentats per atendre els compromisos assumits;

3r La falta de transparència en l'estructura del grup al qual eventualment pugui pertànyer l'entitat, o l'existència de greus dificultats per inspeccionar o obtenir la informació necessària sobre l'acompliment de les seves activitats.

c) Quan els seus administradors i directors generals responsables de la gestió i de la prestació dels serveis de l'entitat no tinguin l'honorabilitat comercial i professional requerida de conformitat amb l'article 30 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, o no tinguin l'experiència o els coneixements mínims necessaris.

d) Hi hagi vincles estrets, segons es defineixen en l'article 4, apartat 1, punt 38, del Reglament (UE) 575/2013, entre l'entitat de diners electrònics i altres persones físiques o jurídiques, que obstaculitzin l'exercici efectiu de les funcions de supervisió.

e) Quan el bon exercici de la supervisió de l'entitat per part del Banc d'Espanya es vegi obstaculitzat per la normativa vigent en un Estat no membre de la Unió Europea que sigui aplicable a una o diverses de les persones físiques o jurídiques amb què l'entitat de diners electrònics mantingui vincles estrets o a conseqüència de la dita reglamentació.

f) Quan incompleixi els requisits de capital mínim o els altres que reglamentàriament s'estableixin per a l'autorització de les entitats de diners electrònics.

g) La informació i les proves que acompanyin la sol·licitud no obtinguin una valoració favorable respecte del compliment de tots els requisits que estableix aquesta Llei o el seu desplegament reglamentari per a l'autorització de les entitats de diners electrònics.

3. Una vegada obtinguda l'autorització i després de la seva inscripció en el Registre Mercantil, les entitats de diners electrònics, abans de començar les activitats, han de quedar inscrites en el Registre especial d'entitats de diners electrònics que s'ha de crear al Banc d'Espanya. En aquest Registre han de figurar, a més de les entitats de diners electrònics autoritzades, els seus agents i sucursals. S'hi han de fer constar les activitats per a les quals s'hagi autoritzat cada entitat de diners electrònics. El Registre ha de ser públic, accessible a través d'Internet i s'ha d'actualitzar periòdicament.

4. L'autorització d'entitats de diners electrònics amb forma societària requereix que la seva administració central, el seu domicili social i una part de les seves activitats de prestació de serveis de pagament es trobin a Espanya.

5. Reglamentàriament es pot establir el règim jurídic aplicable a la creació i condicions d'exercici de l'activitat de les entitats de diners electrònics, i, en particular,

les exigències de fons propis i garanties, d'acord amb les previsions que conté aquesta Llei.

6. Els requisits exigibles per a l'autorització ho són també, en els termes que s'indiquin reglamentàriament per conservar-la.»

Dos. L'apartat 5 de l'article 5 passa a tenir la redacció següent:

«5. El Banc d'Espanya és competent per acordar la revocació.»

Tres. Cinc. Es fa una redacció nova de l'article 10 en el sentit següent:

«Article 10. *Comptabilitat i auditoria.*

1. Es faculta el titular del Ministeri d'Economia i Empresa per establir i modificar les normes de comptabilitat i els models dels estats financers públics i reservats de les entitats de diners electrònics, i disposar la freqüència, la forma i el termini amb què les dades corresponents les han de subministrar al Banc d'Espanya i les han de fer públiques amb caràcter general les mateixes entitats. En l'exercici d'aquesta facultat, per al qual es pot habilitar el Banc d'Espanya, no hi ha més restriccions que l'exigència que els criteris de publicitat siguin homogenis per a totes les entitats de diners electrònics.

2. Les entitats de diners electrònics han de sotmetre els seus comptes anuals a l'auditoria de comptes que preveu l'article 1.2 de la Llei 22/2015, de 20 de juliol, d'auditoria de comptes, de conformitat amb el que preveu la seva disposició addicional primera.

3. És aplicable als auditors de les entitats de pagament el que disposa la disposició addicional setena de la Llei 22/2015. L'obligació d'informar que s'hi s'estableix s'entén referida al Banc d'Espanya.

4. Pel que fa a l'obligació d'informar separatament en la memòria dels comptes anuals, dels actius, passius, ingressos i despeses corresponents a les diferents activitats exercides per les entitats de diners electrònics, aquesta obligació s'ha d'observar respecte de les partides corresponents a l'emissió de diners electrònics, a la prestació de serveis de pagament no vinculats a l'emissió i a les restants activitats, de forma que els tres grups d'activitats apareguin clarament identificats.»

Quatre. S'afegeix un article 16 bis amb el contingut literal següent:

«Article 16 bis. *Accés a comptes oberts en entitats de crèdit.*

Les entitats de diners electrònics tenen accés als serveis de comptes de pagament de les entitats de crèdit de manera objectiva, no discriminatòria i proporcionada. L'accés esmentat ha de ser prou ampli per permetre que les entitats de diners electrònics prestin serveis de pagament sense obstacles i amb eficiència.

En cas de denegació per una entitat de crèdit de la sol·licitud d'obertura d'un compte de pagament per part d'una entitat de diners electrònics o de la resolució unilateral per una entitat de crèdit del contracte marc d'una entitat de diners electrònics, l'entitat de crèdit ha de remetre de manera immediata al Banc d'Espanya i a l'entitat de diners electrònics la decisió degudament motivada i basada, en particular, en una anàlisi dels riscos específics de l'entitat de diners electrònics concreta de què es tracti o en la falta d'adequació als criteris objectius, no discriminatoris i proporcionats que l'entitat de crèdit hagi fet públics de manera prèvia i general.»

Cinc. S'afegeix una disposició addicional primera amb el contingut literal següent:

«Disposició addicional primera. *Aplicació a les entitats de diners electrònics de determinats preceptes del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera.*

1. Sense perjudici del que disposa aquesta Llei, els articles 10 a 13 i 22 a 27 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres

mesures urgents en matèria financera, i la seva normativa de desplegament s'apliquen a les entitats de diners electrònics.

2. Les entitats de diners electrònics poden distribuir i reemborsar diners electrònics per intermediació de persones físiques o jurídiques que actuïn en el seu nom. Quan les entitats de diners electrònics distribueixin diners en altres estats membres de la Unió Europea contractant aquestes persones físiques o jurídiques, se'ls apliquen els articles, 22 i 27 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera, i la seva normativa de desplegament.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, les entitats de diners electrònics no han d'emetre diners electrònics per intermediació d'agents. Les entitats de diners electrònics estan autoritzades per prestar els serveis de pagament a què es refereix l'article 8, apartat 1, lletra a), d'aquesta Llei, per intermediació d'agents únicament si es compleixen les condicions que recull l'article 23 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera.»

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 10/2014, de 26 de juny:

U. L'apartat 1 de l'article 12 queda redactat de la manera següent:

«1. Les entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea poden efectuar a Espanya, bé mitjançant l'obertura d'una sucursal, bé en règim de lliure prestació de serveis, les activitats que gaudeixin de reconeixement mutu dins de la Unió Europea recollides a l'annex d'aquesta Llei. A aquest efecte, l'autorització, els estatuts i el règim jurídic a què estigui sotmesa l'entitat l'han d'habilitar per exercir les activitats que vulgui dur a terme. Tots els centres d'activitat establerts en territori espanyol per una mateixa entitat de crèdit l'administració central de la qual es trobi en un altre Estat membre es consideren una única sucursal.»

Dos. S'afegeix un tercer apartat a l'article 61 amb el contingut literal següent:

«3. En l'exercici de la seva tasca supervisora sobre entitats de crèdit autoritzades a Espanya i controlades per una entitat de crèdit supervisada sobre una base consolidada per una altra autoritat competent d'un Estat membre de la Unió Europea, el Banc d'Espanya ha de sol·licitar al supervisor sobre una base consolidada corresponent la informació relativa a l'aplicació de mètodes i metodologies que estableixen aquesta Llei i el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, que pugui estar prèviament a disposició del supervisor sobre una base consolidada.»

Tres. S'introdueixen tres lletres noves al final de l'article 92, amb el contingut literal següent:

«z) La realització d'actes o operacions amb incompliment de les obligacions que preveuen les normes que indica l'article 71.3 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera, sempre que, pel nombre d'afectats, la reiteració de la conducta o els efectes sobre la confiança de la clientela i l'estabilitat del sistema financer, aquests incompliments es puguin considerar especialment rellevants;

aa) La prestació reiterada i amb caràcter professional d'algun dels serveis de pagament que assenyalava l'article 1.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera,

sense tenir la condició de proveïdor de servei de pagament, així com l'ús d'alguna de les denominacions reservades a aquests sense haver estat autoritzada o registrada.

ab) L'incompliment del deure de confidencialitat i custòdia sobre les dades obtingudes per un proveïdor de serveis de pagament dels que assenyalava l'article 5.1 en la prestació de qualsevol dels serveis de pagament a què es refereix l'article 1.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera, llevat que, pel nombre d'afectats o per la importància de la informació, aquests incompliments es puguin considerar poc rellevants.»

Quatre. S'introdueixen tres lletres noves al final de l'article 93, amb el contingut literal següent:

«v) la realització d'actes o operacions amb incompliment de les obligacions que assenyalen les normes que indica l'article 71.3 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera, si no es donen les circumstàncies que descriu l'article 92.z), llevat que aquests fets tinguin caràcter ocasional o aïllat;

w) la no remissió al Banc d'Espanya de les dades o els documents que se li hagin de remetre o que aquest requereixi en l'exercici de les seves funcions de supervisió en aplicació del que preveuen les normes que indica l'article 71.3 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera, o la seva remissió incompleta o inexacta. Als efectes d'aquesta lletra, s'entén, així mateix, com a falta de remissió, la remissió extemporània fora del termini que preveu la norma corresponent o del termini que concedeix l'òrgan competent quan s'efectua, si s'escau, el requeriment oportú;

x) L'incompliment del deure de confidencialitat i custòdia sobre les dades obtingudes per un proveïdor de serveis de pagament dels que assenyalava l'article 5.1 en la prestació de qualsevol dels serveis de pagament a què es refereix l'article 1.2 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera, sempre que això no comporti una infracció molt greu de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior.»

Cinc. Se suprimeix, en el primer paràgraf de l'article 97.1, la referència «de crèdit», i es modifica el número 2n de l'article 97.1.a), que queda amb la redacció següent:

«2n De fins al 10% del volum de negocis net anual total, inclosos els ingressos bruts procedents d'interessos a percebre i ingressos assimilats, els rendiments d'accions i altres valors de renda fixa o variable, i les comissions o els corretatges a cobrar de conformitat amb l'article 316 del Reglament (UE) núm. 575/2013, que hagi fet l'entitat en l'exercici anterior; o de fins a 10.000.000 d'euros, si aquell percentatge és inferior a aquesta última xifra, quan es tracti d'entitats de crèdit, o de les que facin sense autorització activitats reservades a qualssevol entitats supervisades pel Banc d'Espanya.

De fins al 10% dels recursos propis de l'entitat en l'exercici anterior; o una multa de fins a 1.000.000 d'euros, si aquell percentatge és inferior a aquesta xifra, quan es tracti d'entitats supervisades pel Banc d'Espanya diferents de les entitats de crèdit, o de les altres que, sense estar autoritzades, utilitzin denominacions reservades a les entitats de crèdit.

Si l'entitat infractora és una filial d'una altra empresa, s'han de tenir en consideració, a fi de determinar l'import de la multa, els recursos propis de l'empresa matriu en l'exercici anterior.»

Sis. Se suprimeix, en el primer paràgraf de l'article 98.1, la referència «de crèdit», i es modifica la lletra b) de l'article 98.1, que queda amb la redacció següent:

«b) De fins al 5% del volum de negocis net anual total, inclosos els ingressos bruts procedents d'interessos a percebre i ingressos assimilats, els rendiments d'accions i altres valors de renda fixa o variable, i les comissions o els corretatges a cobrar de conformitat amb l'article 316 del Reglament (UE) núm. 575/2013 que hagi fet l'entitat en l'exercici anterior; o de fins a 5.000.000 d'euros, si aquell percentatge és inferior a aquesta última xifra, quan es tracti d'entitats de crèdit, o de les que facin sense autorització activitats reservades a qualssevol entitats supervisades pel Banc d'Espanya.

De fins al 5% dels recursos propis de l'entitat en l'exercici anterior; o una multa de fins a 500.000 d'euros, si aquell percentatge és inferior a aquesta xifra, quan es tracti d'entitats supervisades pel Banc d'Espanya diferents de les entitats de crèdit, o de les altres que, sense estar autoritzades, utilitzin denominacions reservades a les entitats de crèdit.

Quan l'entitat infractora sigui una filial d'una empresa matriu, s'han de tenir en consideració, als efectes de determinar l'import de la multa, els recursos propis de l'empresa matriu en l'exercici anterior.»

Set. Es modifica l'article 99.1, que queda redactat així:

«1. Per la comissió d'infraccions lleus, cal imposar a l'entitat infractora una multa que pot ser, segons el parer de l'òrgan competent per resoldre:

a) Del tant al doble de l'import dels beneficis derivats de la infracció, quan aquests beneficis es puguin quantificar; o

b) De fins a l'1% del volum de negocis net anual total, inclosos els ingressos bruts procedents d'interessos a percebre i ingressos assimilats, els rendiments d'accions i altres valors de renda fixa o variable, i les comissions o els corretatges a cobrar de conformitat amb l'article 316 del Reglament (UE) núm. 575/2013 que hagi fet l'entitat en l'exercici anterior; o una multa de fins a 1.000.000 d'euros, si aquell percentatge es inferior a aquesta última xifra, quan es tracti d'entitats de crèdit, o de les que facin sense autorització activitats reservades a qualssevol entitats supervisades pel Banc d'Espanya.

De fins a l'1% del dels recursos propis de l'entitat en l'exercici anterior; o una multa de fins a 100.000 euros, si aquell percentatge és inferior a aquesta xifra, quan es tracti d'entitats supervisades pel Banc d'Espanya diferents de les entitats de crèdit, o de les altres que, sense estar autoritzades, utilitzin denominacions reservades a les entitats de crèdit.

Si l'entitat infractora és una filial d'una empresa matriu, s'han de tenir en consideració, als efectes de determinar l'import de la multa, els recursos propis de l'empresa matriu en l'exercici anterior.»

Vuit. Es modifica l'article 102.1, que queda redactat així:

«Article 102. Sancions als qui exerceixin càrrecs d'administració o de direcció per la comissió d'infraccions lleus.

1. Independentment de la sanció que, si s'escau, correspongui imposar a l'entitat de crèdit infractora per la comissió d'infraccions lleus, es pot imposar una multa per un import de fins a 500.000 euros a cadascuna de les persones que, exercint-hi càrrecs d'administració o direcció, de fet o de dret, siguin responsables de la infracció.

A més de la sanció que preveu el paràgraf anterior, es pot imposar com a mesura accessòria l'amonestació privada.»

Nou. Es fa una redacció nova dels apartats 5, 6 i 7 de l'article 115, amb el contingut literal següent:

«5. Les sancions i amonestacions per infraccions molt greus i greus s'han de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat» una vegada que siguin fermes en la via administrativa. La publicació ha d'incloure, almenys, informació sobre el tipus i la naturalesa de la infracció i la identitat de les persones responsables d'aquesta.

6. En relació amb el que preveu l'apartat anterior, excepcionalment, el Banc d'Espanya pot endarrerir la publicació fins al moment en què deixin d'existir els motius que justifiquin aquest retard, o bé publicar la sanció imposada de manera anònima, quan al seu criteri es produeixi alguna de les circumstàncies següents:

a) Quan la sanció s'imposi a una persona física i, després d'una avaluació prèvia, la publicació de les dades personals sigui desproporcionada.

b) Quan la publicació pugui posar en perill l'estabilitat dels mercats financers o una investigació penal en curs.

c) Quan la publicació pugui causar un dany desproporcionat a les entitats o persones físiques implicades, en la mesura en què es pugui determinar el dany.

7. Les sancions i amonestacions per infraccions molt greus i greus s'han de publicar així mateix a la pàgina web del Banc d'Espanya, en un termini màxim de 15 dies hàbils des que la sanció o l'amonestació sigui ferma en via administrativa, amb el contingut de la informació a què es fa referència en l'apartat 5, i es poden adoptar les mesures que inclou l'apartat 6 en els supòsits previstos.

Quan s'interposi recurs en via judicial contra la decisió d'imposar una sanció o una mesura, el Banc d'Espanya també ha de publicar immediatament al seu lloc web oficial aquesta informació, així com qualsevol informació posterior relativa al resultat d'aquest recurs. A més, també s'ha de publicar qualsevol decisió que anul·li o condoni una decisió prèvia d'imposar una sanció o mesura.

El Banc d'Espanya ha de mantenir publicada tota la informació a què es refereixen els apartats anteriors al seu lloc web oficial durant cinc anys, com a mínim, després de la seva publicació.»

Deu. S'afegeix un capítol V al títol IV a la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL V

Comunicació d'infraccions

Article 119. *Tipus i canal per a les comunicacions.*

1. Qualsevol persona que disposi de coneixement o sospita fundada d'incompliment de les obligacions en matèria de supervisió prudencial d'entitats de crèdit que preveuen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament, sempre que les prevegi la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny, o el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, ho pot comunicar al Banc d'Espanya en la forma i amb les garanties que estableix aquest article.

2. Les comunicacions s'han de presentar per qualsevol via que permeti la constància fefaent de la identitat del comunicant i de la seva presentació davant el Banc d'Espanya.

3. Mitjançant la publicació a la seva pàgina web, el Banc d'Espanya ha de facilitar la informació bàsica sobre el procediment de comunicació d'infraccions, en particular sobre les mesures de protecció de la identitat del comunicant.

Article 120. *Contingut mínim de les comunicacions.*

1. Les comunicacions a què es refereix l'article anterior han d'incloure la identificació de la persona que les formula i presentar elements fàctics dels quals raonablement derivi, almenys, una sospita fundada d'infracció.

2. Una vegada rebuda la comunicació, el Banc d'Espanya ha de fer les comprovacions corresponents per determinar si hi ha o no una sospita fundada d'infracció i la seva rellevància disciplinària.

3. Quan la incoació del procediment sancionador s'hagi sol·licitat expressament en la comunicació, el Banc d'Espanya ha d'informar la persona que envia la comunicació de l'inici, si s'escau, d'un procediment sancionador. Si després de la comunicació s'inicia un procediment sancionador a partir dels fets comunicats, el Banc d'Espanya n'ha d'informar de l'inici el comunicant. La comunicació no atorga per si mateixa la condició d'interessat en el procediment sancionador a la persona comunicant.

4. El Banc d'Espanya també ha d'informar, si s'escau, de la remissió dels fets a altres autoritats, dins o fora d'Espanya.

Article 121. *Garanties de confidencialitat.*

1. El Banc d'Espanya ha de disposar de mecanismes que garanteixin la confidencialitat de la identitat del comunicant i de la informació comunicada. Les comunicacions rebudes no tenen valor probatori i no es poden incorporar directament a diligències administratives o judicials.

2. Qualsevol transmissió de la comunicació, dins o fora del Banc d'Espanya, s'ha de fer sense revelar, directament o indirectament, les dades personals del comunicant, ni de les persones incloses en la comunicació, excepte en els casos següents:

a) Quan les dades personals de la persona presumptament infractora o de tercers diferents del comunicant siguin necessàries per a la realització d'actuacions prèvies, la iniciació, instrucció i resolució d'un procediment administratiu sancionador, o bé d'un procés judicial.

b) Quan les dades personals del comunicant les requereixi expressament un òrgan judicial de l'ordre penal en el curs de diligències d'investigació o procés penal. Aquestes dades tenen un nivell de protecció mínim equivalent al de les persones objecte d'investigació o de sanció per part de l'òrgan competent.

c) Quan les dades personals incloses en la comunicació siguin necessàries a autoritats equivalents a autoritats nacionals competents en l'àmbit de la Unió Europea, previ compliment dels requisits que estableixen les normes europees o nacionals que hi siguin aplicables, o d'estats tercers, sempre que el nivell de protecció de la confidencialitat de les dades personals sigui equivalent al vigent a Espanya.

d) Quan així ho permeti la normativa de protecció de dades.

Article 122. *Protecció en l'àmbit laboral i contractual.*

1. La comunicació d'alguna de les infraccions a què es refereix l'article 119:

a) No constitueix violació o incompliment de les restriccions sobre divulgació d'informació imposades per via contractual o per qualsevol disposició legal, reglamentària o administrativa que puguin afectar la persona comunicant, les persones estretament vinculades amb aquesta, les societats que administri o de les quals sigui titular real.

b) No constitueix infracció de cap tipus en l'àmbit de la normativa laboral per part de la persona comunicant, ni en pot derivar un tracte injust o discriminatori per part de l'ocupador.

c) No genera cap dret de compensació o indemnització a favor de l'empresa a la qual presta serveis la persona comunicant o d'un tercer, encara que s'hagi pactat l'obligació de comunicació prèvia a l'empresa esmentada o a un tercer.

2. El Banc d'Espanya ha d'informar de manera pràctica i precisa el comunicant sobre les vies de recurs i els procediments disponibles en dret per a la protecció davant possibles perjudicis que puguin derivar d'alguna de les situacions que preveu l'apartat anterior. Així mateix, ha de prestar assistència efectiva informant el comunicant dels seus drets, i ha d'emetre, si s'escau, la certificació corresponent de la seva condició de denunciant per fer-la efectiva davant els tribunals de justícia. Igualment, ha de disposar els mitjans necessaris per assistir la persona comunicant que ho requereixi davant riscos reals derivats de la comunicació, que han d'incloure, en particular, l'acreditació de l'existència, el contingut i el valor material que hagi pogut derivar de la comunicació.»

Disposició final setena. *Modificació de la Llei 5/2015, de 27 d'abril, de foment del finançament empresarial.*

La Llei 5/2015, de 27 d'abril, de foment del finançament empresarial, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 1 de l'article 9, amb el contingut literal següent:

«No obstant això, l'autorització dels establiments financers de crèdit híbrids a què es refereix l'article 11 la concedeix el Banc d'Espanya, amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seva competència, de conformitat amb el procediment que es prevegi reglamentàriament.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 11, que passa a tenir el contingut literal següent:

«1. Les empreses que es vulguin constituir com a establiments financers de crèdit i, al seu torn, prestar serveis de pagament, requereixen una única autorització específica que les faculti per a l'exercici de les seves activitats i que correspon al Banc d'Espanya amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seva competència. Una vegada atorgada l'autorització, tenen la consideració d'entitats de pagament híbrides.

Així mateix, les empreses que es vulguin constituir com a establiments financers de crèdit, i, al seu torn, emetre diners electrònics, requereixen una única autorització específica que les faculti per a l'exercici de les seves activitats i que correspon al Banc d'Espanya amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seva competència. Una vegada atorgada l'autorització, tenen la consideració d'entitats de diners electrònics.»

Disposició final vuitena. *Modificació de la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió.*

La Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, queda modificada de la manera següent:

U. La lletra e) article 1.2 queda modificada de la manera següent:

«e) Les sucursals a Espanya d'entitats que estiguin establertes fora de la Unió Europea, de conformitat amb les condicions específiques que estableix aquesta Llei.»

Dos. El paràgraf segon de l'article 53.1.a) queda modificat de la manera següent:

«Amb la finalitat d'assolir aquest nivell, el FROB ha de recaptar, almenys anualment, contribucions ordinàries de les entitats i de les sucursals a Espanya d'entitats establertes fora de la Unió Europea de conformitat amb els criteris següents:»

Tres. L'apartat 2 de l'article 64 queda redactat de la manera següent:

«2. Per tal que el FROB pugui assolir els objectius i els principis de la resolució, establerts en els articles 3 i 4, en l'exercici de les facultats administratives generals que recull l'apartat anterior i de les restants que preveu aquesta Llei, no són aplicables les limitacions i altres requisits exigits en el text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, ni en la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils, ni en la legislació aplicable a les cooperatives de crèdit, en relació amb les operacions d'augment i reducció de capital, de conversió d'instruments de capital o de recapitalització interna, modificacions estructurals o qualsevol altra operació necessària per a l'aplicació dels instruments i les mesures que preveu aquesta Llei. Tampoc no és necessària l'elaboració dels informes preceptius que les normes referides puguin preveure.»

Disposició final novena. *Modificació del text refós de la Llei del mercat de valors, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre.*

El text refós de la Llei del mercat de valors, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat 7 de l'article 85, que passa a tenir la redacció següent:

«7. La CNMV ha de notificar a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats (AEVM) i altres autoritats competents de conformitat amb els articles 244 i 245 bis les dades detallades de les limitacions de posicions exactes que té intenció de fixar de conformitat amb el mètode de càlcul que estableix l'AEVM en virtut dels apartats 1 i 2 i dels sistemes de control de les posicions referides en l'apartat 4.»

Dos. Es modifica l'apartat 5 de l'article 86 i s'introdueix un nou apartat 6 a l'article esmentat en els termes següents:

«5. Als efectes del compliment de les obligacions de comunicació que preveu aquest article, les empreses de serveis i activitats d'inversió o els organismes rectors del mercat que gestionin un centre de negociació han de classificar les persones que mantinguin posicions en un derivat sobre primeres matèries, un dret d'emissió o un derivat, en les categories i de conformitat amb els criteris que es determinin reglamentàriament.

6. Reglamentàriament es poden desplegar les obligacions que preveu aquest article.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 142 en els termes següents:

«1. Les empreses de serveis i activitats d'inversió a què es refereix l'article 143.1.b) que executin ordres d'inversors relatives a instruments financers els poden mantenir per compte propi sempre que es compleixin les condicions següents:

- a) Que aquestes posicions derivin únicament de la impossibilitat de l'empresa d'inversió de complir les ordres precises rebudes de clients,
- b) que el valor total de mercat de les posicions no superi el 15 per cent del capital inicial de l'empresa,

c) que l'empresa satisfaci els requisits que estableixen els articles 92 a 95 i la part quarta del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, i

d) que les posicions tinguin un caràcter fortuït i provisional i estiguin estrictament limitades al temps necessari per realitzar la transacció de què es tracti.»

Quatre. Es modifica l'apartat 3 de l'article 143 en els termes següents:

«3. Les agències de valors són les empreses de serveis d'inversió que professionalment només poden operar per compte d'altri, amb representació o sense. Poden efectuar els serveis d'inversió i els serveis auxiliars que preveuen els articles 140 i 141, respectivament, a excepció dels que preveuen l'article 140.1.c) i f), i l'article 141.b).»

Cinc. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 145 en els termes següents:

1. Es modifiquen les lletres a), c) i d) de l'apartat 1 en els termes següents:

«a) Els articles 182.1 i 2, 183.1 i 2, 193, 194, 195, 195 bis, 196, 196 bis d'aquesta Llei i els articles 27, 30, 31, 32, 33, 34, 38, 40 i 43 del Reial decret llei 21/2017, de 29 de desembre,»

«c) els articles 69, 164, 168, 170, 171 i 173 d'aquesta Llei i els articles 25 i 37 del Reial decret llei 21/2017, de 29 de desembre,

d) els articles 197 i 276 bis a 276 sexies d'aquesta Llei; i».

2. Es modifica la lletra a) de l'apartat 2 en els termes següents:

«a) Els articles 139.2, 193.2.a), b), c), d), e) f) i h), 193.3.b), d) i e), 194, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 208 bis, 208 ter, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215 216, 217, 218, 219, 220 bis, 220 ter, 220 quater, 220 quinquies, i 220 sexies d'aquesta Llei; i»,

3. Es modifiquen les lletres a), b), c) i d) de l'apartat 3 en els termes següents:

«a) Els articles 182.1 i 2, 183.1 i 2, l'article 193.2.a), b), c), d) i e) i l'article 194,

b) els articles 208 a 220 sexies,

c) els articles 146, 147 i 221.1.b),

d) els articles 197, 276 bis a 276 sexies i el títol VIII d'aquesta Llei.»

Sis. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 171 en els termes següents:

«2. Quan una empresa d'un tercer país es proposi prestar a Espanya serveis o activitats d'inversió, amb serveis auxiliars o sense, a clients detallistes o als clients professionals a què es refereix l'article 206 d'aquesta Llei, ha d'establir una sucursal a Espanya i sol·licitar a la CNMV, en cas que es tracti d'una empresa de serveis i activitats d'inversió, o al Banc d'Espanya, en cas que es tracti d'una entitat de crèdit, l'autorització corresponent, en els termes i les condicions que preveuen, per a les empreses de serveis i activitats d'inversió, l'article 173 d'aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament i, per a les entitats de crèdit, l'article 13 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i les seves disposicions de desplegament.»

Set. Es modifica la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 187 en els termes següents:

«b) El que disposen els articles 184, 184 bis, 185 i 185 bis també és aplicable als membres de l'òrgan d'administració i d'alta direcció d'entitats dominants de les

empreses de serveis i activitats d'inversió que esmenta l'apartat 1, quan l'entitat dominant sigui una societat financera de cartera o una societat financera mixta de cartera.»

Vuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 188 en els termes següents:

«1. Les empreses de serveis i activitats d'inversió previstes a l'article 187.1 anterior que siguin significatives i les seves entitats dominants han de constituir un comitè de nomenaments i un comitè de remuneracions, integrats per membres de l'òrgan d'administració que no exerceixin funcions executives en l'entitat. El comitè de nomenaments ha d'establir un objectiu de representació equilibrada per al sexe menys representat en l'òrgan d'administració i ha d'elaborar orientacions sobre com assolir aquest objectiu.»

Nou. Es modifica l'apartat 3 de l'article 207 en els termes següents:

«3. Les empreses que prestin serveis i activitats d'inversió autoritzades per executar ordres a compte de tercers, negociar per compte propi o rebre i transmetre ordres poden dur a terme aquestes operacions i els serveis auxiliars directament relacionats amb aquestes, amb les entitats que assenyalen els apartats anteriors sense necessitat de complir les obligacions que estableixen els articles 208, 208 ter, 209.2, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220 bis a 220 sexies, 221 i 222 a 224, sempre que aquelles entitats siguin informades prèviament d'això i no sol·licitin expressament que se'ls apliquin.»

Deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 213 en els termes següents:

«1. Quan presti serveis d'assessorament en matèria d'inversions o de gestió de carteres, l'empresa de serveis d'inversió ha d'obtenir la informació necessària sobre els coneixements i l'experiència del client o possible client en l'àmbit d'inversió corresponent al tipus concret de producte o servei, la seva situació financera, inclosa la seva capacitat per suportar pèrdues, i els seus objectius d'inversió, inclosa la seva tolerància al risc, amb la finalitat que l'empresa li pugui recomanar els serveis d'inversió i instruments financers que siguin idonis per a ell i que, en particular, s'ajustin millor al seu nivell de tolerància al risc i la seva capacitat per suportar pèrdues.»

Onze. Es modifica la lletra c) de l'apartat 3 de l'article 217 en els termes següents:

«c) Els instruments financers de deute que recull l'annex.a).2n) que al seu torn siguin passius admissibles per a la recapitalització interna d'acord amb el que s'estableix a la secció 4a del capítol VI de la Llei 11/2015, de 18 de juny.»

Dotze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 220 quater en els termes següents:

«1. Quan presti el servei de gestió de carteres, l'empresa de serveis i activitats d'inversió no ha d'acceptar ni retenir honoraris, comissions o altres beneficis monetaris o no monetaris abonats o proporcionats per un tercer o per una persona que actuï a compte d'un tercer en relació amb la prestació del servei als clients.»

Tretze. Es modifiquen els articles 225 a 231, que passen a tenir el contingut següent:

«Article 225. *Autoritat competent.*

1. La CNMV és l'autoritat competent per a l'aplicació del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.

2. La persona titular del Ministeri d'Economia i Empresa i, amb la seva habilitació expressa, la CNMV, poden adoptar les normes de desplegament i execució que siguin necessàries per al compliment del Reglament (UE)

núm. 596/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, i la resta de les disposicions vigents en matèria d'abús de mercat.

3. No obstant això, es faculta expressament la CNMV a desenvolupar totes les qüestions per a les quals el Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, sobre l'abús de mercat, habilita expressament l'autoritat competent. En concret, la CNMV pot determinar quines són les pràctiques de mercat acceptades, de conformitat amb el que disposa l'article 13 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, sobre l'abús de mercat, mitjançant la seva aprovació per la circular corresponent.

Article 226. Difusió pública per emissors d'informació privilegiada.

Els emissors de valors o instruments financers que siguin objecte de negociació en un mercat regulat espanyol, o respecte dels quals s'hagi sol·licitat l'admissió a negociació, han de comunicar tan aviat com sigui possible a la CNMV, que ha de procedir a fer-la pública a la seva pàgina web, la informació privilegiada que la concerneixi directament a què es refereix l'article 17 del Reglament (UE) núm. 596/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.

Article 227. Difusió pública per emissors d'altra informació rellevant.

Els emissors de valors o instruments financers que siguin objecte de negociació en un mercat regulat han de comunicar també a la CNMV, que igualment ha de procedir a fer-les públiques a la seva pàgina web, les restants informacions de caràcter financer o corporatiu relatives al mateix emissor o als seus valors o instruments financers que qualsevol disposició legal o reglamentària els obligui a fer públiques a Espanya o que considerin necessari, pel seu interès especial, difondre entre els inversors.

Article 228. Manera i termes per a la publicació d'informació privilegiada i altra informació rellevant.

1. La CNMV pot determinar la manera i els termes en què s'han de publicar a través de la seva pàgina web les informacions a què es refereixen els articles anteriors. En tot cas, quan es faci pública informació privilegiada, s'ha de fer constar expressament aquesta condició i a la pàgina web de la CNMV s'ha de presentar la informació esmentada de manera separada de qualssevol altres informacions comunicades per emissors.

2. Els SMN i els SOC han de disposar de mitjans tècnics que garanteixin la difusió pública de la informació privilegiada que els comuniquin emissors de valors o instruments financers que siguin objecte de negociació en aquests o respecte dels quals s'hagi sol·licitat l'admissió a negociació. Els mitjans tècnics esmentats també es poden utilitzar en relació amb la restant informació de caràcter financer o corporatiu que aquests emissors hagin de difondre entre els inversors.

Article 229. Retard de la difusió d'informació privilegiada.

L'emissor o el participant del mercat de drets d'emissió que, en el marc del que preveu l'article 17.4 del Reglament (UE) núm. 596/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, decideixi endarrerir la difusió d'informació privilegiada, no està obligat a remetre la justificació de la concurrència de les condicions que permeten aquest retard quan en faci la comunicació preceptiva a la CNMV, llevat que aquesta ho sol·liciti expressament.

Article 230. Operacions efectuades per persones amb responsabilitats de direcció i persones estretament vinculades.

1. L'obligació de notificació de les operacions a què es refereix l'article 19.1 del Reglament (UE) núm. 596/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril

de 2014, neix quan, dins d'un any natural, la suma sense compensacions de totes les operacions assoleixi la xifra de 20.000 euros. A partir d'aquesta primera comunicació, els subjectes obligats han de comunicar totes i cadascuna de les operacions subsegüents efectuades esmentades en aquest article.

2. En relació amb el que disposa l'article 19.3, últim paràgraf, del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, les operacions a què es refereix l'article 19.1 del Reglament esmentat, que hagin estat notificades per les persones amb responsabilitats de direcció en emissors que hagin sol·licitat l'admissió dels seus instruments financers en un mercat regulat o admesos a negociació en un mercat regulat, així com les operacions notificades per les persones estretament vinculades amb aquestes, les ha de fer públiques la CNMV.

L'obligació de difusió pública de les operacions notificades per les persones amb responsabilitats de direcció en els emissors que esmenta el paràgraf anterior o per les persones estretament vinculades amb aquestes, que estableix l'article 19 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, es dona per complerta per a les esmentades societats emissores en cas que aquestes difonguin la informació corresponent a través dels mitjans tècnics que preveu la CNMV.

Es faculta la CNMV per desenvolupar els procediments i les maneres de fer la difusió pública a què es fa referència en l'apartat anterior.

Article 231. Obligacions per als SMN i els SOC en relació amb les operacions efectuades per persones amb responsabilitats de direcció i persones estretament vinculades.

Els SMN i els SOC han de disposar de mitjans tècnics que garanteixin la difusió pública de les operacions a què es refereix l'article 19.1 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, que hagin estat notificades per les persones amb responsabilitats de direcció en emissors d'instruments financers negociats exclusivament en un SMN o en un SOC, els admesos a negociació en un SMN o aquells per als quals s'hagi sol·licitat l'admissió a negociació en un SMN, així com les notificades per les persones estretament vinculades amb aquestes. Els mitjans tècnics esmentats han de complir els termes que estableixen l'article 19.3 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, sobre l'abús de mercat, i el Reglament d'execució (UE) núm. 2016/1055 de la Comissió, de 29 de juny de 2016.

L'obligació de difusió pública de les operacions notificades per les persones amb responsabilitats de direcció en els emissors que esmenta el paràgraf anterior o per les persones estretament vinculades amb aquestes, que estableix l'article 19 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, es dona per complerta per a les esmentades societats emissores en cas que aquestes difonguin la informació pertinent a través dels mitjans tècnics que preveuen els SMN o els SOC, segons que correspongui.»

Catorze. Se suprimeix l'article 232, que queda sense contingut.

Quinze. Es modifica l'article 233 en els termes següents:

1. S'introdueixen unes lletres noves m), n), ñ) i o) a l'apartat 1 amb la redacció següent:

«m) Les persones físiques i jurídiques que facin actuacions subjectes al Reglament (UE) núm. 1286/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de novembre de 2014, sobre els documents de dades fonamentals relatives als productes d'inversió detallistes vinculats i els productes d'inversió basats en assegurances, en tot el que fa referència als productes d'inversió detallista empaquetats inclosos en l'àmbit d'aquesta Llei.

n) Els administradors d'índexs de referència i les entitats supervisades de conformitat amb el que preveu l'article 40 del Reglament (UE) núm. 2016/1011 del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, sobre els índexs utilitzats com a referència en els instruments financers i en els contractes financers o per mesurar la rendibilitat dels fons d'inversió, així com les restants persones físiques o jurídiques, en la mesura que es puguin veure afectades per les normes del Reglament esmentat i les seves disposicions de desplegament.

ñ) Les persones físiques i jurídiques subjectes al Reglament (UE) núm. 2015/2365 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, sobre la transparència de les operacions de finançament de valors i de reutilització i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

o) Les persones físiques i jurídiques subjectes al Reglament (UE) núm. 596/2014, de 16 d'abril de 2014.»

2. Es modifica l'apartat 4 en els termes següents:

«4. Respecte al que estableix el Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril, la CNMV és competent per a la seva aplicació en relació amb els instruments, els contractes, les conductes, les operacions, les ofertes, les ordres i, en general, les accions i omissions a què es refereix l'article 2 del Reglament esmentat i, en concret, de les actuacions portades a terme:

a) en territori espanyol respecte de qualssevol valors negociables i altres instruments financers,

b) fora del territori espanyol en relació amb valors negociables i altres instruments financers admesos a negociació o per als quals s'hagi cursat una sol·licitud d'admissió a negociació en un mercat regulat, en un SMN, en un SOC, o subhastats en una plataforma de subhasta que operin en territori espanyol; i

c) fora del territori espanyol en relació amb els instruments financers no compresos a les lletres a) o b) el preu o el valor dels quals depengui dels instruments financers esmentats en aquestes lletres o tingui un efecte sobre el preu o el valor d'aquests.»

3. S'introdueix un nou apartat 6 amb la redacció següent:

«6. De conformitat amb l'apartat primer de l'article 40 del Reglament (UE) núm. 2016/1011 del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, sobre els índexs utilitzats com a referència en els instruments financers i en els contractes financers o per mesurar la rendibilitat dels fons d'inversió, i pel qual es modifiquen les directives 2008/1481/CE i 2014/1171/UE i el Reglament (UE) núm. 596/2014, es designa la Comissió Nacional del Mercat de Valors autoritat competent.

Sense perjudici d'això, el Banc d'Espanya ha d'exercir les funcions de supervisió, inspecció i sanció en relació amb les obligacions que preveuen l'article 16 del Reglament esmentat en el que es refereix al compliment d'aquestes obligacions per part de les entitats supervisades contribuïdores de dades per a índexs elaborats pel Banc d'Espanya, així com els articles 28.2 i 29.1 del Reglament esmentat en el que es refereix al compliment d'aquestes obligacions en relació amb l'ús d'índexs de referència en els contractes financers a què es refereix l'apartat 18) de l'article 3.1 del Reglament esmentat per part d'entitats subjectes a la supervisió del Banc d'Espanya en matèria de transparència i protecció del client.

Així mateix, d'acord amb l'article 40.2 del Reglament esmentat, la Comissió Nacional del Mercat de Valors és l'autoritat de coordinació i intercanvi d'informació.»

Setze. Es modifica l'article 234 en els termes següents:

1. Es modifica la lletra d), que queda redactada de la manera següent:

«d) Requerir els registres telefònics i de trànsit de dades de què disposin les persones o entitats a què es refereix l'article 233.1 TRLMV. D'acord amb el que disposa la disposició addicional quinzena de la Llei orgànica de protecció de dades, quan no hagi pogut obtenir per altres mitjans la informació necessària per dur a terme les seves tasques de supervisió o inspecció, la CNMV, en els termes que preveu la disposició esmentada, pot sol·licitar als operadors que prestin serveis de comunicacions electròniques disponibles al públic i als prestadors de serveis de la societat de la informació les dades que estiguin en el seu poder relatives a la comunicació electrònica o el servei de la societat de la informació proporcionades pels prestadors esmentats que siguin diferents del seu contingut i siguin imprescindibles per a l'exercici d'aquestes tasques.

A aquest efecte, l'òrgan competent de la CNMV ha de sol·licitar la corresponent autorització judicial, quan aquesta impliqui restricció de drets fonamentals, al Jutjat Central Contencions Administratiu, que ha de resoldre en el termini màxim de quaranta-vuit hores.»

2. Es modifica l'apartat 2.v) de l'article 234, que queda redactat de la manera següent:

«v) Requerir, per escrit o verbalment, a les persones i entitats que enumera l'article 230 que facin pública de manera immediata la informació que aquella consideri pertinent sobre les seves activitats relacionades amb el mercat de valors o que puguin influir en aquest. Si no ho fan directament els obligats, ho ha de fer la mateixa CNMV.»

3. S'introdueix una nova lletra z) a l'apartat 2 de l'article 234 amb el contingut següent:

«z) En relació amb la comercialització de productes d'inversió detallista empaquetats, la CNMV pot adoptar les mesures següents:

1r Prohibir la comercialització d'un producte d'inversió detallista empaquetat.

2n Suspendre la comercialització d'un producte d'inversió detallista empaquetat.

3r Prohibir que es faciliti un document de dades fonamentals que incompleixi els requisits dels articles 6, 7, 8 o 10 del Reglament (UE) núm. 1286/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de novembre de 2014, i exigir la publicació d'una nova versió del document.

4t Qualsevol altra d'atribuïda a l'autoritat competent designada pel corresponent Estat membre en el Reglament (UE) núm. 1286/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de novembre de 2014.»

4. L'apartat 5 queda redactat de la manera següent:

«5. Les mesures a què es refereix l'apartat 2. e), f), i), j), k), l), m), ñ), o), q), r), s), u), w), y) i z) es poden adoptar com a mesura provisional en el transcurs d'un expedient sancionador, d'acord amb el que disposa l'article 56 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure, el bon fi del procediment, evitar el manteniment dels efectes de la infracció i les exigències dels interessos generals, o com a mesura de supervisió prudencial o de conductes, per garantir l'exercici correcte de la seva funció supervisora, la protecció eficaç dels inversors o el funcionament correcte dels mercats de valors, i s'han de mantenir mentre romangui la causa que les hagi motivat.»

5. S'afegeix un nou apartat 14 amb la redacció següent:

«14. Sense perjudici del que preveuen els apartats anteriors, la CNMV, com a autoritat competent, pot exercir totes i cadascuna de les facultats que el Reglament (UE) núm. 2016/1011, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, reconeix a les autoritats competents, entre d'altres, les que assenyalen específicament l'article 41.1 de qualsevol de les maneres que assenyalen l'article 41.2 del Reglament esmentat.»

Disset. S'afegeix una nova lletra p) a l'article 238:

«p) Un registre d'informació privilegiada relativa a emissors d'instruments financers que hagin estat admesos a negociació en mercats regulats o per als quals s'hagi sol·licitat l'admissió a un mercat regulat.»

Divuit. S'afegeixen dos nous apartats 7 i 8 a l'article 244 amb la redacció següent:

«7. En exercici de la seva funció supervisora, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de sol·licitar a les autoritats competents d'altres estats membres la informació relativa a l'aplicació de mètodes i metodologies que estableixen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament que resultin de la transposició de la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny, o el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, que pugui estar prèviament a disposició del supervisor en un altre Estat membre.

8. En cas que, en l'exercici de la seva funció supervisora sobre qualsevol persona a què es refereix l'article 233, la Comissió Nacional del Mercat de Valors tingui coneixement d'informació que, tot i no correspondre al seu àmbit de supervisió, pugui ser d'interès per a l'exercici de la funció supervisora d'una autoritat supervisora d'un Estat membre de la Unió Europea, ha de comunicar immediatament la informació esmentada a l'autoritat de l'Estat membre corresponent sense que això es pugui entendre en cap cas com a exercici de la funció supervisora per part de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Dinou. L'apartat 4 de l'article 271 queda redactat de la manera següent:

«4. Es consideren normes d'ordenació i disciplina del mercat de valors les lleis i disposicions de caràcter general que continguin preceptes específicament referits a les entitats compreses a l'article 233.1.a) i b) o a l'activitat relacionada amb el mercat de valors de les persones o entitats a què es refereix l'article 233.1.b) i c) i que siguin d'observança obligada per a aquelles. Entre les disposicions esmentades s'entenen compreses les aprovades per òrgans de l'Estat, de les comunitats autònomes que tinguin atribuïdes competències en la matèria, els reglaments de la Unió Europea i altres normes aprovades per les institucions de la Unió Europea que siguin aplicables directament, així com les circulars aprovades per la Comissió Nacional del Mercat de Valors que preveu l'article 21.

En particular, es consideren normes d'ordenació i disciplina del mercat de valors:

- a) El Reglament (UE) núm. 1031/2010 de la Comissió, de 12 de novembre de 2010.
- b) El Reglament (UE) núm. 236/2012, de 14 de març de 2012.
- c) El Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol de 2012.
- d) El Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013.
- e) El Reglament (UE) núm. 909/2014, de 23 de juliol de 2014.
- f) El Reglament (UE) núm. 600/2014, de 15 de maig de 2014.
- g) El Reglament (UE) núm. 2016/1011, de 8 de juny de 2016.
- h) El Reglament (UE) núm. 596/2014, de 16 d'abril de 2014.
- i) El Reglament (UE) núm. 1286/2014, de 26 de novembre de 2014.
- j) El Reglament (UE) núm. 2015/2365, de 25 de novembre de 2015.

k) Els reglaments delegats o d'execució que adopti la Comissió Europea en desplegament o execució de les normes europees d'ordenació i disciplina del mercat de valors.»

Vint. Se suprimeix l'article 254 («Cooperació en matèria d'abús de mercat»), que queda sense contingut.

Vint-i-u. Es modifica l'apartat 1 de l'article 276 bis, que queda redactat de la manera següent:

«1. Qualsevol persona que tingui coneixement o sospita fundada de la comissió de possibles infraccions o infraccions reals que preveuen aquesta Llei, el Reglament (UE) núm. 600/2014, el Reglament (UE) núm. 596/2014, de 16 d'abril, sobre l'abús de mercat, el Reglament (UE) núm. 1286/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de novembre de 2014, el Reglament (UE) núm. 575/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny, pel que fa a les empreses de serveis d'inversió, o la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, la pot comunicar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors en la forma i amb les garanties establertes en aquest article.»

Vint-i-dos. Es modifica l'article 282 en els termes següents:

1. Es modifica l'apartat 3 en els termes següents:

«3. La inobservança del deure d'informació que preveuen els articles 123, 125, 126 o l'article 19 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, quan hi hagi interès d'ocultació o negligència greu, atenent la rellevància de la comunicació no efectuada i la demora en què s'hagi incorregut.»

2. Se suprimeixen els apartats 5 a 8.

3. Es modifiquen els apartats 9 i 10 en els termes següents:

«9. L'incompliment, no merament ocasional o aïllat, per part de les empreses de serveis i activitats d'inversió, dels organismes rectors que gestionin un centre de negociació o de qualsevol altra entitat o persona, dels límits de posició al volum d'una posició neta en derivats sobre primeres matèries establerts d'acord amb l'article 85.

10. L'incompliment, no merament ocasional o aïllat, per part de les empreses de serveis i activitats d'inversió i dels organismes rectors que gestionin un centre de negociació, de l'establiment i l'aplicació dels controls de la gestió de les posicions a què es refereix l'article 85 o de les obligacions de comunicació i classificació que estableixen els articles 86 a 88.»

4. S'afegeixen els nous apartats 13 a 22 a l'article 282, amb la redacció següent:

«13. La inobservança del deure d'informació o notificació que preveuen els articles 109, 111, 112 o l'article 19 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, quan hi hagi interès d'ocultació o negligència greu, atenent la rellevància de la comunicació no efectuada i la demora en què s'hagi incorregut.

14. No publicar la informació exigida, incomplint amb això l'article 431.1 a 3 o l'article 451.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny, així com la publicació de la informació esmentada de manera incompleta o inexacta.

15. L'incompliment del que disposa l'article 15 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) la conducta produeixi una alteració significativa de la cotització,

b) l'import dels fons utilitzats o el volum o el valor dels instruments financers utilitzats en la comissió de la infracció sigui rellevant, o

c) el benefici real o potencial o les pèrdues evitades com a conseqüència de la comissió de la infracció sigui rellevant.

16. L'incompliment d'alguna de les prohibicions que estableix l'article 14 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) l'import dels fons utilitzats o el volum o el valor dels instruments financers utilitzats en la comissió de la infracció sigui rellevant,

b) el benefici real o potencial o la pèrdua evitada com a conseqüència de la comissió de la infracció sigui rellevant, o

c) l'infractor hagi tingut coneixement de la informació per la seva condició de membre dels òrgans d'administració, direcció o control de l'emissor, per l'exercici de la seva professió, treball o funcions o figuri o hagi d'haver figurat en els registres a què es refereix l'article 18 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.

17. L'incompliment, per part d'un emissor o participant del mercat de drets d'emissió, d'alguna de les obligacions que estableixen els apartats 1, 2, 4, 5 o 8 de l'article 17 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, quan s'hagi posat en risc greu la transparència i integritat del mercat.

18. L'incompliment de l'obligació d'establir i mantenir els mecanismes, sistemes i procediments per prevenir, detectar i notificar les ordres o operacions sospitoses de constituir abús de mercat, segons el que disposen els apartats 1 o 2 de l'article 16 del Reglament 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.

19. L'incompliment de l'obligació de gestió de les llistes d'iniciats que estableix l'article 18 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, o la gestió amb vicis o defectes essencials que impedeixin conèixer la identitat de les persones amb accés a informació privilegiada o la data i hora exacta d'aquest accés.

20. L'incompliment de les obligacions de notificació que estableix l'apartat 1 de l'article 4 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.

21. L'incompliment de les obligacions que estableixen els articles següents del Reglament (UE) núm. 2015/2365 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, sobre la transparència de les operacions de finançament de valors i de reutilització i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol, quan s'hagi posat en risc la transparència i integritat del mercat:

a) article 4, sobre l'obligació de les contraparts de les operacions de finançament de valors de notificació i conservació de la informació relativa a les operacions esmentades,

b) article 15, sobre les condicions que s'han de complir per a la reutilització d'instruments financers rebuts com a garantia.»

Vint-i-tres. Es modifica l'apartat 13 i s'introdueix un nou apartat 14 a l'article 283 en els termes següents:

«13. La inobservança reiterada i greu pels qui prestin serveis de subministrament de dades de les obligacions de funcionament i organització interna previstes en els articles 197 undecies a 197 quaterdecies.

14. La inobservança reiterada i greu pels qui prestin serveis de subministrament de dades de les obligacions de difusió, comunicació i tractament de la informació que preveuen els articles 197 octies a 197 decies.»

Vint-i-quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 285 en els termes següents:

«1. La falta de remissió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors per les entitats que enumera l'article 233, en el termini establert a les normes o atorgat per aquesta, de tots els documents, les dades o les informacions que se li hagin de remetre en virtut del que disposen la llei, les seves normes de desplegament o del dret de la Unió Europea, o que la Comissió Nacional del Mercat de Valors requereixi en l'exercici de les seves funcions, quan per la rellevància de la informació o de la demora en què s'hagi incorregut s'ha dificultat greument l'apreciació sobre la seva situació o activitat, així com la remissió d'informació incompleta o amb dades inexactes o no veraces, quan en aquests supòsits la incorrecció sigui rellevant.»

Vint-i-cinc. S'introdueix un nou article 289 bis amb la redacció següent:

«Article 289 bis. *Infraccions per incompliments del Reglament (UE) núm. 1286/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de novembre de 2014, sobre els documents de dades fonamentals relatives als productes d'inversió detallista vinculats i els productes d'inversió basats en assegurances.*

Sense perjudici de les infraccions que preveu aquest capítol, són infraccions molt greus els incompliments següents del Reglament (UE) núm. 1286/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de novembre de 2014:

1. L'incompliment de l'obligació d'elaboració del document de dades fonamentals pel productor i de publicació a la seva pàgina web, a què es refereix l'article 5.1 del Reglament.

2. L'incompliment del que disposen els articles 6, 7 i 8.1 a 3, del Reglament, sobre la forma i el contingut del document de dades fonamentals quan la informació del document afectada per l'incompliment sigui rellevant o el nombre d'inversors afectat per aquest sigui significatiu.

3. La realització no merament ocasional o aïllada de comunicacions comercials sobre el producte d'inversió detallista empaquetat que incompleixin el que disposa l'article 9 del Reglament.

4. L'incompliment no merament ocasional o aïllat del que disposa l'article 10.1 del Reglament relatiu a l'examen i la revisió del document de dades fonamentals.

5. L'incompliment no merament ocasional o aïllat de les obligacions de subministrament del document de dades fonamentals que imposa l'article 13.1, 3. i 4, i 14 del Reglament.

6. L'incompliment de l'obligació d'establir els procediments i mecanismes de reclamació a què es refereix l'article 19 del Reglament o la seva inaplicació quan el nombre d'inversors afectats sigui significatiu.»

Vint-i-sis. S'introdueix un nou article 289 ter amb el contingut següent:

«Article 289 ter. *Infraccions per incompliments del Reglament (UE) núm. 2016/1011, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, sobre els índexs utilitzats com a referència en els instruments financers i en els contractes financers o per mesurar la rendibilitat dels fons d'inversió, i pel qual es modifiquen les directives 200/49/CE i 2014/17/UE i el Reglament (UE) núm. 596/2014.*

Sense perjudici de les infraccions que preveu aquest capítol, són infraccions molt greus els incompliments següents del Reglament (UE) núm. 2016/1011, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016:

1. L'incompliment no merament ocasional o aïllat per part dels administradors dels requisits de governança i control que preveuen els articles 4 al 10 del Reglament.

2. L'incompliment no merament ocasional o aïllat del que disposen els articles 11.1.a), b), c) i e) i de l'article 11.2 i 3 del Reglament, relatiu a les dades de càlcul per a l'elaboració d'un índex de referència.

3. L'incompliment no merament ocasional o aïllat per part dels administradors del que disposa l'article 12 del Reglament, relatiu a la metodologia per determinar l'índex de referència.

4. L'incompliment no merament ocasional o aïllat per part dels administradors de les obligacions en matèria de transparència i els requisits dels procediments de consulta que estableix l'article 13 del Reglament.

5. L'incompliment per part dels administradors de les obligacions que estableix l'article 14 del Reglament sempre que es tracti d'una conducta no merament ocasional o aïllada o es perjudiquin greument els interessos de persones físiques o jurídiques.

6. L'incompliment no merament ocasional o aïllat per part dels administradors de les obligacions que estableix l'article 15 del Reglament.

7. L'incompliment per part dels contribuïdors supervisats dels requisits de governança i control que estableix l'article 16 del Reglament quan es tracti d'una conducta no merament ocasional o aïllada o es perjudiquin greument els interessos de persones físiques o jurídiques.

8. L'incompliment per part dels administradors de les obligacions que estableix l'article 21 del Reglament.

9. L'incompliment pels administradors o pels contribuïdors supervisats de les obligacions establertes d'acord amb el que disposa l'article 23 del Reglament quan hi hagi negligència greu atenent la rellevància de l'omissió o la demora que s'hagi produït.

10. L'incompliment pels administradors del que disposen els articles 24, 25 i 26 del Reglament quan hi hagi interès d'ocultació o negligència greu atenent la rellevància de l'omissió o la demora que s'hagi produït.

11. L'incompliment no merament ocasional o aïllat pels administradors de les obligacions que estableixen els articles 27 i 28.1 del Reglament.

12. L'incompliment no merament ocasional o aïllat per les entitats supervisades de les obligacions que estableix l'article 28.2 del Reglament.

13. L'ús no merament ocasional o aïllat d'índexs de referència per part de les entitats supervisades amb incompliment de l'obligació que estableix l'article 29.1 del Reglament.

14. L'omissió o la falsedat en la informació que ha de contenir el fulllet segons el que estableix l'article 29.2 del Reglament.

15. L'incompliment del deure d'obtenir autorització o inscripció registral d'acord amb el que disposa l'article 34 del Reglament de manera que comporti l'exercici no merament ocasional o aïllat d'activitats pròpies d'un administrador sense l'autorització o la inscripció corresponent.

16. L'obtenció de l'autorització o la inscripció a què es refereix l'article 34 del Reglament per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular.

17. L'incompliment no merament ocasional o aïllat pels administradors de les altres obligacions que estableix l'article 34 del Reglament.

18. L'incompliment no merament ocasional o aïllat pels administradors o pels contribuïdors de les obligacions que estableix l'annex I del Reglament en relació amb els índexs de referència de tipus d'interès.

19. L'incompliment no merament ocasional o aïllat pels administradors de les obligacions que estableix l'annex II del Reglament en relació amb els índexs de referència de primeres matèries.

20. Les accions o omissions que comportin un incompliment de les mesures adoptades per la CNMV en l'exercici de la seva potestat supervisora, inspectora i de control, així com la negativa o resistència a l'actuació esmentada segons el que preveu l'article 41 del Reglament.»

Vint-i-set. Es modifica l'article 295 en els termes següents:

1. Es modifica l'apartat 3, que passa a tenir el contingut següent:

«3. La inexistència de la pàgina web prevista a l'article 539.2 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, o la falta de publicació en aquesta pàgina web de la informació que assenyalen l'article esmentat i l'article 17 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, o les seves normes de desplegament, quan no constitueixi una infracció molt greu.»

2. Se suprimeixen els apartats 4 a 7.

3. L'apartat 9 de l'article 295 queda redactat de la manera següent:

«9. L'incompliment, per part de les empreses de serveis i activitats d'inversió i dels organismes rectors que gestionin un centre de negociació, de les obligacions de comunicació i classificació que estableixen els articles 86 a 88, quan no constitueixi una infracció molt greu.»

4. S'afegeixen els nous apartats 11 a 22, amb la redacció següent:

«11. La falta de remissió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors per les entitats que enumera l'article 233, en el termini establert a les normes o atorgat per aquesta, de tots els documents, les dades o les informacions que se li hagin de remetre en virtut del que disposen la llei, les seves normes de desplegament o del dret de la Unió Europea, o que la Comissió Nacional del Mercat de Valors requereixi en l'exercici de les seves funcions, així com la remissió d'informació incompleta o amb dades inexactes o no veraces, quan no constitueixin una infracció molt greu.

12. L'incompliment de les disposicions que estableix l'article 11 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, sobre l'abús de mercat, en la realització d'una prospecció de mercat que no constitueixi una infracció molt greu pel fet de constituir una comunicació il·lícita d'informació privilegiada.

13. L'incompliment del que disposa l'article 15 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, sobre l'abús de mercat, de 16 d'abril de 2014, quan no constitueixi una infracció molt greu.

14. L'incompliment de l'obligació de comunicació a la CNMV d'ordres o operacions sospitoses de constituir un abús de mercat, que estableix l'article 16.1 i 2 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.

15. L'incompliment d'alguna de les prohibicions o obligacions que estableix l'article 14, o l'article 17.1, 2, 4, 5 o 8 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, quan no constitueixi una infracció molt greu.

16. L'incompliment d'alguna de les obligacions que estableix l'article 18 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, quan no constitueixi una infracció molt greu.

17. La inobservança del deure d'informació o notificació que preveuen els articles 115, 117, 118 o l'article 19 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, sobre l'abús de mercat, quan no constitueixi una infracció molt greu.

18. L'incompliment de la prohibició que estableix l'apartat 11 de l'article 19 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.

19. L'elaboració o la difusió de recomanacions d'inversió o informació d'un altre tipus en què es recomani o suggereixi una estratègia d'inversió sense complir

el que disposa l'apartat 1 de l'article 20 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.

20. L'incompliment de les obligacions que estableix l'article 22.2 del Reglament (UE) núm. 600/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, sobre l'emmagatzematge de les dades relatives a la informació als efectes de transparència i d'altres càlculs per part dels APA i PIC, quan no constitueixi una infracció molt greu.

21. L'incompliment de les obligacions que estableixen els articles següents del Reglament (UE) núm. 2015/2356 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, sobre la transparència de les operacions de finançament de valors i de reutilització i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol, quan no constitueixin una infracció molt greu:

a) article 4, sobre l'obligació de les contraparts de les operacions de finançament de valors de notificació i conservació de la informació relativa a les operacions esmentades.

b) article 15, sobre les condicions que s'han de complir per a la reutilització d'instruments financers rebuts com a garantia.

22. L'incompliment de l'obligació de disposar dels procediments a què es refereix l'article 24.3 del Reglament (UE) núm. 2015/2365 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015.»

Vint-i-vuit. Es modifica l'apartat 15 i s'introdueix un nou apartat 16 a l'article 296 amb la redacció següent:

«15. La inobservança pels qui prestin serveis de subministrament de dades de les obligacions de funcionament i organització interna que preveuen els articles 197 undecies a 197 quaterdecies, quan no constitueixin una infracció molt greu.

16. La inobservança pels qui prestin serveis de subministrament de dades de les obligacions de difusió, comunicació i tractament de la informació que preveuen els articles 197 octies a 197 decies, quan no constitueixin una infracció molt greu.»

Vint-i-nou. S'introdueixen uns nous apartats 5 i 6 a l'article 298 amb el contingut següent:

«5. Els incompliments següents del Reglament (UE) núm. 1286/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de novembre de 2014:

a) L'incompliment del que disposen els articles 6, 7 i 8. 1 a 3, del Reglament, quan no constitueixi una infracció molt greu.

b) La realització merament ocasional o aïllada de comunicacions comercials sobre el producte d'inversió detallista empaquetat que incompleixin el que disposa l'article 9 del Reglament.

c) L'incompliment merament ocasional o aïllat del que disposa l'article 10.1 del Reglament relatiu a l'examen i la revisió del document de dades fonamentals.

d) L'incompliment merament ocasional o aïllat de les obligacions que imposen els articles 13. 1, 3 i 4, i 14 del Reglament.

e) La inaplicació dels procediments i mecanismes de reclamació a què es refereix l'article 19 del Reglament, quan no constitueixi una infracció molt greu.

6. Els incompliments següents del Reglament (UE) núm. 2016/1011, de 8 de juny de 2016:

a) L'incompliment de les obligacions a què es refereix l'article 289 ter quan no constitueixin una infracció molt greu.

b) L'incompliment del que disposa l'article 11.1.d) i 11.4 del Reglament.

c) La falta de cooperació o el desacatament en relació amb una investigació, inspecció o sol·licitud feta per la CNMV de conformitat amb l'article 41 del Reglament, quan la conducta esmentada no s'hagi de qualificar de molt greu.»

Trenta. S'introdueix un nou apartat 4 a l'article 300 amb la redacció següent:

«4. Els incompliments següents del Reglament (UE) núm. 2016/1011, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016:

a) L'incompliment de les obligacions a què es refereix l'article 289 ter quan no constitueix una infracció molt greu o greu.

b) L'incompliment del que disposen l'article 11.1.d) i l'11.4 del Reglament, quan no constitueixi una infracció greu per la seva rellevància escassa.

c) La falta de cooperació o el desacatament en relació amb una investigació, inspecció o sol·licitud feta per la CNMV de conformitat amb l'article 41 del Reglament, quan la conducta esmentada no s'hagi de qualificar de molt greu o greu.»

Trenta-u. Es modifica l'article 302 en els termes següents:

1. Es modifiquen els apartats 10, 13, 14 i 16 en els termes següents:

«10. Suspensió no superior a deu anys de l'autorització a una empresa de serveis i activitats d'inversió o d'altres entitats inscrites en els registres de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

«13. Amonestació pública en el «Butlletí Oficial de l'Estat» que ha d'indicar la persona responsable i el caràcter de la infracció, de conformitat amb el que disposa l'article 313 ter.

14. Així mateix, quan es tracti de l'incompliment de la reserva d'activitat que preveu l'article 278, s'ha d'imposar a l'infractor la sanció que recull l'apartat 1, entenent en aquest cas per benefici brut els ingressos obtinguts per l'infractor en el desenvolupament de l'activitat reservada, sense que la multa pugui ser inferior a 600.000 euros.»

«16. Quan es tracti d'infraccions comeses per les persones a què es refereix l'article 233.1.b), les sancions que s'imposin no han de perjudicar la capacitat d'altres autoritats competents de la Unió Europea per imposar sancions d'acord amb el que disposa el Reglament (CE) núm. 1060/2009, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre.

En cas que una empresa de serveis d'inversió adquireixi una participació malgrat l'oposició de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, independentment de qualsevol altra sanció que es pugui imposar, s'ha de disposar la suspensió de l'exercici dels drets de vots corresponents o bé la nul·litat dels vots emesos o la possibilitat d'anul·lar-los.»

2. S'introdueixen uns nous apartats 17 a 22 amb el contingut següent:

«17. En el cas d'incompliments de les obligacions o prohibicions que preveu el Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, que constitueixin una infracció molt greu, la multa que s'imposa és:

a) Si l'infractor és una persona jurídica, l'import és de fins a la més gran de les quantitats següents:

1r 30.000.000 d'euros o el trenta per cent del volum de negocis anual total de la persona jurídica segons els últims comptes disponibles aprovats per l'òrgan d'administració, per les infraccions dels articles 14 o 15 del Reglament,

2n 5.000.000 d'euros o el quatre per cent del seu volum de negocis anual total segons els últims comptes disponibles aprovats per l'òrgan d'administració, per les infraccions dels articles 16 o 17 del Reglament,

3r 2.000.000 d'euros, per les infraccions dels articles 18, 19 o 20 del Reglament.

b) Si l'infractor és una persona física, l'import és de fins a:

1r 10.000.000 d'euros, per les infraccions dels articles 14 o 15,

2n 2.000.000 d'euros, per les infraccions dels articles 16 o 17,

3r 1.000.000 d'euros, per les infraccions dels articles 18, 19 o 20, tots aquests del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.

També es poden aplicar als incompliments del Reglament 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, que preveu aquest apartat, les sancions que preveuen els apartats 9 a 13 d'aquest article.

18. En el cas d'incompliments de les obligacions o prohibicions que preveu el Reglament (UE) núm. 1286/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de novembre de 2014, que constitueixin una infracció molt greu, la multa que s'imposa és:

a) Si l'infractor és una persona jurídica, l'import és de fins a la més gran de les quantitats següents:

1r 10.000.000 d'euros.

2n El cinc per cent del volum de negocis anual total de la persona jurídica segons els últims comptes disponibles aprovats per l'òrgan d'administració.

3r El quíntuple de l'import dels beneficis obtinguts o de les pèrdues evitades mitjançant la infracció, en cas que es puguin determinar.

b) Si l'infractor és una persona física, l'import és de fins a la més gran de les quantitats següents:

1r 2.000.000 d'euros.

2n El quíntuple de l'import dels beneficis obtinguts o de les pèrdues evitades mitjançant la infracció, en cas que es puguin determinar.

19. En cas que s'imposin una o diverses sancions o alguna de les mesures administratives que preveu l'article 272.2 y) d'aquesta Llei, la CNMV pot emetre una comunicació directa, o requerir-ne l'emissió al productor del producte d'inversió detallista empaquetat o a la persona que assessori sobre aquest o que el vengui, destinada als inversors detallistes afectats i en la qual se'ls informi sobre la sanció o la mesura administrativa i se'ls indiqui on presentar queixes o reclamacions per obtenir una compensació.

20. En el cas d'incompliments de les obligacions o prohibicions que preveu el Reglament (UE) núm. 2016/1011, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, que constitueixin una infracció molt greu, la multa que s'imposa és:

a) si l'infractor és una persona física, l'import és de fins a la més gran de les quanties següents:

1r en cas d'infracció dels articles 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10, de l'article 11.1.a), b), c) i e), de l'article 11. 2 i 3, i dels articles 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 i 34, 500.000 euros,

2n en cas d'infracció de l'article 11, apartat 1, lletra d), o de l'article 11, apartat 4, 100.000 euros, o el triple de l'import dels guanys obtinguts o les pèrdues evitades euros gràcies a la infracció, quan es puguin determinar.

b) si l'infractor és una persona jurídica, l'import és de fins a la més gran de les quanties següents:

1r en cas d'infracció dels articles 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, de l'article 11, apartat 1, lletres a), b), c) i e), de l'article 11, apartats 2 i 3, o dels articles 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 i 34:

1.000.000 d'euros, o
el 10 per cent del seu volum de negocis total anual, d'acord amb els últims comptes disponibles aprovats per l'òrgan de direcció,

2n en cas d'infracció de l'article 11.1.d), o de l'article 11.4:

250.000 euros, o
el 2 per cent del seu volum de negocis total anual d'acord amb els últims comptes disponibles aprovats per l'òrgan de direcció, o
el triple de l'import dels guanys obtinguts o les pèrdues evitades gràcies a la infracció, quan es puguin determinar.

Als efectes de la lletra b) d'aquest apartat 20, quan la persona jurídica sigui una empresa matriu o una filial d'una empresa matriu que hagi d'elaborar comptes financers consolidats, de conformitat amb la Directiva 2013/34/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, el volum de negocis total anual pertinent és el volum de negocis total anual o el tipus d'ingressos corresponents de conformitat amb la Directiva 86/635/CEE del Consell, de 8 de desembre de 1986, en el cas dels bancs, i la Directiva 91/674/CEE del Consell, de 19 de desembre de 1991, en el cas de les empreses d'assegurances, d'acord amb els últims comptes consolidats disponibles aprovats per l'òrgan de direcció de l'empresa matriu última, o, si la persona és una associació, el 10 per cent dels volums de negocis agregats dels seus membres.

21. Sense perjudici de les sancions que descriuen els apartats anteriors, la CNMV també pot imposar alguna de les sancions següents per incompliments del Reglament (UE) núm. 2016/1011, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016:

a) emetre un requeriment pel qual es commini l'administrador o l'entitat supervisada responsable de la infracció a posar-hi fi i abstenir-se de repetir-la.

b) exigir la restitució dels guanys obtinguts o les pèrdues evitades gràcies a la infracció, quan es puguin determinar.

c) efectuar una amonestació pública en què s'indiqui l'administrador o l'entitat supervisada responsable i la naturalesa de la infracció.

d) revocar o suspendre per un termini no superior a 10 anys l'autorització o la inscripció registral d'un administrador.

e) prohibir per un termini no superior a 10 anys que qualsevol persona física que es consideri responsable de la infracció exerceixi funcions de direcció en administradors o contribuïdors supervisats.

22. En el cas d'incompliments de les obligacions o prohibicions que preveu el Reglament (UE) núm. 2015/2365 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, sobre la transparència de les operacions de finançament de valors i de reutilització i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, que constitueixen una infracció molt greu, la multa que s'imposa és fins a la més gran de les quantitats següents:

– el quíntuple de l'import dels guanys obtinguts o les pèrdues evitades amb la infracció, en cas que es puguin determinar i encara que siguin superiors a les quantitats determinades a continuació,

– en el cas d'una persona jurídica, per les infraccions de l'article 4 del Reglament (UE) núm. 2015/2365, la multa és de 7.000.000 d'euros o el 12 per cent del seu volum de negocis total durant l'exercici precedent, d'acord amb els últims estats financers disponibles aprovats per l'òrgan de direcció,

– en el cas d'una persona jurídica, per les infraccions de l'article 15 del Reglament (UE) núm. 2015/2365, la multa és de 20.000.000 d'euros o el 12 per cent del seu volum de negocis total durant l'exercici precedent, d'acord amb els últims estats financers disponibles aprovats per l'òrgan de direcció.

En tots dos casos, quan la persona jurídica sigui una empresa matriu o una filial d'una empresa matriu que hagi d'elaborar comptes consolidats de conformitat amb la Directiva 2013/34/UE, el volum de negocis total anual pertinent és el volum de negocis total anual, o el tipus d'ingressos corresponents, de conformitat amb la legislació pertinent de la Unió Europea en matèria de comptabilitat, d'acord amb els comptes consolidats disponibles més recents aprovats per l'òrgan de direcció de l'empresa matriu última.

– en el cas d'una persona física, la sanció és de fins a 7.000.000 d'euros.»

Trenta-dos. Es modifica l'article 303 en els termes següents:

1. Es modifica l'apartat 11, que passa a tenir la redacció següent:

«11. En cas que una empresa de serveis i activitats d'inversió adquireixi una participació significativa malgrat l'oposició de la CNMV, independentment de qualsevol altra sanció que es pugui imposar, s'ha de disposar la suspensió de l'exercici dels drets de vot corresponents o bé la nul·litat dels vots emesos o la possibilitat d'anul·lar-los.»

2. S'afegeixen uns nous apartats 12 a 16, amb la redacció següent:

«12. En el cas d'incompliments de les obligacions o prohibicions que preveu el Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, que constitueixin una infracció greu, la multa que s'imposa és:

a) Si l'infractor és una persona jurídica, l'import és de fins a la més gran de les quantitats següents:

1r 15.000.000 d'euros o el quinze per cent del volum de negocis anual total de la persona jurídica segons els últims comptes disponibles aprovats per l'òrgan d'administració, per les infraccions dels articles 14 o 15,

2n 2.500.000 euros o el dos per cent del seu volum de negocis anual total segons els últims comptes disponibles aprovats per l'òrgan d'administració, per les infraccions dels articles 16 o 17,

3r 1.000.000 d'euros, per les infraccions dels articles 18, 19 o 20 del Reglament.

b) Si l'infractor és una persona física, l'import és de fins a:

1r 5.000.000 d'euros, per les infraccions dels articles 14 o 15 del Reglament,

2n 1.000.000 d'euros, per les infraccions dels articles 16 o 17 del Reglament,

3r 500.000 euros, per les infraccions dels articles 18, 19 o 20, tots aquests del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.

També es poden aplicar als incompliments del Reglament 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, que preveu aquest apartat, les sancions que preveuen els apartats 6 a 9 d'aquest article.

13. En el cas d'incompliments de les obligacions o prohibicions que preveu el Reglament (UE) núm. 1286/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de novembre de 2014, que constitueixin una infracció greu, la multa que s'imposa és:

a) Si l'infractor és una persona jurídica, l'import és de fins a la més gran de les quantitats següents:

1r 5.000.000 d'euros.

2n El tres per cent del volum de negocis anual total de la persona jurídica segons els últims comptes disponibles aprovats per l'òrgan d'administració.

3r El doble de l'import dels beneficis obtinguts o de les pèrdues evitades mitjançant la infracció, en cas que es puguin determinar.

b) Si l'infractor és una persona física, l'import és de fins a la més gran de les quantitats següents:

1r 1.000.000 d'euros.

2n El doble de l'import dels beneficis obtinguts o de les pèrdues evitades mitjançant la infracció, en cas que es puguin determinar.

En cas que s'imposin una o diverses sancions o mesures administratives que preveu l'article 234.2.z), la CNMV pot emetre una comunicació directa, o requerir-ne l'emissió al productor del producte d'inversió detallista empaquetat o a la persona que assessori sobre aquest o que el vengui, destinada als inversors detallistes afectats i en la qual se'ls informi sobre la sanció o la mesura administrativa i se'ls indiqui on presentar queixes o reclamacions per obtenir una compensació.

14. En el cas d'incompliments de les obligacions o prohibicions que preveu el Reglament (UE) núm. 2016/1011, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, que constitueixin una infracció greu, la multa que s'imposa és:

a) si l'infractor és una persona física, l'import és de fins a la més gran de les quanties següents:

1r en cas d'infracció dels articles 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10, de l'article 11.1. a), b), c) i e), de l'article 11. 2 i 3, i dels articles 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 i 34, 250.000 euros,

2n en cas d'infracció de l'article 11.1. d), o de l'article 11.4, 50.000 euros,

3r el doble de l'import dels guanys obtinguts o les pèrdues evitades gràcies a la infracció, quan es puguin determinar.

b) si l'infractor és una persona jurídica, l'import és de fins a la més gran de les quanties següents:

1r en cas d'infracció dels articles 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, de l'article 11.1.a), b), c) i e), de l'article 11. 2 i 3, o dels articles 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 i 34:

500.000 euros, o

el 5 per cent del seu volum de negocis total anual, d'acord amb els últims comptes disponibles aprovats per l'òrgan de direcció,

2n en cas d'infracció de l'article 11.1. d), o de l'article 11. 4:

125.000 euros, o

l'1 per cent del seu volum de negocis total anual d'acord amb els últims comptes disponibles aprovats per l'òrgan de direcció, o

el doble de l'import dels guanys obtinguts o les pèrdues evitades gràcies a la infracció, quan es puguin determinar.

Als efectes de l'apartat b) d'aquest apartat 14, quan la persona jurídica sigui una empresa matriu o una filial d'una empresa matriu que hagi d'elaborar comptes

financers consolidats, de conformitat amb la Directiva 2013/34/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, el volum de negocis total anual pertinent és el volum de negocis total anual o el tipus d'ingressos corresponents de conformitat amb la Directiva 86/635/CEE del Consell, de 8 de desembre de 1986, en el cas dels bancs, i la Directiva 91/674/CEE del Consell, de 19 de desembre de 1991, en el cas de les empreses d'assegurances, d'acord amb els últims comptes consolidats disponibles aprovats per l'òrgan de direcció de l'empresa matriu última, o, si la persona és una associació, el 5 per cent dels volums de negocis agregats dels seus membres.

15. Sense perjudici de les sancions que descriuen els apartats anteriors, la CNMV també pot imposar alguna de les sancions següents per incompliments del Reglament (UE) núm. 2016/1011, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016:

- a) emetre un requeriment pel qual es commini l'administrador o l'entitat supervisada responsable de la infracció a posar-hi fi i a abstenir-se de repetir-la,
- b) exigir la restitució dels guanys obtinguts o les pèrdues evitades gràcies a la infracció, quan es puguin determinar,
- c) efectuar una amonestació pública en què s'indiqui l'administrador o l'entitat supervisada responsable i la naturalesa de la infracció,
- d) revocar o suspendre per un termini no superior a 5 anys l'autorització o la inscripció registral d'un administrador,
- e) prohibir per un termini no superior a 5 anys que qualsevol persona física que es consideri responsable de la infracció exerceixi funcions de direcció en administradors o contribuïdors supervisats.

16. En el cas d'incompliments de les obligacions o prohibicions que preveu el Reglament (UE) núm. 2015/2365 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, sobre la transparència de les operacions de finançament de valors i de reutilització i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, que constitueixin una infracció greu, la multa que s'imposa és fins a la més gran de les quantitats següents:

- El triple de l'import dels guanys obtinguts o les pèrdues evitades amb la infracció, en cas que es puguin determinar i encara que siguin superiors a les quantitats determinades a continuació,
- en el cas d'una persona jurídica, per les infraccions de l'article 4 del Reglament (UE) núm. 2015/2365, 5.000.000 d'euros o el 10% del seu volum de negocis total durant l'exercici precedent, d'acord amb els últims estats financers disponibles aprovats per l'òrgan de direcció; i, per les infraccions de l'article 15 del Reglament (UE) núm. 2015/2365, 15.000.000 d'euros o el 10% del seu volum de negocis total durant l'exercici precedent, d'acord amb els últims estats financers disponibles aprovats per l'òrgan de direcció.

En tots dos casos, quan la persona jurídica sigui una empresa matriu o una filial d'una empresa matriu que hagi d'elaborar comptes consolidats de conformitat amb la Directiva 2013/34/UE, el volum de negocis total anual pertinent és el volum de negocis total anual, o el tipus d'ingressos corresponents, de conformitat amb la legislació pertinent de la Unió Europea en matèria de comptabilitat, d'acord amb els comptes consolidats disponibles més recents aprovats per l'òrgan de direcció de l'empresa matriu última.

- en el cas d'una persona física, 5.000.000 d'euros.»

Trenta-tres. S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 306 amb el contingut següent:

«6. Separació del càrrec d'administració o direcció que ocupi l'infractor en qualsevol entitat financera, amb inhabilitació permanent per exercir càrrecs

d'administració o direcció en qualsevol altra entitat de les que preveu l'article 233.1.a) i 233.c).2n, 4t i 5è, quan la mateixa persona hagi estat sancionada perquè ha comès en un termini de deu anys dos o més incompliments de les obligacions o prohibicions que preveuen els articles 14 o 15 del Reglament (UE) núm. 596/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.»

Trenta-quatre. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 310 amb el contingut següent:

«3. Sense perjudici del que preveuen els apartats anteriors, les sancions aplicables per la comissió d'infraccions d'obligacions o prohibicions que preveu el Reglament (UE) núm. 2016/1011, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, es determinen pels criteris que recull l'article 43 del Reglament esmentat.»

Trenta-cinc. Es modifica la disposició addicional tercera en els termes següents:

«Disposició addicional tercera. *Règim jurídic dels drets d'emissió.*

1. Les empreses que presten serveis d'inversió i les entitats de crèdit autoritzades a prestar serveis d'inversió, a més de fer les activitats que recull l'article 140, poden presentar ofertes en nom dels seus clients a les subhastes de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle a què es refereix el Reglament (UE) núm. 1031/2010 de la Comissió, de 12 de novembre de 2010, sobre el calendari, la gestió i altres aspectes de les subhastes dels drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle d'acord amb la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en la Comunitat i per la qual es modifica la Directiva 96/61/CE del Consell. Amb aquesta finalitat, han d'incloure aquesta activitat en la seva autorització.

2. Constitueix una infracció molt greu l'incompliment de les normes de conducta a què es refereix l'article 59 del Reglament (UE) núm. 1031/2010, de la Comissió, de 12 de novembre de 2010.

3. La CNMV ha de cooperar amb altres autoritats competents de la Unió Europea, amb les plataformes de subhastes i amb l'entitat supervisora de les subhastes sempre que sigui necessari per portar a terme les funcions que estableix el Reglament (UE) núm. 1031/2010, de la Comissió, de 12 de novembre de 2010, i en relació amb les matèries i en els termes que el Reglament esmentat regula.

4. S'exceptuen del deure de secret que regula l'article 288 les informacions que la CNMV hagi de facilitar a les autoritats competents, a les plataformes de subhastes i a l'entitat supervisora de les subhastes, en matèria de subhastes de drets d'emissió de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 1031/2010, de la Comissió, de 12 de novembre de 2010.»

Trenta-sis. S'afegeix una nova disposició addicional dotzena amb el contingut següent:

«Disposició addicional dotzena. *Disposicions específiques relatives a l'Institut de Crèdit Oficial.*

Als organismes públics que tinguin entre els seus objectius principalment la millora de l'economia nacional i inverteixin exclusivament per compte propi no els és aplicable aquesta Llei pel que fa a les activitats o els serveis d'inversió, i els són aplicables les disposicions relatives a les obligacions derivades de la regulació dels diferents mercats que preveu aquesta norma.»

Disposició final desena. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.6.a, 11a i 13a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat les competències exclusives sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació de crèdit, banca i assegurança, i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

Disposició final onzena. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret llei s'incorporen a l'ordenament jurídic espanyol les normes següents:

a) Parcialment, la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, sobre serveis de pagament en el mercat interior i per la qual es modifiquen les directives 2002/65/CE, 2009/110/CE i 2013/36/UE i el Reglament (UE) núm. 1093/2010 i es deroga la Directiva 2007/64/CE.

b) Parcialment, la Directiva d'execució (UE) 2015/2392 de la Comissió, de 17 de desembre de 2015, relativa al Reglament (UE) núm. 596/2014 del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a la comunicació de possibles infraccions o infraccions reals del Reglament esmentat a les autoritats competents.

c) Parcialment, la Directiva 2013/36/UE del Parlament i del Consell, de 26 de juny de 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE.

Disposició final dotzena. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament, l'execució i el compliment del que preveu aquest Reial decret llei.

Així mateix, el Banc d'Espanya pot dictar les disposicions de desplegament que siguin necessàries per garantir l'aplicació adequada de les previsions d'aquest Reial decret llei en què se la reconeix expressament com a autoritat nacional en relació amb els serveis de pagament, incloses les que preveuen els articles 17.3, 19.2, 20.3.d) i 45.1, així com per establir la informació que els proveïdors de serveis de pagament a què es refereix l'article 5.1 li han de comunicar. Aquestes disposicions de desplegament s'entenen sense perjudici de les previsions que, de conformitat amb el dret de la Unió Europea, adoptin les institucions i els organismes de la Unió Europea, en aplicació de la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015.

Disposició final tretzena. *Entrada en vigor del Reial decret llei i aplicació d'alguns dels seus preceptes.*

1. Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. No obstant el que disposa el paràgraf anterior:

a) els títols II i III són aplicables al cap de tres mesos de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat»;

b) les mesures de seguretat a què es refereixen els articles 37, 38, 39 i 68 són aplicables una vegada hagin transcorregut 18 mesos des de l'entrada en vigor del Reglament delegat (UE) 2018/389 de la Comissió, de 27 de novembre de 2017, pel qual es complementa la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a les normes tècniques de regulació per a l'autenticació reforçada de clients i uns estàndards de comunicació oberts, comuns i segurs, sense perjudici que fins a aquesta data cap proveïdor de serveis de pagament gestor de compte no pot impedir o dificultar la utilització de serveis d'iniciació de pagaments i serveis d'informació sobre comptes en relació amb els comptes de la gestió dels quals s'encarregui.

c) la redacció feta dels articles 119.3 i 121.1 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, per la disposició final sisena. Deu d'aquest Reial decret llei, entren en vigor al cap de tres mesos de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de novembre de 2018.

FELIPE R.

La presidenta del Govern en funcions,
CARMEN CALVO POYATO